

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, НОВЕМБАР 1997.
ГОДИНА VIII, БРОЈ 451

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ЗА ПРЕДСЕДНИКА!

СВЕТ У СРБИЈИ

Жириновски у Београду
- посета Савезној скупштини

Шетња кроз Кнез Михаилову улицу

За Европу нација - Жан Мари Ле Пен и др Војислав Шешељ

Подршка Србима - Ле Пен и др Шешељ на Палама

Делегација Националног фронта Француске
у Народној скупштини

Забрањени митинг у Новом Саду

На Гробљу француских ратника

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Дмитриј Јанковић

Редакција:

Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешел, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:

Томислав Николић, Маја Гојковић,
Ранко Вујић, Драган Годоровић,
Ратко Гонди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Технички уредник
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Лектор:
Зорица Илић

Штампа:
НИГП "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Тираж: 20.000 примерака.

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су
у Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације
под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације
Републике Србије 19. августа 1991. године
дало је мишљење број 413-01-551/91-01
да се "Велика Србија" сматра производом
из Тарифног броја 8. став 1. тачка
1. алинеје 10. за чији промет се плаћа
основни порез по стопи од 3%.

НА ИЗБОРИМА ЗА ПРЕДСЕДНИКА СРБИЈЕ 7. ДЕЦЕМБРА 1997. ГОДИНЕ

ЗАОКРУЖИТЕ БРОЈ 7 др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ПРОГЛАС СРПСКОМ НАРОДУ

Браћо Срби и сестре Српкиње!

У другом кругу избора за председника Републике Србије, 5. октобра 1997. године, својим гласовима омогућили сте победу кандидата Српске радикалне странке др Војислава Шешеља.

Разумели сте да су сазрели услови за суштинске промене на свим нивоима власти. Да је дошло време да кормило из руку досадашњих управљачких гарнитура преузму искрени патриоти, некомпромитовани, паметни, вредни, образовани, способни и, што је најважније, беспрекорно морални, часни и поштени људи. Да би се то у потпуности остварило, разумели сте потребу да промене крену од самог врха, од првог међу свим грађанима Србије, од председника Републике Србије.

Нисте прихватили да вам други бирају председника према својим себичним интересима. Показали сте сву своју политичку зрелост и бирали човека према својим потребама и у складу са својим поимањем патриотске свести и савести. Гласали сте за нову, бољу, слободну, демократску и богату Србију.

Српска радикална странка и њен председник др Војислав Шешељ захваљују вам на указаном поверењу. Колико нам оно импонује, толико нас и обавезује. Не само да Српска радикална странка и њен председник не смеју и неће изиграти то поверење, него ће нам оно дати нови подстрек у даљем раду. Ви сте нам својим поверењем поднели најбоље доказе да наша дуга и тешка борба за државу, слободу, демократију и народно благостање није била узалудна.

У исто време, ви сте доказали да се у Србији, после дуге и погрешне владавине једног човека и његовог корумпираног режима, може успоставити демократски принцип смењивости. Принципи уобичајен у свим демократским државама света, у којима долазак на власт и одлазак с власти зависе искључиво од резултата рада а не од продавања магле, отварања лажних налазишта нафте или крађа на изборима.

Ви сте својим гласовима одлучили да је то време дошло. Време у којем ће порази престати да се вреднују као победе. Време у којем се издаје националних интереса више неће промовисати као сами национални интереси. Време у којем ће промашаје економске политике једног истрошеног режима заменити одлучна борба за народно благостање. Време у којем ће Србија престати да буде држава у којој на власти није народ него мафија.

Победа др Војислава Шешеља, у другом кругу председничких избора у Србији има вишеструки симболични значај за целу Србију и сво српство у целини. Победа др Војислава Шешеља показала је да су Срби и у најтежим условима сачували наду и веру у победу, у боље сутра за своју децу.

Нажалост, недостајао је само непун проценат бирачког тела па да Србија добије председника по својој мери. Да будућност коначно тријумфује над прошлошћу, да глупост заувек устукне пред памећу, са родољубље превлада над издајом, да поштење искорени лоповлук, да светло јавности избрише све мрачне тајне, да храброст победи кукавичлук.

Браћо Срби и сестре Српкиње!

Борба Српске радикалне странке и њеног председника др Војислава Шешеља била је дуга и тешка. У тој борби, ми смо ваше поверење освајали корак по

корак. На лажи одговарали чињеницама, на мржњу аргументима, на нервозу стрпљењем. Ми смо знали своје циљеве. У борби за њихово остварење, ми смо уз себе имали за савезника само истину. Зато се наше време сада сасвим приближило. Преостао је, заправо, још само један корак.

Пређимо га заједно.

У недељу 7. децембра, покажимо да се не бојимо нове, боље, слободне, демократске и богате Србије.

Изађимо на изборе и гласајмо за председничког кандидата Српске радикалне странке др Војислава Шешеља. За председника највеће, најјаче и најбоље организоване српске политичке партије. За свог првог комшију. За искусног српског патриоту, нежног супруга и племенитог оца. За искреног Србина, честитог и правдољубивог човека.

Изађимо на изборе и гласајмо за човека који ће у Србији стићи да завири у сваки кутак. Да одговори на свако ваше писмо. Да покуша да вам помогне да решите сваки проблем. Да се упозна са сваким домаћином и његовим мукама.

Изађимо на изборе и гласајмо за промене. За демократију, економски просперитет и социјалну сигурност. За част и поштење, за спас српског народа и српских земаља.

Позовимо своје рођаке, пријатеље и комшије. Објаснимо им да, ако сами не желе бољу и дру-

гачију Србију, онда свакако немају права да је нама ускраћују. Замолимо их да у недељу, 7. децембра, покажу један неопходни минимум разумевања за будућност наше деце. Објаснимо им да бити патриота значи урадити понекад понешто за своју земљу.

Једном у пет година, свако од нас може да уради нешто за своју земљу. А то нешто, то није мало. Свако од нас може да учини Србију слободном, богатом и демократском.

Довољно је само да у недељу, 7. децембра, изађемо на изборе за председника Републике Србије и потврдимо своје опредељење. Слободарска и поносна Србија има прилику да прочита лекцију корумпираном режиму који је запоставио њене интересе и довео их у тежак економски, политички и социјални положај. Слободарска и поносна Србија има прилику да објави целом српству да долазе боља времена за цео српски народ, да се свим грађанима Србије, без обзира на националну, политичку или верску припадност, рађа зора слободе, демократије и народног благостања, коју и данас, баш као и пре једног века, на својим барјацима доносе српски радикали, овога пута предвођени др Војиславом Шешељем.

Србија је вечна док су јој деца верна!

У Београду,
новембра 1997.

Централна отаџбинска управа
Српске радикалне странке

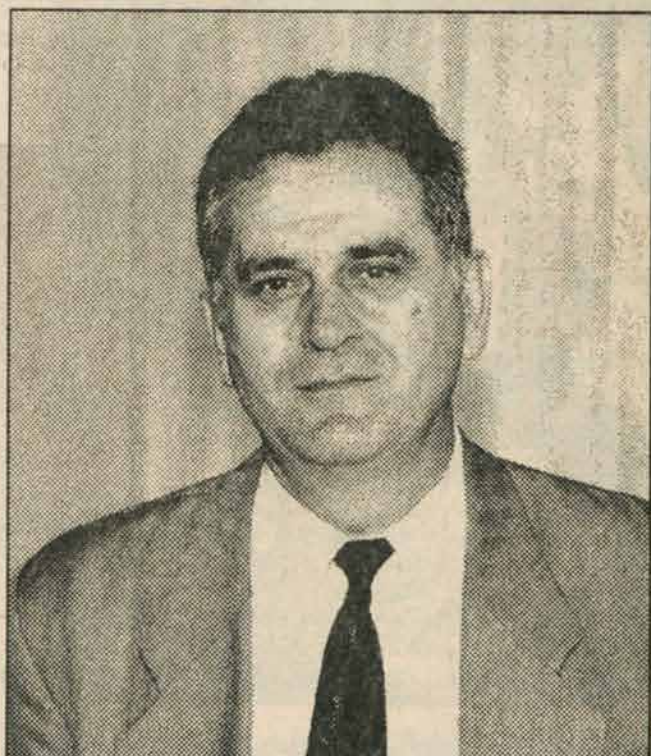

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

МОРАЛ, ЧАСТ И ПОШТЕЊЕ (82 ПУТА!)

Народ је изабрао најбоље: у новом сазиву, Посланичка група Српске посланичке радикалне странке у Народној скупштини Републике Србије имаће 82 члана. Никада до сада, клупе, у којима седе српски радикали, неће бити пуније. Предвођени Томиславом Николићем, они ће у новом скупштинском сазиву заступати више од милион бирача из готово свих изборних јединица у Србији.

Томислав Николић је рођен 1952. године у Крагујевцу. Грађевински техничар. Заменик председника Српске радикалне странке. Председник Посланичке групе Српске радикалне странке у Народној скупштини, посланик у Скупштини града Крагујевца, директор Јавног предузећа "Пословни простор"

Мита Аврамов

Рођен 1952. године. Машински техничар.

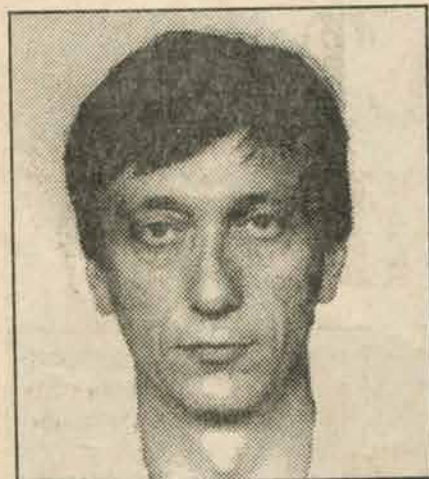
Синиша Аксентијевић

Рођен 1939. године. Новинар и карикатуриста, главни и одговорни уредник "Велике Србије". Члан Централне отаџбинске управе СРС.

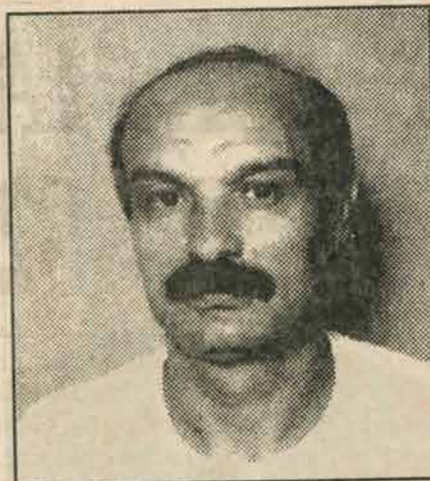
Др Татомир Баковић

Рођен 1951. године у Вучку. Лекар педијатар.

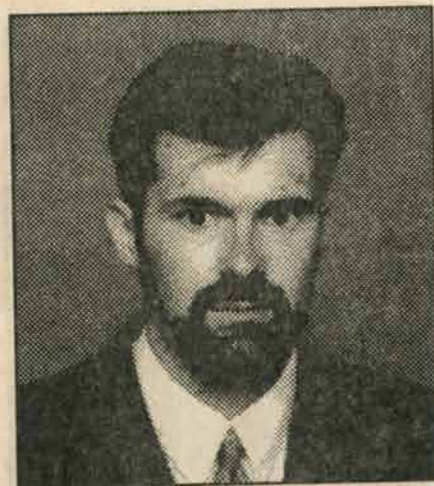
Милун Бараћ

Рођен 1956. године у Брезовици. Инжењер. Члан Централне отаџбинске управе СРС и председник Општинског одбора СРС.

Проф. др Милан Бачевић

Рођен 1953. године у Коморану. Професор универзитета.

Игор Бечић

Рођен 1971. године у Равном Селу. Економиста. Потпредседник Општинског одбора СРС Врбас.

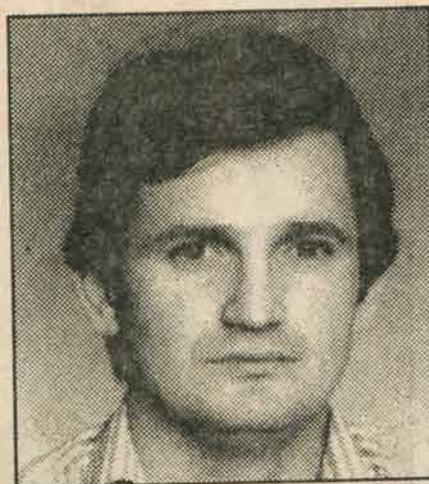
Др Милован Блажић

Рођен 8. 6. 1949. године у Кикинди. Лекар специјалиста. Народни посланик и члан Централне отаџбинске управе СРС.

Драган Бозало

Рођен 1. 2. 1970. године у Бачкој Паланци. Хемијски техничар. Председник Општинског одбора СРС Бачка Паланка.

Синиша Бујановчанин

Рођен 1961. године у Земуну. Електротехничар.

Др Милана Будимир

Рођена 1948. године у Шашу. Доктор хемијских наука. Председник Окружног одбора СРС за Борски округ.

Чедомир Васиљевић

Рођен 1947. године у селу Рашевац, општина Куршумлија. Директор приватног предузећа. Члан Централне отаџбинске управе и председничког колегијума СРС.

Мирослав Васиљевић

Рођен 1956. године. Политиколог. Народни посланик. Председник Извршног одбора СО Земун, члан ИО градског одбора СРС Београд, члан Председничког колегијума СРС.

Бранислав Вакић

Рођен 1951. године у Нишу. Приватни предузетник. Народни посланик.

Мирољуб Вељковић

Рођен 1954. године у Врњачкој Бањи. Дипломирани економиста, власник приватног предузећа.

Војислав Вељковић

Рођен 1947. године у Београду. Народни посланик.

Божидар Вујановић

Рођен 1955. године у Новом Саду. Правник.

Божидар Вујић

Рођен 22. 3. 1953. године. Машински техничар. Народни посланик и члан Централне отаџбинске управе СРС.

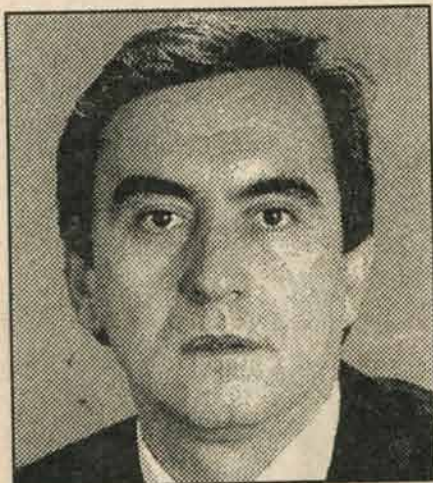
Мирослав Вучић

Рођен 1948. године у Доњем Милановцу. Аутоелектричар. Потпредседник Окружног одбора СРС.

Александар Вучић

Рођен 5. 3. 1970. године у Београду. Завршио Правни факултет. Посланик је у Републичкој Скупштини и заменик шефа посланичке групе СРС. Генерални секретар Странке.

Бождар Вучуровић

Рођен 6. 1. 1951. године, по занимању економиста. Члан општинског одбора СРС Нови Београд.

Драган Голубовић

Рођен 1958. године у Смедеревској Паланци. Пољопривредни техничар. Председник Општинског одбора СРС Смедеревска Паланка и члан Подунавског окружног одбора.

Иван Грубетић

Рођен 1942. године у Баваништу. Инжењер машинства. Председник Окружног одбора СРС Браничевског округа.

Драган Димић

Рођен 1950. године. Машински техничар. Председник Општинског одбора СРС Инђије.

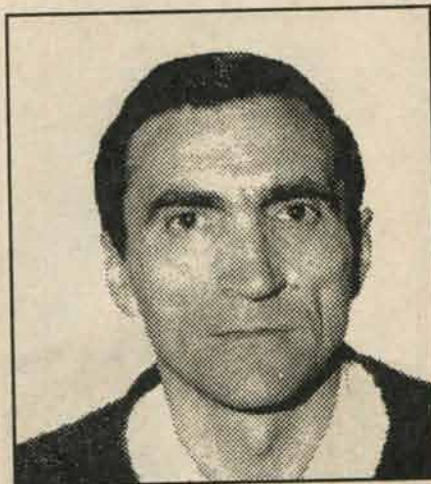
Миодраг Дишић

Рођен 1957. године у селу Врбић. Дипломирани економиста. Председник општинског одбора СРС.

Добросав Добрић

Рођен 1961. године у селу Јошевик, Скупштина општине Звечан. Дипломирани инжењерагрономије. Председник Општинског одбора СРС Звечан.

Милић Димитријевић

Рођен 1946. године у Крушевцу. Правник, приватни предузетник. Председник Расинског округа и члан Централне отаџбинске управе СРС.

Стево Драгишић

Рођен 1971. године у Земуну. Одборник у Скупштини града и општински одборник у СО Земун. Председник Градског одбора СРС.

Јован Даја

Рођен 31. 10. 1956. године у Белој Цркви, приватни предузетник. Председник Општинског одбора СРС у Белој Цркви.

Мирослав Драмлић

Рођен 1949. године у Виљуши. Саобраћајни техничар, власник графичког предузећа "Етикета" у Чачку.

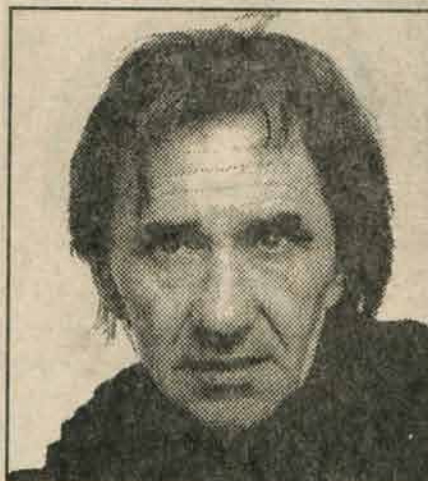
Милорад Дукић

Рођен 1952. године у Степановићеву. Рударски надзорник. Председник Општинског одбора СРС Зајечар.

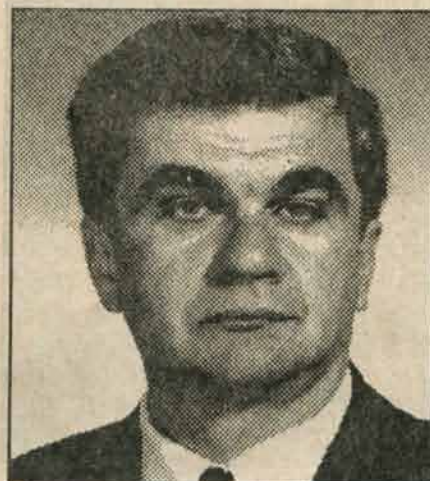
Чеда Думбеловић

Рођен 1949. године у Кокином Броду. Машински техничар. Председник Општинског одбора СРС Опово.

Радомир Ђурђевић

Рођен у Калуђерици код Београда. Новинар, књижевник и публициста. Одборник у Скупштини града.

Драган Жикић

Рођен 1952. године у Крагујевцу. Самостални трговац. Председник Општинског одбора СРС Крагујевац.

Александар Ђурђевић

Рођен у Београду 20. 8. 1959. године. Геодетски инжењер. Одборник СРС у Скупштини града Београда. Члан Централне отаџбинске управе СРС.

Бранислав Ивановић

Рођен 10. 6. 1950. године у Папрачанима. Дипломирани електроинжењер. Републички посланик, члан Извршног одбора СРС и председник Окружног одбора СРС Пећ.

Милош Јојић

Рођен 1955. године. Самостални комерцијалиста.

Горан Јоцић

Рођен 1966. године. Приватни предузетник. Председник Општинског одбора СРС Дољевац.

Милорад Крстић

Рођен 17. 11. 1955. године у селу Тараш. Приватни предузетник. Председник Општинског одбора и члан Окружног одбора СРС Зрењанин.

Сима Куртепанин

Рођен 1956. године у Новом Саду. Економиста. Учесник рата од 1991. године.

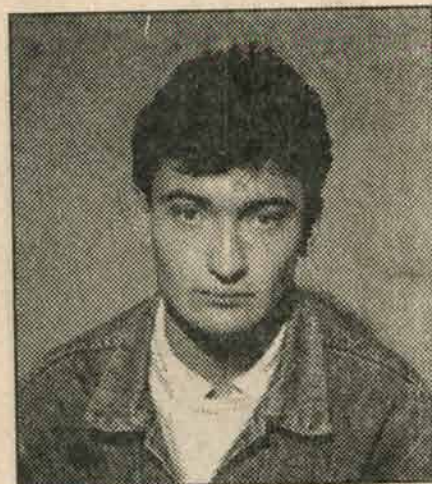
Љубомир Краговић

Рођен 1956. године у Коосовској Митровици. Дипломирани инжењер. Председник Окружног одбора СРС и члан Централне отаџбинске управе.

Живадин Лекић

Рођен 22. 1. 1954. године у Младеновцу, угоститељ.

Драган Љубојевић

Рођен 28. 4. 1971. године у Београду. Инжењер. Председник Општинског одбора СРС Палилула и секретар Градског одбора СРС Београд.

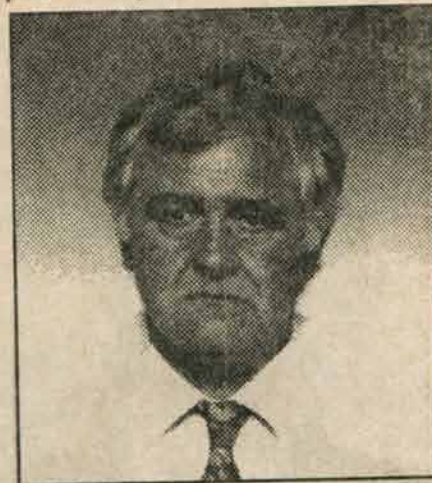
Драгомир Марковић

Рођен 1947. године. Инжењер прехранбене технологије.

Ратко Марчетић

Рођен 1942. године. Инжењер, власник Холдинг компаније.

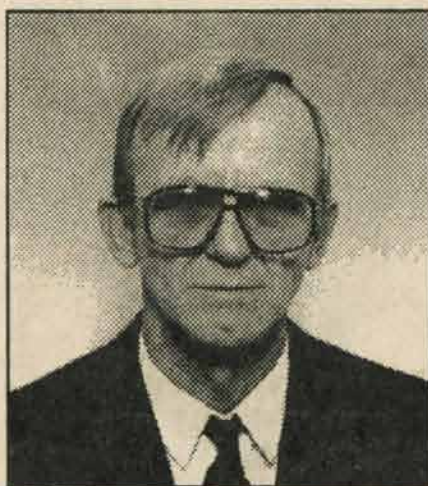
Лазар Марјански

Рођен 2. 4. 1950. године у Меленцима. Инжењер. Председник Средњебанатског округа СРС члан Извршног одбора СРС за Србију и члан Централне отаџбинске управе СРС.

Др Станислав Момчиловић

Рођен 1958. године у Сурдулици. Лекар. Члан Централне отаџбинске управе СРС, председник Општинског одбора СРС Сурдулица, одборник у Скупштини општине Сурдулица.

Васлије Мишић

Рођен 1940. године у месту Бојновиће. Техничар-планер. Потпредседник Окружног одбора СРС за Јужни банат и одборник у СРС у СО Панчево.

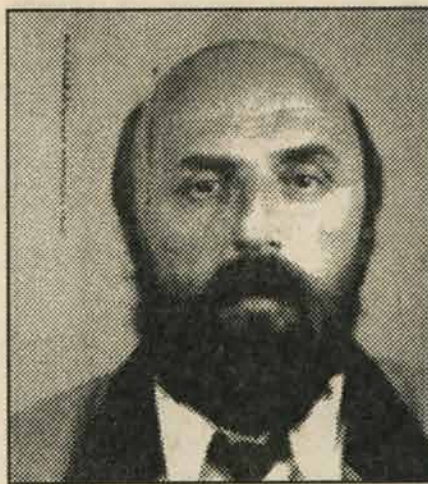
Драган Милуновић

Рођен 7. 10. 1953. године у Мачковцу. Економиста. Председник Општинског одбора СРС Куршумлија.

Зоран Милошевић

Рођен 1974. године у Београду. Студент ФОН-а. Потпредседник Месног одбора СРС "Јабудово брдо" и члан Општинског одбора СРС Раковица.

Драган Милованић

Рођен 1953. године у Подујеву. Дипломирани правник.

Милорад Мирчић

Рођен 22. 2. 1956. године у Малешевцима, Грахово. Инжењер технологије. Народни посланик и члан Централне отаџбинске управе СРС.

Игор Мировић

Рођен 1968. године у Крушевцу. Економиста. Председник градског одбора СРС Нови Сад. Народни посланик и члан Централне отаџбинске управе СРС.

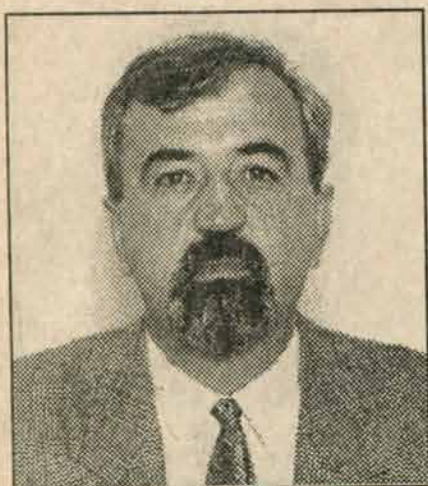
Славица Младеновић

Рођен 1954. године у Петровцу, Општина Лебана. Трговац. Члан Централне отаџбинске управе и председник Окружног одбора СРС Јабланичког округа.

Драган Николић

Рођен 10. 5. 1960. године у Врању. Адвокат. Председник Општинског одбора СРС у Врању.

Славко Нешкович

Рођен 22. 7 1954. године у Баричу. Машински техничар. Председник Општинског одбора СРС Обреновац.

Др Мирослав Нешкович

Рођен 1953. године у Ужицу. Стоматолог.

Мр Милан Нинчић

Рођен 1940. године у Чајетини. Магистар грађевине.

Мића Обретковић

Рођен 1956. године у Каони. Председник Општинског одбора СРС Кучево и потпредседник Окружног одбора СРС Браничевског округа.

Драган Павловић

Рођен 1963. године у Белој паланци. Комерцијалиста.

Драгомир Павловић

Рођен 7. 4. 1958. године у Скопљу. Грађевински инжењер. Председник Општинског одбора СРС Нови Београд.

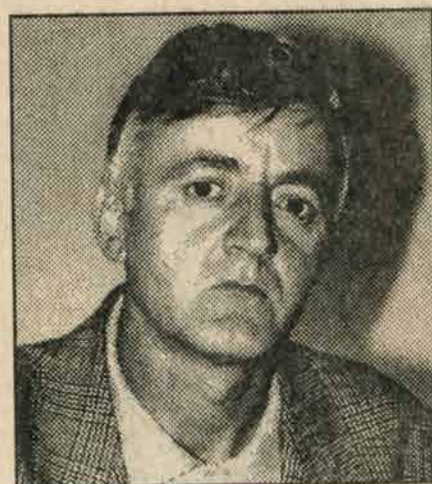
Миодраг Панић

Рођен 10. 5. 1938. године у Жаркову. Професор географије. Члан Статутарне комисије СРС.

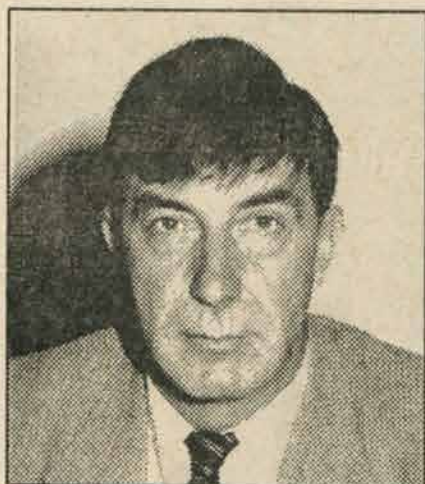
Драгољуб Пантић

Рођен 1965. године. Квалификовани радник. Председник Окружног одбора СРС за Колубарски округ.

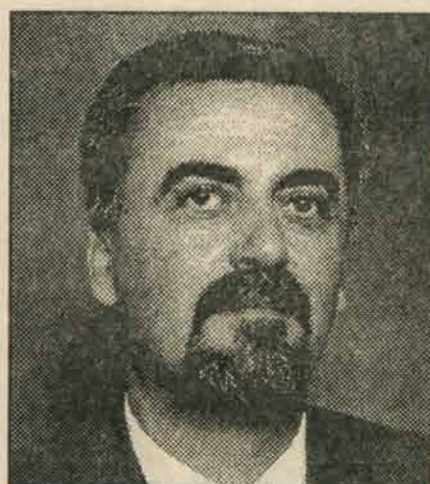

Томислав Пенчић

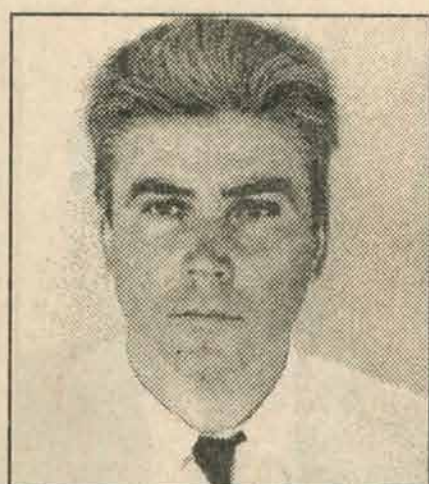
Рођен 1945. године у Прибоју. Професор.

† Др Стратија Петровић
Рођен 1954. године. Лекар специјалиста.

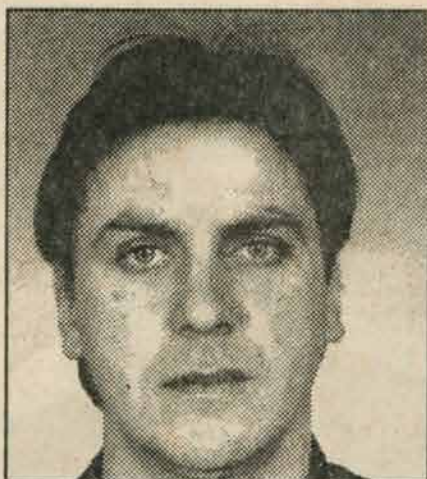
Веселин Петијевић
Рођен 1950. године. Инжењер геодезије. Члан Градског одбора СРС Београд и координатор за Браничевски округ у Извршном одбору СРС.

Витомир Плуђаревић
Рођен 1950. године у Бингули. Шумарски техничар. Председник Општинског одбора СРС Ириг.

Милован Радовановић
Правник. Народни посланик. Члан Централне отаџбинске управе.

Зоран Савић
Рођен 10. 12. 1963. године у Новом Кнежевцу. Металски техничар. Председник Општинског одбора Нови Кнежевац.

Ратко Синађиновић
Рођен 1952. године у Ст. Качанику. Дипломирани инжењер технологије.

Драгољуб Стаменковић
Рођен 1954. године, запослен у Железничком транспортном предузећу. Народни посланик.

Велибор Стојковић
Рођен 1966. године у Стајковцу, Општина Власотинце. Приватник. Потпредседник Општинског одбора СРС Власотинце.

Љубиша Стојмировић
Рођен 11. 9. 1950. године у Београду. Магистар техничких наука. Запослен у ДД Југоагент.

Јовица Стојменовић

Рођен 30. 1. 1959. године у Бујановцу. Економски техничар. Председник Округног одбора СРС за Пчињски округ. Члан Централне отаџбинске управе и Извршног одбора СРС за Србију.

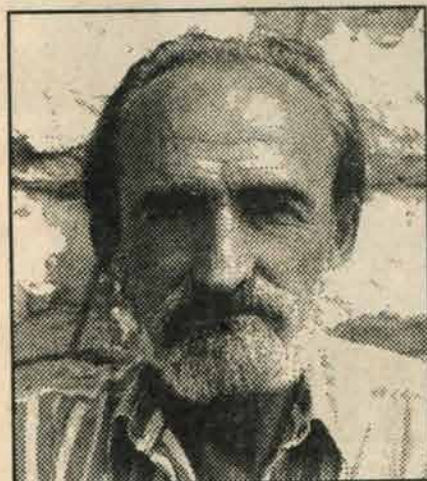
Др Станко Студен

Рођен 1946. у Врбасу, доктор медицинских наука. Народни посланик, члан Централне отаџбинске управе СРС, председник одборничке групе СРС у Скупштини општине Кула.

Јоргованка Табаковић

Рођена 21. 3. 1960. године у Вучитрну. Дипломирани економиста. Директор Пословне јединице РАС банке из Пети, завршава магистарске студије на Економском факултету у Приштини.

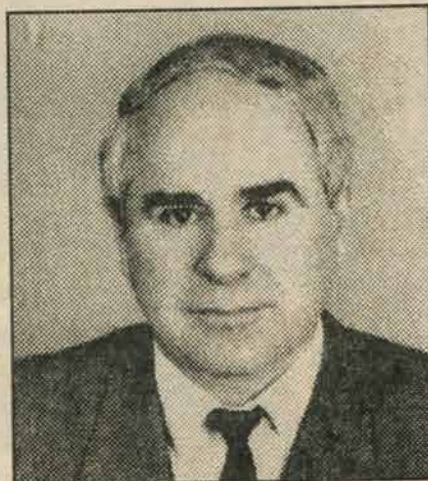
Живорад Тиосавић

Рођен 1945. године у селу Доња Радања. Просветни радник.

Драган Годоровић

Рођен 25. 1. 1953. године у Горњем Милановцу. Инжењер, приватни предузетник. Председник Извршног одбора СРС за Србију.

Проф. др Веселин Трајковић

Рођен 1939. године у Талиновцу. Кардиолог. Председник Округног одбора СРС за Косовски округ и члан Централне отаџбинске управе СРС.

Славко Хинић

Рођен 19. 12. 1940. године у Козјану. Текстилни техничар. Председник Општинског одбора СРС Опаца.

Момчило Чолић

Рођен 1959. године у Бошњацу. Дипломирани инжењер технологије. Потпредседник Општинског одбора СРС Лебане.

Драган Чолић

Рођен 1953. године у Смедереву. Радиомеханичар. Члан Централне отаџбинске управе и председник Полунавског округног одбора СРС.

ТЕКСТ ЗАКЛЕТВЕ СРПСКИХ РАДИКАЛА

Ја... заклинѐм се као народни посланик, заклинѐм се свемогућим Богом, заклинѐм се својом православном вером, заклинѐм се својим именом и својом чашћу, заклинѐм се славом својих предака и будућношћу својих потомака,

да ћу часно, поштено, искрено и предано обављати своју посланичку дужност, поштујући страначку дисциплину и извршавајући одлуке највиших страначких органа, у складу са програмом и статутом Српске радикалне странке.

Јединство српског народа и државе, политичка демократија и цивилизовани правни поредак, економски просперитет и социјална правда увек и свуда представљаће главне циљеве моје политичке борбе.

Никада и ничим нећу довести у питање углед Српске радикалне странке.

Мојим посланичким мандатом у сваком тренутку ће располагати Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке и њеној вољи ћу се безусловно покоравати.

Како ја ову заклетву поштовао и испуњавао, тако и мени Бог помогао.

Новоизабрани посланици Српске радикалне странке
пред полагање заклетве (горе); Др Војислав Шешел чита текст свечане заклетве (доле)

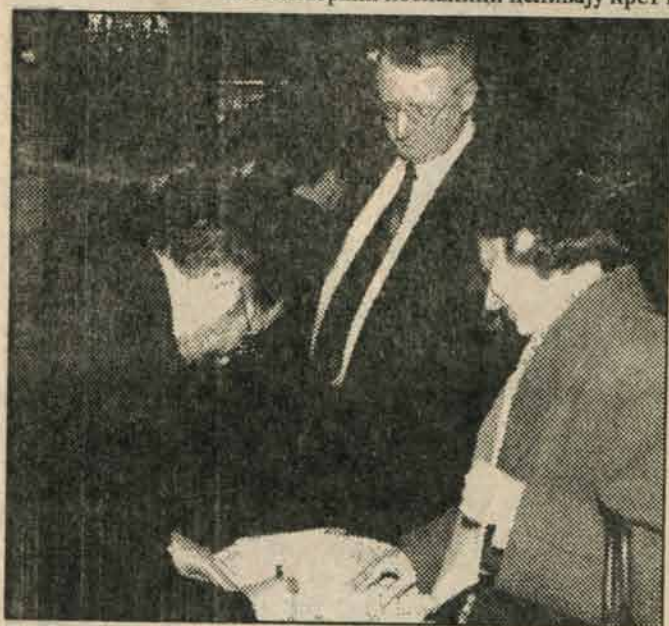

Посланици Српске радикалне странке понављају за др Шешељем текст свечане заклетве

Новоизабрани посланици пеливају крст и потписују се испод текста свечане заклетве

ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ ДР СТРАТИЈИ ПЕТРОВИЋУ

Једанаестог новембра ове године престало је да куца храбро и племенито срце др Стратија Петровића, председника Општинског одбора Српске радикалне странке у Параћину, народног посланика у Скупштини Србије, одборника у скупштини града Параћина, угледног специјалисте ургентне медицине.

Преминуо је велики Србин који је свој живот посветио српству и Српској радикалној странци. Општина Параћин остала је без цењеног и уважаваног доктора специјалисте, Српска радикална странка без једног од највреднијих чланова, а параћински радикали без најбољег међу њима.

Др Стратије Петровић је рођен 1954. године у Параћину. На функцију председника Општинског одбора Српске радикалне странке дошао је прошле године, двадесетак дана пред новембарске изборе. Иако се касно укључио у предизборну кампању, почео је активно да учествује у организовању општинског одбора и врло брзо је постао његова главна покретачка снага.

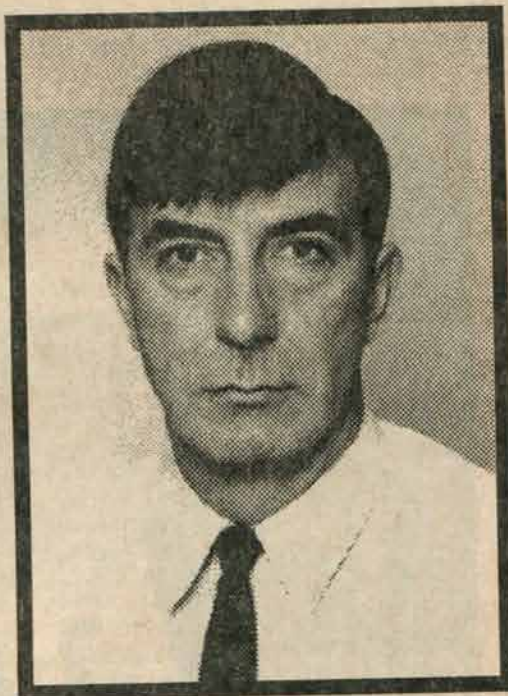
Својим истрајним и умешним радом, допринео је ширењу радикалне идеје у Општини Параћин, и од те минорне политичке организације, без елементарних услова за рад, створио савршено организован Општински одбор Српске радикалне странке, један од најбољих у Србији, са најбољим резултатима постигнутим на овогодишњим председничким (61%) и парламентарним (42%) изборима. Својим неуморним радом, често исцрпљујућим, који је уложио у странку, у релативно кратком временском интервалу постао је најистакнутији и, за изборне резултате у Параћину, најзаслужнији члан Општинског одбора.

За српство је живео и волео га изнад свега.

Истрајан у борби за бољу Србију до тренутка своје изненадне смрти.

Био је одличан организатор до крајности, до последњег даха, веран програму Српске радикалне странке и одан свом председнику др Војиславу Шешељу.

Свакако, није он све сам постигао, али је својим радом и примером давао полет и снагу другима да храбрије, организованије, али и достојанствени-

је крену у борбу за боље града Параћина и Србије.

Његова спремност да личне интересе потчини интересима својих суграђана и српског народа, створила је од њега еминентног параћинског политичара. Својим човечанским, братским и хуманим понашањем заслужио је све хвале српских патриота, радикала, али и политичких противника.

Презирао је непоштење, лењост и подлаштво, а такви су њега једино и мрзели, мада, судећи по, за Параћин, незапамћеној сахрани, њих је веома мало. Ипак, најчешће је праштао. Од својих чланова је захтевао да много раде и да мало причају, а он је највише радио. Зато је свима понос и част да су га познавали, да су са њим друговали и за исте идеале се борили: за добро Параћина, за добро Србије и српског народа, а много је добра у ње-

му било, за његову породицу, за његове пацијенте, за његове три кћерке, супругу Цају, пријатеље и све који су га познавали. То нам је свима остало као утеха у овим ожаловљеним данима док корачамо ка победи коју је он, за нас у Параћину, извојевао, али није доживео да је лично види. Иза њега је остао упут који је дао својим животом и часним, поштеним, храбрим и несебично пожртвованим радом, који је у Општинском одбору Српске радикалне странке у Параћину упамћен као својеврстан тестамент.

У том свом раду он је и прегорео. Сви ми, који смо након њега остали, знамо да је он био варница која је распламсала, скоро угасила, пламен радикализма и патриотизма у параћинској општини.

Био је храбар борац, добровољац у рату за спас нападеног српства са друге стране Дрине, био је велики хуманиста, лекар упамћен по својим честим посетама пацијентима, када год је затребало, па и после поноћи, даривалац бесплатних лекова, организатор три акције добровољног давања крви у којима је и сам учествовао, увек први, организатор поделе божићних пакетића деци Параћина.

Био је велики верник, пун свете хришћанске љубави за сваког, православац који је сваке недеље ишао у цркву, организатор славе Српске радикалне странке Света три Јерарха, за цео Окружни одбор Поморавског округа, поштовалац традиције, културе и уметности. Био је диван човек, вољен, цењен и поштован.

Иза њега је остала празнина, остала је туга и бол, али и обавеза да наставимо тамо где је он ненадано стао.

Нека му је вечна слава и вечни помен.

Нека му је лака земља.

Горан Павловић

ПРЕДСТАВЉАЊЕ ПРЕДСЕДНИЧКОГ КАНДИДАТА
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА НА ТВ СТУДИО Б

РАДИКАЛИ НИСУ ЉУДИ МРЖЊЕ

"Није нимало случајно што су готово сви земунски Роми гласали за кандидата Српске радикалне странке. Није нимало случајно што је огроман број Словака из Бољеваца гласао за радикале. Није нимало случајно што је велики број Хрвата из Сурчина на овим изборима гласао за Српску радикалну странку, На два бирачка места у Шикари, захваљујући гласовима Буњеваца, ми смо тукли кандидата левог блока. Имали смо много мађарских и румунских гласова. То су најбољи докази каква је национална политика Српске радикалне странке"

Водитељ: Добро вече поштовани гледаоци, Студио Б наставља са серијом представљања председничких кандидата. Наш вечерашњи гост је др Војислав Шешељ председник Српске радикалне странке, и уједно кандидат на председничким изборима који ће се одржати у недељу, 7. децембра. Др Шешељ добро вече и добро дошли у Студио Б.

Др Шешељ: Добро вече и боље вас нашао.

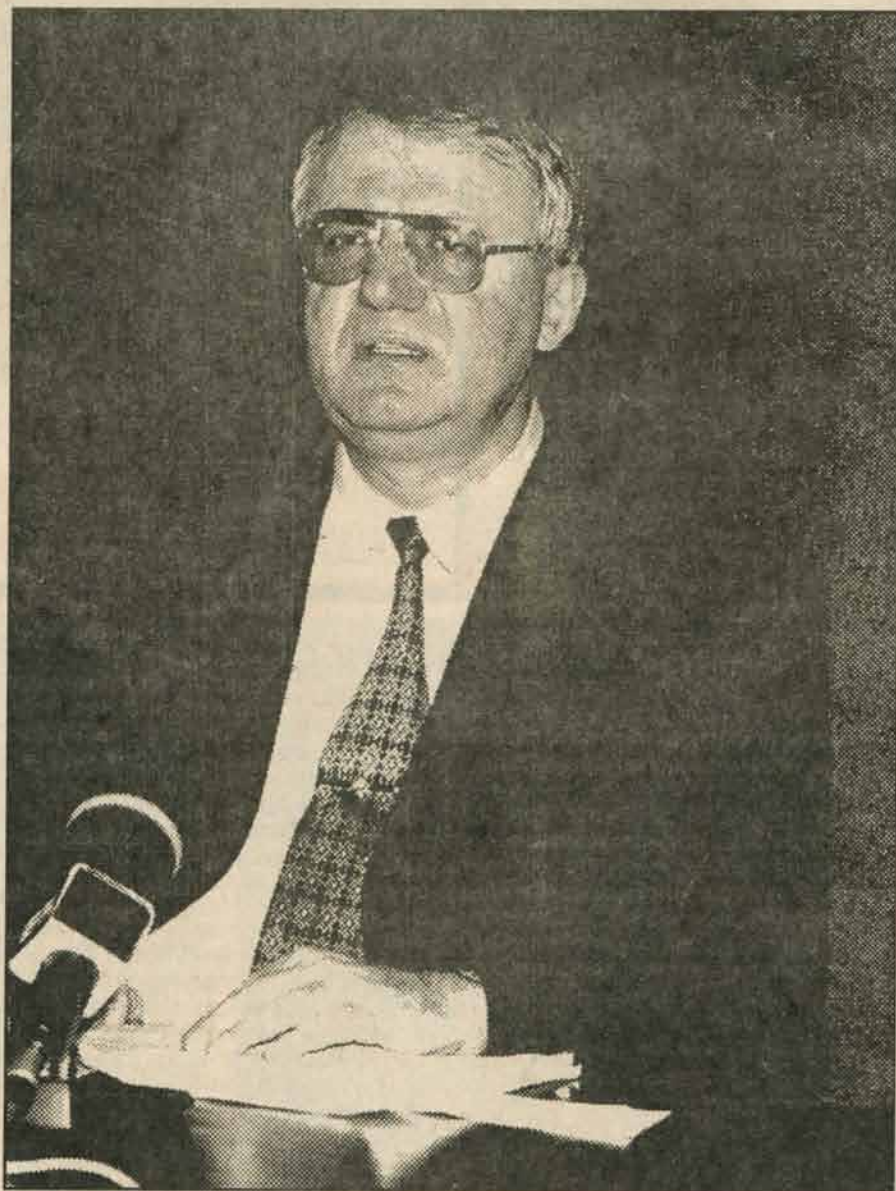
Водитељ: Како се осећате, како тече ваша председничка кампања? Да ли је напорно обилазити градове у Србији?

Др Шешељ: Напорно је, али то је професија као и свака друга професија. Човек треба, једноставно, са задовољством да је обавља, и онда савлада и умор и напоре и све остало. Буквално сваки дан путујем, сваки дан сам у другом неком месту у Србији и гостујем на локалним телевизијским станицама.

Водитељ: Због чега сте се определили за овакав начин презентације нашег председничког програма уместо за неке конвенционалније методе. И по чему је ова председничка кампања необична у односу на оне претходне?

Др Шешељ: Ми, радикали, одавно смо објаснили зашто смо ове године одабрали да на овај начин обављамо предизборну кампању преко локалних медија, преко локалних радио и телевизијских станица. Јер, схватили смо да је то много квалитетнији, бољи и продуктивнији начин да са много више грађана остваримо контакт, изложимо своје програмске циљеве, политичке ставове, полемишемо са конкуренцијом него што је то могуће на митинзима.

Друго, митинзи траже само пуку парољу, празна обећања. Митинзи нису место где се води озбиљна расправа. А у радио и телевизијским станицама једноставно одговарамо на кон-

Победник на претходним, фаворит на будућим председничким изборима

кретна питања, нема онда парола. Пароле ту не пролазе. Празна обећања не пролазе. Онај политичар, који наступи са празним обећањима и паролама испадне смешан. И показало се то на прошлим изборима као добра варијанта, имади смо битно ублажавање медијске блокале у Србији. А на овим изборима сви нас копирају. Драшковић и Милутиновић су одустали од јавних митинга, и они иду од једне до друге локалне радио и телевизијске станице. Дакле, схватили су да су радикали направили бољи потез и копирају нас.

РТС за СПС

Водитељ: Ви тврдите да се ви и ваша странка налазите под медијском блокадом, нарочито што се тиче Радио телевизије Србије. Али, да ли ћете учествовати на евентуалним дуелима са вашим противкандидатима, мислим, пре свега, на господина Милутиновића и господина Драшковића. Ако они буду одржани на РТС-у или некој другој телевизијској станици?

Др Шешељ: Извесна блокада постоји. Погледајте како изгледа тај програм државне телевизије па ћете видети. Милутиновића гледамо сваки дан у свим информативним емисијама са огромном минутажом која му стоји на располагању. И очигледно је да је сав програм државне телевизије подређен његовој кампањи. Драшковић, опет, има извештај привилегован третман. А српски радикали се на један вештачки начин пригушују, тако што се наше активности представљају последње. Рецимо, вечерас, у ударном дневнику, биле су репортаже Социјалистичке партије, Српског покрета обнове, чак и Нове демократије и на крају Српска радикална странка. И онда, на начин на који то презентују, они стављају до знања да имају неједнак третман према политичким партијама. Али, у томе много не заостаје ни ваша телевизија. Ви сте већ, у ова протекла два месеца, показали да сте практично под контролом Српског покрета обнове и да сте на тај начин једностранни, и није нимало случајно што ми је два пута код вас отказивана унапред заказана емисија. Али, знате, треба имати у виду, када се сувише вежете за једну политичку партију, може вам се десити да делите њену политичку судбину. Оно претходно руководство се сувише везало за Демократску странку па је поделило судбину Демократске странке. Наравно, свако треба да има у виду своје интересе у свему томе и да се према њима понаша. Ви сами проценујте те своје интересе, Српска радикална странка иде својим путем и ми се нећемо дати омести таквим непријатним ситуацијама којима нас, с времена на време, излажу.

Ја сам спреман на директне телевизијске дуеле, и Српска радикална странка непрекидно понавља позив,

али, наравно, само са председничким кандидатима парламентарних политичких странака. Ми нећемо насести овој подвали режима са подметањем 20, или колико их сада има укупно...

Водитељ: Извините што вас прекидам, како оцењујете да до вечерас, 20. новембра, још нису ажурирани спискови свих председничких кандидата, још се не зна да ли их има 17, 18 или можда 20? И када ће се то знати?

Изборне варијанте социјалиста

Др Шешељ: Режим вероватно још неког покушава да укљопи. Они имају ту два разлога. Што вештачки гурају неке људе који ни у сну нису могли сањати, до уназад можда 10 дана, да би се и могли појавити као председнички кандидати.

Који су интереси режима?

Прво, да се унесе додатна доза неозбиљности у ове изборе, да се тиме може манипулисати када се процени у врховима режима да Милутиновић нема никаквих шанси, да се онда једном смешном ситуацијом доведемо до таквог стања у коме неће 50% грађана изаћи на изборе. И релативизира се вредност сваког озбиљнијег председничког кандидата.

Имамо један изборни турнус, тамо се појављују неколико кандидата. Рецимо, три озбиљна са 14 неозбиљних, од којих је 10 апсолутних анонимуса.

Сада се, у другом турнусу, ту појављује двадесетак анонимуса, у трећем турнусу ако до њега случајно дођемо, ситуација ће бити још гора. И онда и ми, који се појављујемо као кандидати озбиљних политичких партија, полако губимо озбиљност у свему томе, губимо уверљивост и слично.

Треће, са оволиком масом председничких кандидата режим одузима озбиљним политичким партијама простор у јавним медијима. Сада ће режим да направи распоред како ће се сваки председнички кандидат представљати. И онај иза кога стоји моћна парламентарна политичка партија имаће исто време као неко за кога до јуче нисмо чули, и знамо да не може имати ни онолико гласова на изборима колико је поднео потписа. И када дође до поделе новца, неких 750 просечних плата, колико Влада издваја за финансирање кампање председничких кандидата, тај ће се новац поделити на 22-23, прошле године...

Важно је учествовати (за новац)

Водитељ: Око 786.000 динара.

Др Шешељ: Отприлике толико је било прошлог пут. И председнички кандидати су добили по 46.000-48.000 динара. Сада се тачно и не сећам. Што значи, са оволико повећаним бројем кандидата, да ће се добити неких 30.000-35.000 динара. За човека појединца, то је велика сума новца, практично дође

до једне значајне суме новца онај ко нема никаквих трошкова у предизборној кампањи. А за озбиљне политичке партије то је једна безначајнија сума новца, која не може представљати можда ни 10% од укупне суме која се улаже у предизборну кампању, ни 5%. То су дакле мотиви режима.

Да бисмо на неки начин парирали мотивима режима, ми нећемо пристајати ни на једну емисију где ће се појављивати безначајни кандидати. Кандидати за које ни чланови њихових породица не гласају.

Водитељ: Хоћете да кажете да ћете се појављивати само у емисијама у којима учествују кандидати парламентарних странака.

Др Шешељ: Само парламентарних странака. Јер ти кандидати су...

Водитељ: А ако се ради о угледним личностима које нису чланови...

Др Шешељ: Угледне личности се не кандидују на овим изборима ако нису чланови парламентарних странака. Нико ко држи до свог угледа, до своје части, до свог образа, не појављује се у оваквим ситуацијама, не прави спрдачину од свог имена. Рецимо, један Предраг Вулетић, од 1990. године наоовамо, непрекидно се кандидује. На раковичким изборима 1991. године имао је 40 гласова, сада је можда имао 1.500, ко зна колико. Имао је мање гласова него што је имао потписа који су поднесени. Нити се у републичкој изборној комисији проверавају потписи, ових 10.000 потписа, јер да се проверавају, ових 15 кандидата би сигурно унапред било елиминисано. Јер не може човек појединац, кандидат групе грађана да скупи за ово време, које му стоји на располагању, 10.000 потписа. То је немогуће. То не може ни једна политичка партија без разгранате инфраструктуре. Али, очигледно је да се Закон о избору председника Републике мора, у најскорије време, мењати. И то по два основа. Мора се искључити ова одредба по којој је потребно да и у другом изборном кругу изађе више од 50% гласача, да би један од преостале двојице био изабран. И мора се мењати одредба по којој је довољно скупити 10.000 потписа да би се неко пријавио као кандидат. Треба да остане одредба да кандидати могу бити само они људи чију кандидатуру подржи нека од парламентарних политичких странака.

Милутиновић и Вук промашили тему

Водитељ: Господине Шешељ хвала, ми сада морамо да пустимо једну рекламу, па настављамо разговор.

Господине Шешељ, ових дана се упућују критике на рачун програма већине председничких кандидата, често се спочитава, између осталих, и вама, да се у вашем председничком програму бавите темама које више спадају у делокруг рада председника Владе, а не председника Републике. Ту се ми-

сли, пре свега, на теме као што су социјална заштита итд.

Др Шешел: Ја нисам чуо ко је то рекао.

Водитељ: Био је данас један напис у "Нашој борби"

Др Шешел: Ко је то написао?

Водитељ: Колегиница Јакоб, ја мислим.

Др Шешел: То је могла да напише само нека незналица. Знате, престао сам да читам ту жуту штампу, тамо нема ништа озбиљно да се прочита. То само једна незналица може да напише. Наш је проблем обрнут, што неки председнички кандидати у кампањи говоре о стварима које нису у уставној надлежности председника Републике. Рецимо, Милутиновић и Драшковић непрекидно говоре о спољној политици. Нису прочитали Устав Србије и Устав Савезне Републике Југославије. По Уставу, Србија нема скоро никакве надлежности у спољној политици. Спољна политика је скоро искључива надлежност савезне државе, надлежност Савезне владе, савезног председника итд. А они само причају о томе.

Надлежност Србије, као федералне јединице, и основа на којој се креирају надлежности председника Републике, јесте у економији, у социјалној политици, борби против криминала, здравству, школству и функционисању државне управе. То су надлежности Србије. Ако су то надлежности Србије, свуда у свим тим сферама постоји надлежност председника Републике. Како? Народна скупштина донесе било који закон, из било које од ових сфера, председник Републике указом проглашава тај закон. По Уставу, он има право, ако се не слаже с неком одредбом, ако се не слаже са законом у целини, ако има неку примедбу, да врати закон на поновно гласање. И ако га скупштина поново изгласа, онда га мора прогласити указом. Према томе, све ово о чему ми говоримо везано је за функцију председника Републике.

Ја говорим о програму Српске радикалне странке, који ће бити мој оријентир при коришћењу уставне одредбе да проглашавам указом законе које изгласа Народна скупштина. И ако неки закон буде у супротности са овом програмском платформом коју заступавам, ја ћу тражити, уз аргументован допис којим ћу обавестити јавност, да се скупштина поново изјасни, да поново гласа.

Водитељ: Да ли знате, могла је бити конституисан нови сазив скупштине. Да ли ћемо са старим сазивом републике Србије...

Др Шешел: Требало би негде до краја месеца.

Скупштина и буџет

Водитељ: И ко ће донети буџет. Према неким тврдњама и садашња актуелна влада...

Др Шешел: Не може Влада да донесе буџет уколико се скупштина не сас-

тане или уколико скупштина не изгласа буџет. Онда Влада може донети уредбу о привременом финансирању. А Влада не може изгласити буџет. Буџет може изгласити само Народна скупштина. Ми радикали очекујемо, негде до краја новембра, да се закаже седница скупштине у новом сазиву. Да се скупштина конституише, да се изабере председник, четири потпредседника, да се конституишу скупштинска радна тела и да почне са нормалним радом.

Водитељ: У јавности се често чују тврдње, нарочито ових последњих дана, пошто ове три велике парламентарне странке не могу да се договоре, да ће вероватно мандат премијера бити понуђен, како се наводи, челницима две мање парламентарне партије. Да ли има истине у томе?

Др Шешел: Које су то?

Водитељ: Ја не знам, новине пишу, претпоставља се да је можда једна Нова демократија, не знам која би друга могла да буде.

Нова демократија — пародија на странку

Др Шешел: То је страшно смешно, када кажете да постоји могућност да...

Водитељ: Шпекулише се са тиме.

Др Шешел: Да неко из Нове демократије добије мандат за састав нове владе. То би била најсмешнија влада коју је Србија икада имала у својој историји. Убеђен сам у то.

Преговори све четири озбиљне парламентарне политичке партије нису ни почели. Српска радикална странка је покренула иницијативу да се ти преговори воде, да се састанемо, да разговарамо, са циљем да конституишемо концентрациону владу националног јединства, коју би чинили представници ове четири најмоћније парламентарне странке. И која би била конституисана на принципу пропорционалности.

Међутим, социјалисти су на то хуљали, Српски покрет обнове нас обасуо дрвљен и камењем, оптужбама да смо фашисти, нацисти, овакви, онакви. ЈУП је куртоазно одговорио да начелно пристаје, међутим, после више није било никаквог контакта нити је до икаквог разговора дошло. И ми не учествујемо ни у каквом преговарачком процесу.

Што не значи да не постоје ти преговарачки процеси. Постоје, али се води мимо Српске радикалне странке, воде се између социјалиста и Српског покрета обнове. Ти преговори су већ увелико у току, дошли су до извесних резултата, повремено се споре. Једно од најпознатијих спорена, које је процурело у јавност, било је око тога да ли ће Милан Комненић бити амбасадор Југославије у Паризу или не, итд.

Водитељ: Колико се ја сећам, Иван Ковачевић, портпарол СПО-а, демантовао је да уопште постоји...

Др Шешел: Ви знате да деманти Ивана Ковачевића врло кратко трају.

И да ни на шта не обавезују руководство Српског покрета обнове.

Неспоразуми око Дејтонског споразума

Водитељ: Ваши критичари врло често за вас кажу да заговарате политику националне искључивости, понекад кажу за вас да се залажете за политику једноставних решења. Овај разговор водимо у предвечерје двогодишњице потписивања Дејтонског споразума. У случају да будете изабрани за председника Србије, да ли ћете преузети обавезе које су потписане том приликом?

Др Шешел: Које обавезе?

Водитељ: Обавезе које су потписане у Дејтону.

Др Шешел: Које су обавезе председника Србије потписане у Дејтону?

Водитељ: Слободан Милошевић је том приликом био овлашћени преговарач.

Др Шешел: Ја вас не питам за Слободана Милошевића, него за председника Србије. Која је обавеза везана за функцију председника Србије, а која проистиче из Дејтонског споразума?

Водитељ: Добро, како ви тумачите...

Др Шешел: Је ли има нека?

Водитељ: Ја не знам, то питам вас, како ви тумачите...

Др Шешел: Нема.

Водитељ: Како ви тумачите да је Слободан Милошевић у том тренутку био човек који је ставио свој потпис, који је парафирао Дејтонски споразум.

Др Шешел: Ви сада нисте знали да ми одговорите, то не знају ни Милан Милутиновић ни Вук Драшковић.

Водитељ: Зашто?

Др Шешел: Сада ћу вам објаснити. Прво, Српска радикална странка води једну паметну и промишљену националну политику, и наш однос према националним мањинама је врло толерантан, врло благонаклон. Ми гарантујемо потпуну грађанску равноправност припадницима свих националних мањина, уколико су лојални држављани Србије и Савезне Републике Југославије. И на делу, тамо где остварујемо локалну власт, ми то доказујемо. И није нимало случајно што су сви земунски Роми, скоро сви, уз врло мало изузетака, на овим изборима гласали за Српску радикалну странку и њене кандидате. Није нимало случајно што је огроман број Словака из Београда, на овим изборима гласао за Српску радикалну странку. Није нимало случајно што је велики број Хрвата из Сурчина, на овим изборима гласао за Српску радикалну странку. Знате, треба да имате конкретне показатеље у рукама, да на основу тога водимо расправу.

У Селенци, која је 100% Словачка, добили смо огроман број гласова на овим претходним изборима. И у многим мађарским местима, тамо где је мађарска већина. Много румунских гласова, много буњевачких гласова.

Цело предграђе Сомбора настањују скоро искључиво Буњевци, а зове се Шикара. На два бирачка места у Шикари, захваљујући гласовима Буњеваца, ми смо тукли Зорана Лилића, кандидата левог блока. То су докази каква је национална политика Српске радикалне странке. Више ниједна лаж и клевета да смо фашисти, да смо нацисти, да смо овакви, да смо онакви, једноставно не може да упали у јавности.

Слободан Милошевић није потписао споразум у Дејтону на основу уставних надлежности председника републике Србије. Него на основу фактичког стања, да је фактички био човек од највеће власти и ауторитета у нашој земљи. Као председник владајуће партије, и на савезном и на ре-

Распродаја српских територија

Водитељ: Али, ипак сви светски медији данас су цитирали једну вашу изјаву, изречену на данашњој конференцији за штампу у Српској радикалној странци, колико се сећам, да штирам: "Не можемо се поносити оним што је потписано у Дејтону".

Др Шешел: Да. Сви светски медији су данас цитирали ту изјаву зато што је била веома паметна и промишљена. Зато је изазвала велики ефекат и добар утисак у јавности. Не можемо се ми поносити Дејтонским споразумом, када је тамо жртвована једна трећина Републике Српске. И када је ограничен суверенитет Републике Српске. И када је предато Српско Сарајево, када су

ма имају две странке: СНС председнице Републике Српске, Биљане Плавшић, и Српска демократска странка. Па шта ви мислите, да ли ће се и после одржавања тих избора наставити пракса двовлашћа, односно сукоб на релацији Пале - Бања Лука и како ће се ситуација даље развијати, по вама?

Др Шешел: Ја не верујем у веродостојност такве процене. Мислим да ће на изборима у Републици Српској најјача, појединачно, опет бити Српска демократска странка, да ће друго, евентуално треће, али сигурно друго место, припасти Српској радикалној странци, и да ће треће место припасти социјалистичкој партији Републике Српске.

Можда би она са радикалима могла да се бори за друго место, али мислим да су јој шансе много мање. И тек негде на четвртном месту, ако се изузму муслиманске странке, биће странка Биљане Плавшић. И питање је да ли ће она и 10 посланичких мандата да освоји. Биљана Плавшић, током времена, све више губи ауторитет у народу, све више губи популарност, народ је свестан њене политике, чињенице да је она инструментализована од стране Американца и западних сила, да директно издаје српске националне интересе и растура Републику Српску. Уосталом, најбољи показатељ су подаци ко су људи у њеном окружењу, почевши од Милоша Прице, Милана Дупора, Ане Миtroвић и осталих. То су све школовани амерички шпијуни, агенти америчке обавештајне агенције ЦИА.

Један генерал српске војске Републике Српске лично ми је причао како се запрепастио када му је Милош Прица објашњавао неке елементе бихаке операције, коју је тај генерал водио, па није могао да запамти све које, сва места на која је наилазио итд. А Милош Прица је знао прецизно све, чак и састав најмање јединице, излагао њен распоред, њено померање на терену, њено учешће у борбама и све остало.

Пета колона у Српској

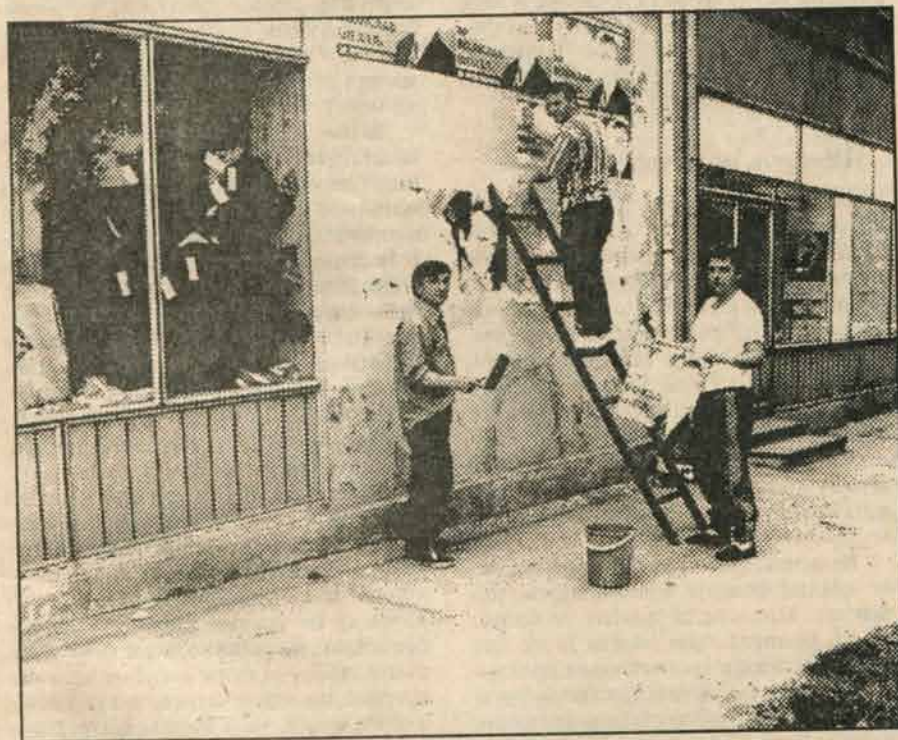
Водитељ: Да, али зашто мислите да...
Др Шешел: Што показује да је Милош Прица и школовани војни обавештајца.

Водитељ: Добро, али зашто мислите да је неко амерички обавештајца ако зна све те податке када данас постоји Интернет, информације теку брзо, зашто?

Др Шешел: Е, лепо, ви се укључите у Интернет и покушајте да нађете бихачку операцију на Интернету.

Водитељ: Ја се сећам да су неки хакери из Задра успели да уђу у мрежу Пентагона.

Др Шешел: Прво, једно је ући у мрежу Пентагона, где је све компјутеризовано, а ви мени сада нађите у Интернету, или било где, да је компјутерски обрађена бихачка операција.

Скромност српских радикала: најјефтинија изборна кампања

публичком нивоу, па је Савезна влада, посебном одлуком, овластила Слободана Милошевића да буде шеф преговарачког тима који је ишао у Дејтон. Слободан Милошевић је у име Савезне владе потписао Дејтонски споразум, као њен директни изасланик. Као човек коме је Влада дала овлашћење.

Ви се сећате како је формирана заједничка екипа која је представљала Србе у Дејтону. Један део је био из Савезне Републике Југославије, други део је био из Републике Српске, шеф је био Слободан Милошевић, по одлуци Савезне владе. Дејтонски споразум обавезује онога ко води спољну политику Југославије. То је Савезна држава, односно Савезна влада. Са уставним функцијама председника Републике Србије ни једна одредба Дејтонског споразума нема никакве везе.

предате многе друге српске територије, босанско-херцеговачкој, односно Муслиманско-хрватској федерацији. Ми из Српске радикалне странке имамо негативан однос према Дејтонском споразуму опочетка до данас. И тај наш однос се неће мењати. Али смо, са друге стране, свесни да је то сада једна реалност, једно фактичко стање које изазива одређене и правне и политичке последице. А изјава је да та, пошто се Милан Милутиновић и Вук Драшковић сада практично преширу ко је више, својевремено, подржавао Дејтонски споразум, као да је то нешто чиме би могли да се похвале.

Инструментализована баба из Банских двора

Водитељ: Сутра у Републици Српској почиње предизборно ћутање. Процењује се да највеће изгледе на избори-

Водитељ: Добро...

Др Шешел: Нађите те податке.

Водитељ: Добро. Завршићу расправу о том питању. Како у предвечерје ових избора у Републици Српској гледате на проблем Брчког који се опет актуелизује. Генерал Чолић је, колико се сећам, јуче дао изјаву где је рекао да је повећана концентрација трупа федерације на потезу Модрича-Брчко. Да ли је то звецкање оружјем пред изборе или нешто друго?

Др Шешел: Да, то је претња пред изборе. То је покушај да се изазове још већи раздор у српском бирачком телу.

Да се Срби застраше. А претња је и реална, јер Американцима је циљ да Републику Српску прво поделе на два дела, и да граница буде у региону Брчког. А онда, западни део са Бања Луком да се припоји директно Муслиманско-хрватској федерацији као посебан кантон. А у перспективи да се потпуно уништи источни део.

За источни део онда предвиђају војну акцију, рачунајући, пошто у источном делу живи мање српског становништва него у западном, да то неће бити тешка војна акција. Даље, Срби у бањаличком кантону били би потпуно опкољени, па рачунају да би се, у перспективи, раселили, да би гледали да се извуку у Србију или да се раселе по целом свету, да их практично, за извесно време, више уопште тамо не би било.

Инфлација сепаратиста

Водитељ: Чини ми се да имамо првог гледаоца на вези. Добро вече, изволите поставите питање господину Шешелу.

Гледалац: Добро вече. Прво бих желео да поздравим председника Српске радикалне странке и, надам се, будућег председника Србије, и замолио бих га за један коментар.

Како он види, како коментарише то што су се сепаратисти свих боја, вера и шта ја знам, удружили на овим изборима против њега? Толико.

Др Шешел: У Србији?

Водитељ: Не знам, на овим просторима или тако нешто, питање је садржало по мени, више квалификацију него што је било питање. Изволите.

Др Шешел: Сви они који делују против српског народа удружују се и у Србији, и у Црној Гори, и у Републици Српској. Сви они који делују против српског народа и спремни су да служе Американцима и другим западним силама против Републике Српске и српског јединства, удружују се сада око Биљане Плавшић у Републици Српској.

Сви они који делују са сепаратистичких позиција, удружују се у Црној Гори око Мила Ђукановића, који је ове председничке изборе фалсификовао. Уписао је 30.000 лажних имена у бирачке спискове, омогућио да многи људи више пута гласају, да малолетници гласају, што су све неспорне чиње-

нише, и да гласање на неким бирачким местима траје до 4 сата ујутру. А када погледате ко је за њега гласао, видећете да су то били политички следбеници Алије Изетбеговића, политички следбеници Ибрахима Ругове, и политички следбеници Секуле Дрљевића. Скоро ниједан српски глас није залутао у табор Мила Ђукановића. У Србији, такође, сви они који служе страним интересима, који делују против сопственог народа, и на овим изборима се удружују око Вука Драшковића, не сви, један лапсус, већина њих се удружује око Драшковића. Пре свега ова коалиција Војводина, која му је сада главна изборна узданица. У једном тренутку, умало и Расим Љајић, и са њима је водио преговоре. Девет неких маргиналних странака антисрпског карактера, осула му се та подршка. А није успео да придобије подршку Ђинђића, Коштунице, или Весне Пешић, да би тај табор био опет јединствен као што је то некада био.

Шешел није човек мржње

Водитељ: Господине Шешел, да ли је истина да сте изјавили, не знам које су то новине данас пренеле, да ћете у случају да budete изабрани на место председника Србије, седети у врховном савету одбране заједно са председником Југославије Милошевићем и председником Црне Горе Ђукановићем? Да ли је тачно пренесена та изјава, да ли сте ви то изјавили?

Др Шешел: Шта је пошта у томе, што ћу уопште седети са тим људима, или што ћу као председник Републике седети?

Водитељ: Ево, сада сте изrekli неке квалификације Ђукановићеве политике. Мислим, објасните то мало.

Др Шешел: Али, зашто ја не бих могао са неким политичким противником седети у неком државном органу, и заступати једну исправну политику и борити се за ту политику? Ја нисам човек мржње.

Водитељ: Ви ипак мислите да се може и мора постићи компромис.

Др Шешел: Ја сам спреман ево, и у вашем студију, 2. децембра 1997, да седим са Миланом Милутиновићем и Вуком Драшковићем. Да расправљамо о озбиљним политичким питањима. Ја нисам човек мржње, ја нисам човек идеолошких предрасуда и ја нисам личан у политичким наступима.

То су моји политички противници, али ако вољом народа будем изабран за председника Републике Србије, моја је дужност да, као члан врховног савета одбране, учествујем на седницама савета одбране, и да се борим да се реформа војске обави на најпапетнији начин, да се повећа одбрамбена моћ земље. Да се задовољавају потребе одбране земље итд.

Водитељ: Имамо још једног гледаоца на вези. Добро вече. Изволите.

Гледалац: Добро вече, хтео бих да поздравим прво господина Шешела,

да му пожелим све најбоље у наредном раду и да му пожелим коначну победу на предстојећим изборима. Да се више не малтретирамо са овим лоповима. Хтео бих да поставим једно питање, односно да ми разрешим једну дилему. Са једне стране, чуо сам од членика Српске радикалне странке, који су функционери у земунској општини, да они не примеју плате за свој рад у општини, а, са друге стране, чују се приче о некаквим злоупотребама власти.

Односно да членици радикала злоупотребавају своје положаје и функције у општинској власти како би се незаконито богатили. Па бих хтео да ми то мало појасни, шта је истинито од тога. Хвала, пријатно.

Др Шешел: Ни ја, као председник општине, ни Томислав Николић, као в.д. директор Јавног предузећа, ни Александар Вучић, као директор Пинкија, никакву плату, никаква примања немамо у општини Земун, ни у било којој општинској служби.

Затим два потпредседника скупштинске општине, Башкота и Ђулум, такође не примају плату, немају никаквих примања у општини. Ми радимо волонтерски, али, наравно, имамо обезбедена средства за живот, пре свега као савезни или републички посланици. Али, својим примером смо хтели да покажемо да се може исправно и ефикасно радити за добробит народа и државе, а да не мора наш примарни лични, материјални интерес бити задовољан кроз употребу, односно злоупотребу функције на којој се налазимо.

Дакле, тим својим примером ми смо показали један принцип који би морао да буде општеприхваћен у Србији. Поготово у ситуацији када се многи истакнути функционери режима просто јагме ко ће у више управних одбора бити члан, јер свако то чланство у управном одбору доноси посебне месечне приходе, па када се четири, пет управних одбора споји, онда је то више од једне највеће плате у Србији.

Водитељ: Још неко је на нашој вези, пре него што дамо реч нашем следбеном гледаоцу, ипак морам да вас питам, да ли је та концентрација врха ваше странке у врху општине Земун, да ли је то стратешки било добро, стратешки чисто. Зашто нисте, на пример, неке млађе људе из странке ставили да се пеку за неко време него се, буквално, врх ваше странке налази на извршним местима?

Др Шешел: Млађе људе смо и ангажовали из врха странке. Ту смо само Томислав Николић, Александар Вучић и ја. Мирослав Васиљевић је као председник Извршног одбора, међутим он је рођени Земунцац, грађанин Земунца. А Томиславу Николићу сада, 2. децембра, истиче мандат вршиоца дужности. Стање је било толико лоше у Јавном предузећу да смо морали да ангажујемо Томислава Николића на годињу дана, да би се то довело у ред.

Ми смо задовољни што смо то довели у ред, приходе смо увишестру-

чили, а запослили нових 60-70 радника, сада не знам тачно цифру. На оним истим ресурсима којима је власт у општини и раније располагала. Александар Вучић је практично Земунац, јер је школу учио у Земуну, живи сада тренутно на Новом Београду, али је практично Земунац и врло је успешан као директор Пинкија. Нико други из руководства Српске радикалне странке није ангажован у Земуну.

Оружје, директори и приватизација

Водитељ: Добро вече, изволите.

Гледалац: Ја бих желео да поздравим др Шешелца, и да му на следећим изборима пожелим не срећу, већ умешност и победу. Имам за њега три питања и, у исто време, три сугестије, које нису само сугестије, мислим да су то жеље и нас обичних људи, односно грађана који бирају будућег председника.

Прво се односи на људе који обављају руководећу функцију у разноразним фирмама, значи директори и остали. Значи о њиховој одговорности. Одговорност у смислу да, рецимо, човек који је на руководећој функцији упропасти фирму и за то не сноси никакве санкције. Пошто нисам чуо ниједног од кандидата да припрема нешто тако и тд. Волео бих да чујем мишљење др Шешелца.

Друго, интересује ме да ли ће у случају његове победе људи који се опет налазе на неким положајима, руково-

дећим функцијама, без обзира да ли су у овој или оној партији или странци, остати и даље на том месту ако су успешни, или ће силом прилика морати да оду зато што су ето, победили радикали.

И треће питање, и сугестија у исто време, кажем и жеља нас бирача, чини ми се већине, то је да поштује Закон о овлашћеном држању оружја, поготово за оне врсте оружја које нису иначе дозвољене, за које се не даје дозвола. Као и да се поопштре казне за разбојничка дела. Наравно, то кажем и питања су у исто време и сугестије, и жеље нас бирача. Хвала.

Др Шешел: Што се тиче оружја, најпаметније би решење било да власт, у будуће, буде веома либерална у погледу поседовања оружја, поседовања оружја у својој кући, у своме стану, а да буде веома ригорозна у погледу права на ношење оружја.

Требало би, дакле, имати две врсте дозвола. Једна дозвола за поседовање, али да буде у стану, а друга је дозвола да се може и носити и ту би се морало до краја ићи рестриктивним путем. Да број људи који смеју да носе оружје буде сведен на минимум. Јер, најчешће до злоупотребе оружја долази на јавним местима, ван кућа, ван станова. А човек се осећа сигурније и ово су традиционални балкански простори, где постоји једна навика држања оружја, поседовања оружја и добро би било да то буде легализовано. Да људи сасвим слободно у својим кућама, на

на сигурном месту, држе оно оружје које имају. И да им је олакшан начин да до тог оружја дођу.

Што се тиче директора, њихов проблем решава једна паметна и праведна приватизација.

Водитељ: Да ли бисте ви менаџи успешне директоре у Земуну?

Др Шешел: То је треће питање. Немогуће је очекивати да се у условима друштвене својине над средствима за производњу може побољшати однос директора према предузећима. Јер, злоупотребе су огромне у великом броју фирми, и криминалне радње кроз преливање друштвене својине у приватну, кроз неповољне уговоре. Узимање провизија итд. То све решава једна паметна приватизација јер после власници контролишу директора. Да ли је власник појединац, да ли су деоничари, акционари итд. То је сада друго питање. Али где приметите да директор не ваља они га аутоматски смењују, власт онда нема уопште разлога у то да се меша нити би смела да се меша.

Неспособни на "белом хлебу"

Ми, радикали, нисмо никога сменили из прошле гарнитуре у земунској општини када смо преузели власт, зато што је био члан дуге партије, зато што нам није био симпатичан, због овог или због оног разлога. Ми смо смењивали само због неспособности. Сменили смо директора Пинкија, јер смо Пи-

Избор српског народа: др Шешел окружен својим присталицама

нки затекли у губицима, негде око 300.000 динара дубиозе. Сменили смо директора јавног предузећа, јер је Јавно предузеће лоше пословало. Имало је на располагању огромна средства, огромне могућности, а једва је састављало крај са крејам, и општини доносило веома мали приход. Али, никога ко је обављао савесно свој посао ми нисмо сменили. Дакле, остали су скоро сви општински начелници, други функционери и никога нисмо ни питали којој политичкој партији припада, које је вероисповести, које националности нити било шта друго. Важно је само да савесно и марљиво обавља свој посао. И то је наш принцип кога ћемо се држати када преуземо власт у целој Србији и Савезној Републици Југославији.

О старој девизној штедњи

Водитељ: Добро вече, изволите.

Гледалац: Добро вече. Моје поштовање вама и господину Шешелју. Говори Иван Недељковић, председник Удружења девизних штедиша Југославије. Поставио бих два питања господину доктору. Прво гласи овако, ако могу да добијем прави одговор, па после тога да поставим друго питање.

Водитељ: Изволите.

Гледалац: Да ли ћете ви и ваши посланици у Савезној скупштини гласати за или против данас усвојеног Нацрта закона о враћању девизне штете грађанима, а који би требало донети по хитном поступку?

Др Шешел: Гласаћемо против, јер ми сматрамо да се стара девизна штедња мора враћати одмах, без икаквог одуговлачења. И не прихватамо никакве временске рокове од 5, 10, или 15 година. Ја још нисам видео тај Нацрт закона, он је још у склопу редовне законодавне процедуре у оквирима Владе, дакле, није достављен савезним посланицима. Али, смо чули какав је, отприлике, његов садржај, која је основна идеја и због тога ћемо гласати против. Ми сматрамо да се девизна штедња може вратити одмах паметном распродајом државне имовине. Свега онога што није неопходно за функционисање државе.

Гледалац: Захваљујем на овом првом, друго гласи овако. Да ли се слажете и прихватате ли израду другог закона, који ми предлагемо седам година, а ради се о учешћу дужника и поверилаца, а не као што је овај сада и сви они претходни, осам или девет, колико их је било, предлагани, усвајани у Савезној скупштини, односно у Савезној влади, али не и у Савезној скупштини?

Ја бих желео да добијем само такав одговор да ли се ви слажете да другим речима и ми као повериоци учествујемо у изради тог новог закона, с обзиром да ће овај, надаламо се, Боже здравља, бити одбијен?

Др Шешел: Не, морам вас разочарати, али се не слажем јер ви немате легитимитет. И не може једно удружење, па макар то било удружење девизних

штедиша, претендовати да заступа све девизне штедише. Мора нечим доказати да заступа све. Девизне штедише су, сваки за себе, грађани појединци.

Индивидуалци, дакле, у правом смислу речи. То што су се неки од њих удружили не значи да могу да заступају и оне у чије се име нису удружили. Који нису дали легитимитет, који им нису дали овлашћење да их заступају. Тако да удружење девизних штедиша, разна удружења, има их много, имају извесну моралну улогу групе за притисак. Једног лобија, дакле, који покушава својим јавним ангажовањем да додатно натера режим да се паметније, озбиљније и савесније постави према овом проблему који је сам режим проузроковао. Али, у институционалном погледу, нема могућности да се било које дружење девизних штедиша појави као фактор који може да преговара са Владом по том питању.

Могло би теоријски, када би имало доказе да су све девизне штедише у земљи потписале овлашћење да их то удружење заступа. Пошто је то немогуће, апсолутно немогуће, онда није могућа ни оваква варијанта. Дакле, свим удружењима девизних штедиша преостаје само да јавним активностима, давањем саопштења, свим облицима демократске политичке активности, укључујући митинге, укључујући јавне трибине, летке све остало што је својствено демократском друштвеном политичком процесу, да се боре за своја права. Дакле, они могу имати извесног утицаја, они могу икати извесног ефекта својом активношћу, али не могу бити легитимни преговарачи; мериторни преговарач са неким државним органом.

Легализација фактичког стања

Водитељ: Добро вече, изволите.

Гледалац: Добро вече, Пера Милошевић из Јакова, поздравио бих господина Шешелја, нашег председника општине, а мислим и нашег будућег председника Србије. У шта верујемо сви.

Поставио бих једно питање, мало дужије, али ево. Да ли можете нешто рећи о пререгистрацији возила из Црне Горе, ако сте чули за тај проблем. Ви знате да је пуно аутомобила увезено преко Црне Горе, и људи су остављени у некаквом раскораку, сада не могу нити тамо да се пријаве, нити овде, у Београду, да региструју. Па шта ћете ви учинити да се тај проблем реши када будете наш председник? Ја бих толико.

Др Шешел: Ми бисмо легализовали фактичко стање. Људи су користили могућност да преко Републике Српске или Републике Српске Крајине купе јефтину стране аутомобиле, половне аутомобиле, све су то половни аутомобили и да их користе један одређен период.

Прописи у Републици Српској и Републици Српској Крајини били су мно-

го либералнији од прописа у Србији и Црној Гори. Али, ми смо јединствено српско национално подручје, чак у извесном смислу и политичко подручје, били смо у саставу јединствене државе, желимо у будућности да будемо у саставу јединствене државе и зато би власт у Београду морала много озбиљније да се односи према том проблему.

Проблем је додатно отежан околностима да једни прописи и једна пракса важе у Србији, а други у Црној Гори. Да је у Црној Гори либералнији био приступ решавању ових питања. Када људи увезу у Црну Гору, пријављују се тамо фиктивно, онда имају проблема да те аутомобиле пребаце на подручје Србије. Пошто су ипак то старија возила, забрањена по нашим важећим закона као предмет увоза, код нас се по закону ваљда тражи да возило мора бити млађе од две године, дакле старија возила од две године не могу да се увезу, пошто су то старија возила, пошто су већ увезена, и пошто смо имали и рат и тешку економску кризу, и стравичну хиперинфлацију, режим мора бити нешто мекши у тумачењу, мора бити широкогруднији, мора тражити варијанту да се затечено стање нивелише, да се на неки начин доведе у склад са законом. Па да онда за сваки будући случај буде ригорознији, да се ригорозно проводе закони.

Ако многи други закони нису важили, нису се примењивали, били су масовно кршени итд. онда се може наћи нека оптимална солуција и у овој варијанти, како би они људи који су на тај начин дошли до возила могли да га потпуно региструју. Било је неколико акција регистрације, али је држава прописала огромне таксе. А ти људи, који су набављали возила, углавном су мањих платежних способности. Нису могли да плате те таксе. Многи нису регистровани возила у Србији и када је била та легализација, због огромних такси.

"Застава" у рикверцу

Ми бисмо те таксе svelи на много мању суму, завршили ту регистрацију и онда стриктно примењивали Закон у будућности.

Водитељ: Са друге стране, шта мислите о ревитализовању производње домаћих аутомобила страним инвестицијама. Пре неки дан, колико знам, боравили сте у Крагујевцу, "Застава" је ражрана.

Др Шешел: Немогуће је док се "Застава" не приватизује док се не нађе неки страни...

Водитељ: А шта мислите о страним инвестицијама, ко може да гарантује сигурност страним улагачима?

Др Шешел: Може само власт Српске радикалне странке. Јер смо најозбиљнији, најозбиљније приступамо том проблему. И сада ћу вам рећи и зашто.

Кандидати левог блока, њихови политички представници непрекидно

се бусају у прса да су они за сарадњу, за увоз страног капитала итд. Нису прстом макли да се домаће законодавство прилагоди тако да привуче страни капитал. Наша конкуренција из опозиционих кругова, такође, обећава да тамо негде чекају милијарде долара када они дођу на власт, да то само нагрне у Србију. Да ће им отписивати кредите, дугове итд. Да их воле из идеолошких разлога, па као таквим ће им дати новац. То су такође глупости. Једино Српска радикална странка јасно осећа у чему је проблем, и тај би проблем разрешила.

Страни капитал не интересује политика. Страни капитал интересује са-

Србији морају бити бољи него у другим земљама да би овде дошао страни капитал. Ми смо спремни да понудимо и најбоље услове и максималне царинске олакшице. И када један странац овде уложи па извуче главницу, па извуче профит, па други уложи па извуче профит, па трећи уложи и слободно извуче профит без икаквих сметњи, Они ће престати да односе профит, него ће га реинвестирати, схватиће да овде имају потпуну правну сигурност. И морамо им гарантовати када по једној законској одредби улажу капитал да их свака следећа измена закона неће погодити. Да их се неће тангирати. Они сада не желе да улажу јер да-

ст тако што ће законске норме бити промишљено креиране, и што ће им ићи у прилог. А наш је циљ да они донесу капитал, да на њему зарађују, јер ће исплатити раднике, користити наше силовине које ће такође плаћати, држави ће плаћати порез, а оно што им преостане нека слободно изнесу као свој профит. Спутававући да сада изнесе профит, овај режим је спречио стране инвестиције. Нико неће да инвестира уколико му се то не исплати, уколико нема интерес. А када инвестира онда баш га брига какви су спољнополитички односи, да ли нас неко воли на западу или нас мрзи итд. Американци су водили политику блокирања Ју-

Успон двојице националних лидера: Јан Слота у посети општини Земун

мо стабилност и сигурност улагања. Стабилност гарантује Српска радикална странка, јер бисмо у држави завели ред и дисциплину. Једино смо ми то у стању. А, сигурност улагања се обезбеђује законским нормама. Према нашим садашњим законима странац може да унесе капитал у Србију али има тешкоћа да га после изнесе из Србије. А забрањено му је да изнесе профит који оствари у Србији. Ми бисмо, пре свега, те законе мењали. Дакле, ако странац овде нешто унесе, уложи, да може и главницу да изнесе и оно што заради на основу улагања те главнице. Када се то постигне, онда ће доћи страни капитал. Страни капитал руководи само интерес. Услови инвестирања страног капитала у

нас уложе по једном закону, сутра се олако, лакомислено Закон промени и они се нађу на целиду.

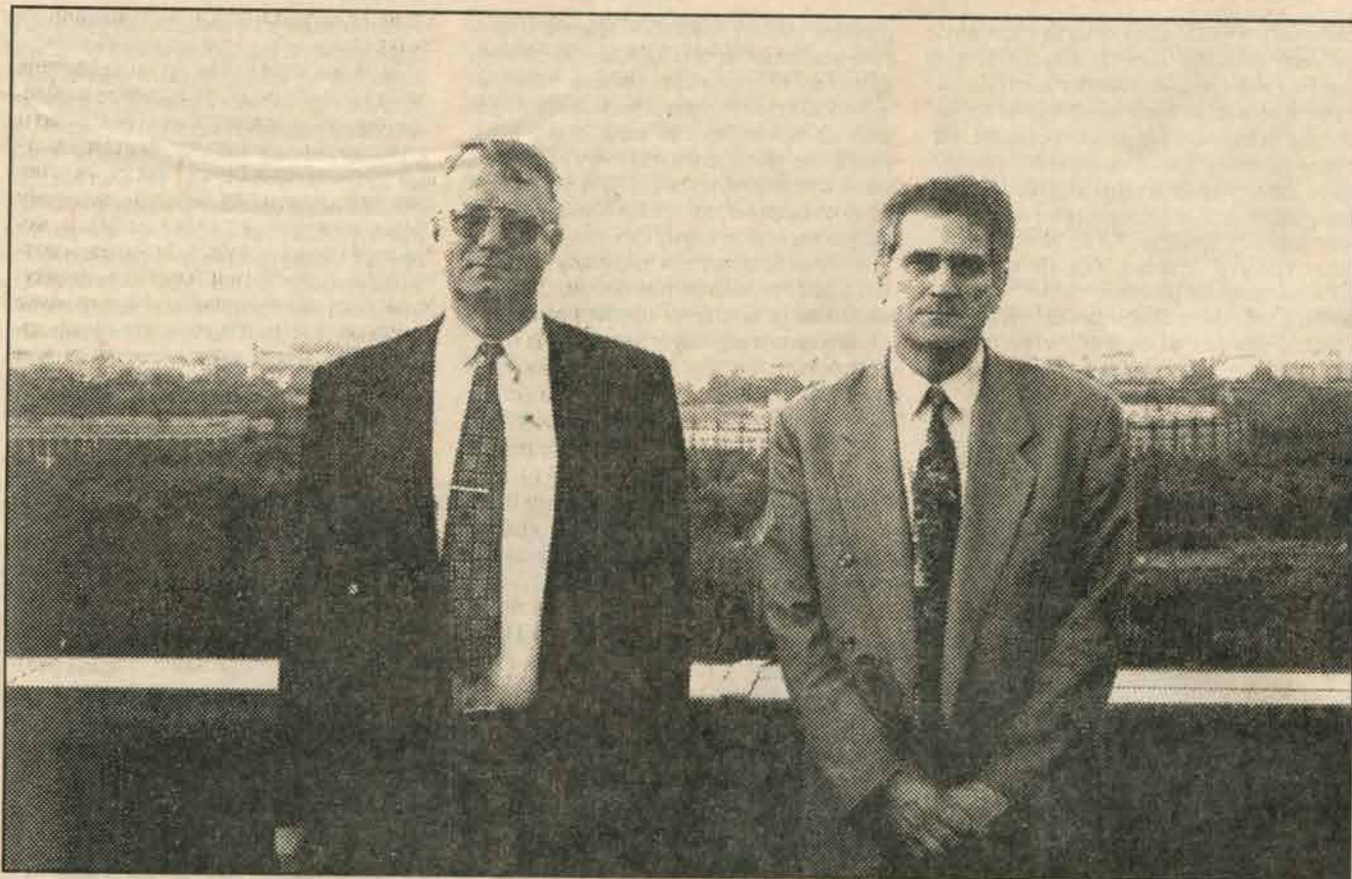
"Сува дреновина" и страна улагања

Водитељ: Да ли заиста мислите да има странаца који ће желети да улажу свој квалитетан капитал у привреду Србије, јер сећате се сигурно оне изјаве некадашњег премијера Србије, Станка Радмиловића, који је тврдио да је привреда Србије сува дреновина.

Др Шешел: Сигурно да хоће, уколико испунимо ове услове. Дакле, да прилагодимо унутрашње законодавство, да у држави заведемо ред и дисциплину, да осете стабилност и да осете сигурно-

жне Америке, изоловали су њен режим у целом свету, због једне промашене унутрашње политике, али је Јужна Африка имала веома сигурне услове за инвестирање страног капитала и никада јој капитала није недостајало. Капитал заобилази све баријере уколико има интерес да се појави на неком тржишту.

Водитељ: Господине Шешел, још је остало неколико минута до 22 часа, хвала вам што сте били гост Студија Б, наше вечерашње време предвиђено за ову емисију је истекло. Поштовани гледаоци, видели сте, вечерашњи гост Студија Б био је председнички кандидат Српске радикалне странке, др Војислав Шешел. Желимо вам пријатно вече.

ЗАМЕНИК ПРЕДЕСЕДНИКА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ,
ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ, НА РАДИЈУ ВК У КИКИНДИ:

СРБИЈИ ЈЕ ДОСТА СОЦИЈАЛИСТА

Др Војислав Шешељ овога пута нема озбиљног противкандидата ни као личност, ни као представник једне политичке странке. Грађанима Србије доста је Социјалистичке партије Србије и њихових кандидата који кажу: "Ако ја победим, неће више бити криминала, радиће фабрике, нећемо пљачкати сељаке". Онда је довољно да се ту појави неки радикал и каже: "Зашто би с Милутиновићем све процветало када је Милошевић јача личност од Милутиновића?"

Водитељ: Поштовани слушаоци добро вече. Са нама у студију је, свакако један од најпознатијих и најелоквентнијих посланика из претходног сазива републичке скупштине.

Са нама је господин Томислав Николић, потпредседник Српске радикалне странке. Добро вече.

Николић: Добро вече.

Водитељ: Српска радикална странка основана је пре седам година. Од самог оснивања залажете се за успостављање радикалнијих односа у Србији. Према вашем програму за то су неоп-

ходни следећи предуслови: потпуни раскид са комунистичким системом и стварање националне државе.

Да ли бисте нам рекли нешто ново о томе?

Радикали се нису променили

Николић: Прво, у нашем програму нема ничег новог од момента када смо основали странку а и из ранијих времена када смо појединачно устали против комунизма, и када је наш председ-

ник, др Војислав Шешељ, дуго низ година сам ратовао са комунистичком немани и коначно дочекао да дође у прилику да зада завршни ударац и коначно победи на изборима за председника Србије.

И даље се залажемо за то да се формира једна српска држава. Наравно, при томе желим одмах да одбацам оптужбе које на нашу адресу стално испостављају наши политички супарници. Оптужбе да би та српска држава представљала неки логор за оне који нису Срби. Да би та српска држава пред-

стављала бастион недемократије. Да би се у њој развили фашизам и многи други ретроградни назадни односи. Ништа од тога не стоји, ништа од тога није тачно.

За унитарну државу

Ми желимо да створимо српску државу зато што сматрамо да су све државе у Европи националне, али оне велике које су своја национална питања одавно решиле малим државама не дозвољавају да на исти начин регулишу своје односе. Ми желимо државу у којој ће сви имати једнака права, али најпре једнаке обавезе према држави.

А то значи да свако поштује ову нашу Србију или тренутно Савезну Републику Југославију као своју отаџбину, као своју државу. Да поштује њен Устав, њене законе. Да поштује њену територију онолику колика је сада. Да се попише као становник, требало би да изађе да гласа, да плати порез, да се одазове на позив у војску и рат.

То су обавезе које грађанин има према држави, и нас уопште не интересује да ли је он Србин или припада националној мањини, или неком другом народу. Једноставно сматрамо да држава тек када појединац испуни обавезе према њој долази у обавезу да испуни обавезе које она има према сваком свом грађанину.

Србија ће бити демократска држава, неће бити монархија, биће република. Неће бити федерална држава, биће унитарна, јединствена.

Дакле, имаће само једну владу, само једног председника и само један парламент. Искрено ћемо ући у ревизију Устава, у потпуне промене Устава и Савезне Републике Југославије и Устава Србије. Да омогућимо услове да један човек има један глас без обзира на то где живи, да ли је на Петињу или у Кикинди, или у Јагодини.

Хоћемо да створимо државу у којој ће право бити неприкосновено. Дакле, законе ће поштовати и они који су у већини и они који су у мањини. И они који их пишу. Биће једнаки за све. Хоћемо државу која ће нас коначно ослободити криминала. Мислим да је то највеће зло и да бисмо чак и ову сиротињу и немаштину лакше трпели да нисмо заиста забринути за своју личну безбедност, сви ми појединачно, сваки грађанин посебно за безбедност своје деце.

Ми хоћемо државу која ће регулисати социјални статус својих грађана. Пензије морају да се исплаћују месец за месец, плате запослених у школству, здравству, судству, војсци, полицији морају да се исплаћују месец за месец.

Дечји додаци морају да се исплаћују у месецу за претходни месец. Породиљске надокнаде, трудничка боловања, инвалиднине и разна друга социјална давања, сељачке пензије. Залажемо се за државу која ће веома брзо, у року од три месеца, да обезбети грађане који су дали зајам за препород Србије, који су штедели динаре или стра-

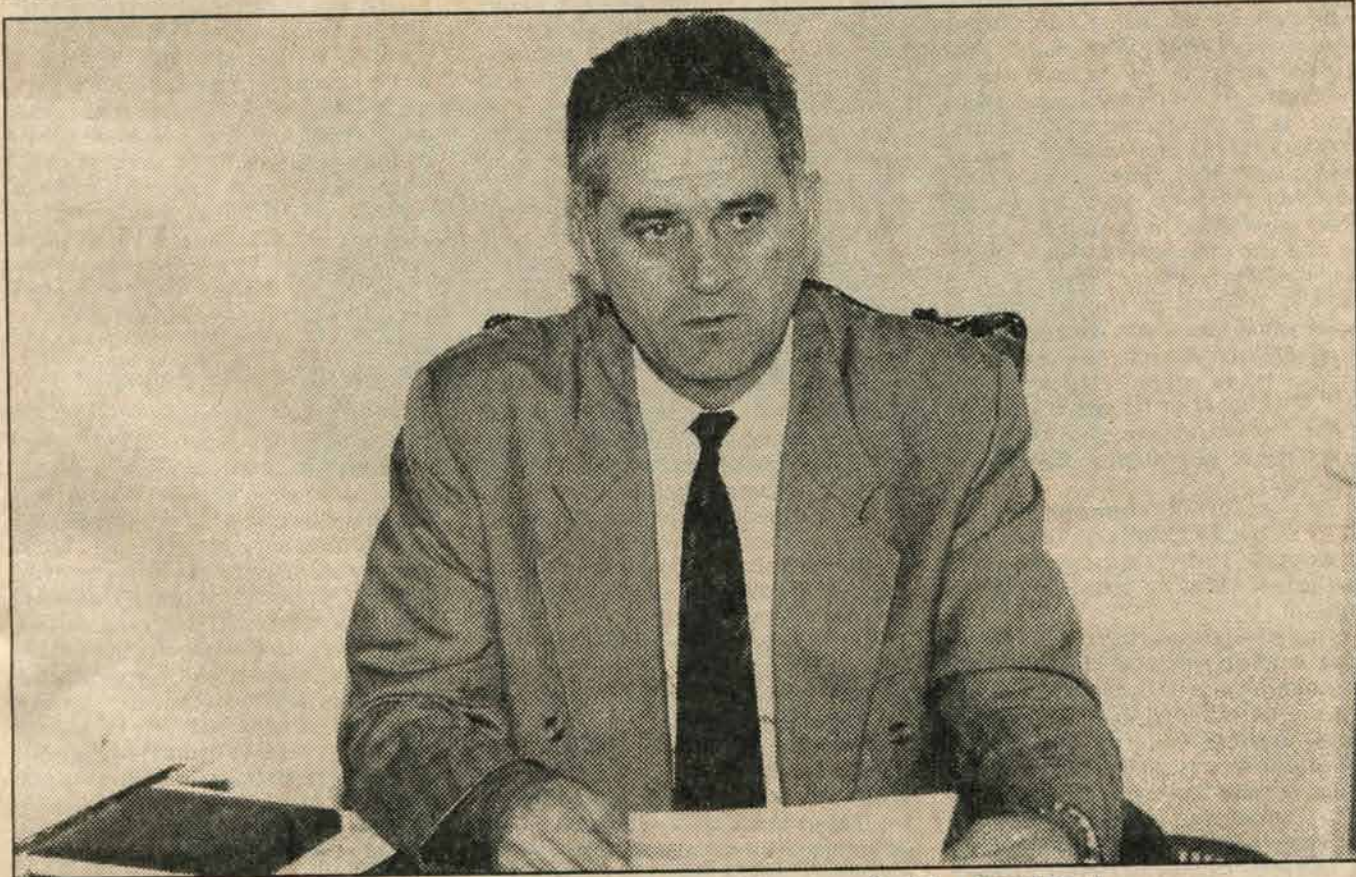
ну валуту у приватним и државним банкама.

Хоћемо, значи, државу која ће своје законодавство, посебно прописе у области пореза, царина, акциза ускладити потпуно са европским законодавством. Државу која би као таква, уз основни предуслов да изврши потпуно приватизацију свега што у Србији може да се приватизује и да изврши потпуно продају свега што држава поседује, што јој није неопходно, а што може да прода, уз све те услове хоћемо државу која мирне душе може да каже и светској заједници и европској заједници, ево ми смо испунили све услове које једна држава, суверена држава која држи до себе, до својих граница, до своје историје може да испуни. Шта то још ви од нас тражите? Шта захтевате? Због чега ову државу кажњавате?

Хоћемо коначно да ставимо у прилику и светску заједницу да покаже због чега кажњава српски народ тиме што кажњава српску државу када се врло добро зна да ова наша држава многе услове, многе захтеве светске заједнице испуњава и брже и спремније и потпуније него остале државе које су миљеници те светске заједнице.

Већ имамо једну победу

Ми сматрамо да смо понудили најбољег кандидата тренутно у Србији, не само у Српској радикалној странци, нашег председника др Војислава Шешеља, за кога смо убеђени да све ове захтеве које и ми као Српска радикал-

Уместо да СР Југославија поверава део својих послова Србији и Црној Гори, Србија и Црна Гора поверавају део послова СР Југославији

на странка, и српски народ и грађани Србије у целини имамо, да је у стању да то све испуни. И да је једини у стању да то све испуни.

Иза себе имамо једну победу на овим изборима. Истина, Војислав Шешељ није проглашен за председника, недо-стајало је нешто мало гласова, социјалисти кажу 1%, највероватније да тај 1% није недостајао али ко сада то може да докаже, ко може да их ухвати у крају када су ујутру протерали чуваре кутија на Косову и Метохији, у један сат по подне дозволило да се врате на бирачка места, а ви знате да од 8-13 часова много тога може да се украде, много тога може да се допише.

Са таквим једним победничким расположењем улазимо у поновљене изборе, само што сада имамо лакши посао. Социјалисти имају лошијег кандидата него на првим изборима.

Дакле, очекујемо победу и очекујемо да дођемо у прилику да све ове услове које смо поставили за српску државу ми као владајућа странка, и Војислав Шешељ, као председник државе, испунимо.

Водитељ: Реците ми само шта је основ тврдње да социјалисти овог пута имају лошијег кандидата?

Камен о врату социјалиста

Николић: Видите, то може врло лако да се докаже и њима је то заиста камен спотицања, камен о врату рекао бих.

У кампању за Зорана Лилића ушли су убеђени да ће Зоран Лилић да победи и сва кампања се свела на то да је он најбољи кандидат Социјалистичке партије Србије. Убеђивали су нас на митинзима, на телевизијским емисијама, у радио емисијама, у новинама да је Социјалистичка партија Србије истакла свог најбољег кандидата за место председника, после Слободана Милошевића који по Уставу више нема права да се кандидује.

Ми смо победили њиховог најбољег кандидата. Они су били у дилеми шта да раде, да поново истакну истог кандидата и да га изложе ризику да по-ново изгуби или да у својим редовима траже другог, али сада већ и они сами знају да тај други није најбољи. Јер не можете за сваког кога кандидујете да говорите, ово је наш најбољи.

Ако Милан Милутиновић није најбољи кандидат Социјалистичке партије Србије, како онда имају образа да нам га предложе за председника Србије?

Онај ко није најбољи у својој кући не може да влада државом. Милан Милутиновић би, да је најбољи у СПС-у, био један од потпредседника, био би генерални секретар, био би на некој високој функцији. А он је пре две године једва успео да уђе у Председништво СПС-а. И то је ушао тако што је због њега један велики део часног чланства морао да напусти социјалистичку партију Србије, међу првима је отишао акаде-

мик Михајло Марковић, човек који је први пут ушао у једну политичку странку, баш у Социјалистичку партију Србије.

Човек који је писао програм СПС-а. Један од његових идеолога. Највећи живи српски филозоф. Ви сте читали то писмо које је упутио председнику Социјалистичке партије Србије, Слободану Милошевићу, у коме је рекао да је немогуће, да он не може да схвати да Социјалистичка партија Србије поново у врх прима човека који је вршио чистке на Филозофском факултету, који је био гвоздена метла којом су почини-ћени сви професори који су макар једну реч прекора или замерки упутили комунистима за начин на који је вођена ондашња држава.

Милан Милутиновић је кадар из најгорег времена комунизма и то најгори кадар тако да ми сада имамо лакши посао, и ми то морамо да кажемо грађанима Србије. Зашто да кријемо да на овим изборима имамо лакши посао него на претходним и из једног другог разлога, а тај је да заиста за Зорана Лилића не можете да изговорите много тешких оптужби.

Наравно, можете да га победите, можете да га оптужујете на тај начин што ћете говорити да припада Социјалистичкој партији Србије, која је ову земљу довела у јако лош, катастрофалан положај. Ми смо то користили и чинили.

Међутим, иза Зорана Лилића нема репова, нема прљавих трагова. Он је један од ретких људи у врху СПС-а који није огрезао у криминал, у корупцију, у мито, који није искористио привилегије које пружа власт. Није се окористио хиперинфлацијом. Дакле Зоран Лилић је ипак, уз све то што су му радикали замерали, био тежак противник зато што је лично ипак частан и поштен човек.

Код Милана Милутиновића чак ни то није више разлог да грађани Србије гласају за њега. Милан Милутиновић је већ нешто друго. Он има иза себе афере у амбасади у Атини, две афере у којима је нестало скоро милион долара. Никада није поведена истрага зато што су они који су крали, пљачкали, били под његовом заштитом. Милан Милутиновић је актер продаје авиона за гашење пожара тзв. канадера којима се изгубио сваки траг.

И никада новац од њихове продаје није ушао у касу Савезне Републике Југославије. Милан Милутиновић је човек бонвиван, који воли да посећује балове, дипломатске пријеме, то је човек који у Њујорку живи у апартману који дневно кошта нашу државу 14.000 долара. Дакле, човек кога није дотакла ова наша криза.

Све време налазио се у Грчкој, преко које су ишли многи послови на којима се остваривала велика зарада.

Дошао је сада после овог рата у који је увео српски народ и Слободан Милошевић, да нам каже како смо много погрешили што смо ратовали. Као да

то није погрешно и његов председник партије. И дошао је да почне да оптужује Српску радикалну странку, Војислава Шешеља, да нас пљује заједно са Вуком Драшковићем, зато што је ово заиста специфична ситуација.

Мислим, ретка у свету па чак и у политичкој теорији и пракси, да се одржавају избори, да има више кандидата, а да само један кандидат може да победи. То је Војислав Шешељ, сви остали се кандидују да не би победио Војислав Шешељ. И то је њихов велики минус.

Сви остали користе исту реторику, исти речник, исте оптужбе. Пљују на Војислава Шешеља, међутим они то пљују уз ветар, ветар им то све враћа у лице.

Српски радикали и Војислав Шешељ неће имати никакве последице због тога.

Водитељ: Јесте ли можда овог момента у позицији сами против свих, не рачунајући гласачко тело, мањина?

Николић: Одавно смо у таквој позицији, и то је увек била часна позиција.

Ми смо опозициона странка за коју нису имали разумевања ни власт ни остали део опозиције. Увек су нас издвајали, нико никада није хтео да каже да Српска радикална странка припада једном или другом делу.

Наравно, ни ми нисмо покушавали са њима да се много дружимо зато што и према једнима и према другима имамо замерки које се доказују из дана у дан.

Чак и у време када смо подржавали Слободана Милошевића зато што је водио, по нама, исправну националну политику, ми нисмо хтели да уђемо у владу са социјалистима. Они нису наше друштво. Можда би неколико наших људи били министри, па би онда изгубили образ, па би се увукли у афере, па би оснивали фирме, па би били у управним одборима, добијали квоте и контингенте, накрали се. А што ми да кваримо своје људе када имамо стрпљења и када желимо да дочекамо да сами победимо и да вршимо власт.

Ко су домаћи фашисти

Остали део опозиције увек је грешио потцењујући, понижавајући српски народ у целини. Ми нисмо хтели са њима да то исто радимо. Остали део опозиције није хтео да подржи српски народ у овом рату. Ми смо у рату апсолутно учествовали на страни српског народа. Остали део опозиције себе назива демократским, радикале назива фашистима, недемократима, Бог зна какве све оптужбе изричу радикалима, а када погледате политичку праксу онда можете да установите да једино Српска радикална странка потпуно поштује демократска начела политичке борбе.

Једино ми никада нисмо на улици тражили власт. Једино смо ми излазили на све изборе који су до сада одржани, ниједне нисмо бојкотовали. И

на свима смо освајали посланичка места некада са мање, некада са више успеха.

Наравно, и када изгубите на изборима нисте изгубили заувек, и када победите нисте победили заувек. Једноставно, пролази време, грађани се окрећу неким другим политичким идејама, посебно економским и социјалним.

Нема у свету праксе да једна политичка странка непрекидно буде на власти, чак постоји правило да се све политичке странке, у принципу, после два мандата смењују на власти и да они који су на власти радосно предају власт опозицији да би мало прочистили свој кадар, да би се припремили да поново, као опозициона странка, уђу у политичку борбу, и да поново освоје власт.

Дакле, сви они који себе називају демократама понашају се апсолутно недемократски. На улице изводе грађане тражећи нека своја права за која тврде да су им угрожена. Саме изборе у својој странци обављају апсолутно недемократски. Команда је увек у рукама једног човека тако да им је узалуд да непрекидно понављају да су демократе.

То личи на оно дете које у основној школи нацрта коња, па и само види да не личи на коња, него доле напише испод слике "ово је коњ".

Тако и тзв. демократска опозиција, да би нас убедили да ће држава под њима бити изванредна, сређена, односи потпуно у складу са светским нормативима они тврде да су демократе.

А пример Српског покрета обнове, начин на који је господин Вук Драшковић искључио из странке председника општинског одбора у Чачку показује шта то чека Србију ако СПО победи.

Он је човека кога је до пре месец дана лизао у звезде, и који је заиста добро обављао посао председника општине, иако је СПО-вац, ја то отворено кажем, искључио из Председништва странке и рекао новинарима: "ја сам га увео у Председништво странке, ја сам га из Председништва искључио".

А то исто Председништво одредило је ко ће бити кандидат СПО-а за председника Србије и ко ће бити посланици СПО-а у новом сазиву.

Дакле, то је Вук Драшковић чим он може у Председништву да бира кога хоће, да из Председништва избацује кога год хоће.

То код нас, српских радикала, иде свим другачије. Извршни одбор за Србију у коме су представници председници окружних одбора и изабрани чланови, онда Извршни одбор у ширем саставу у коме су представници председници свих општинских одбора у Србији, доноси веома важне одлуке за странку,

радикална странка такве оптужбе не заслужује.

А онај ко их изриче више говори о себи самом него о нама.

Одбрана губитника

Водитељ: Можете ли нам рећи зашто је скоро устаљен тај префикс фашисти и националисти уз назив Српске радикалне странке?

Николић: То се некако залепило уз нас и то су речи којима су се остале опозиционе странке браниле због тога што не иду у рат да бране Србе.

Једноставно, некако у време када смо највише крварили на фронтима, гинули и учествовали са српским народом у одбрани српских територија и српског живља, у Србији је почело да се говори о нама као о фашистима. Као о ратним злочинцима. Као о недемократима.

Наравно, понекада прође и годину дана да нико не употреби те речи, али свака предизборна кампања је прилика за остале, за наше политичке супарнике, да се том терминологијом користе.

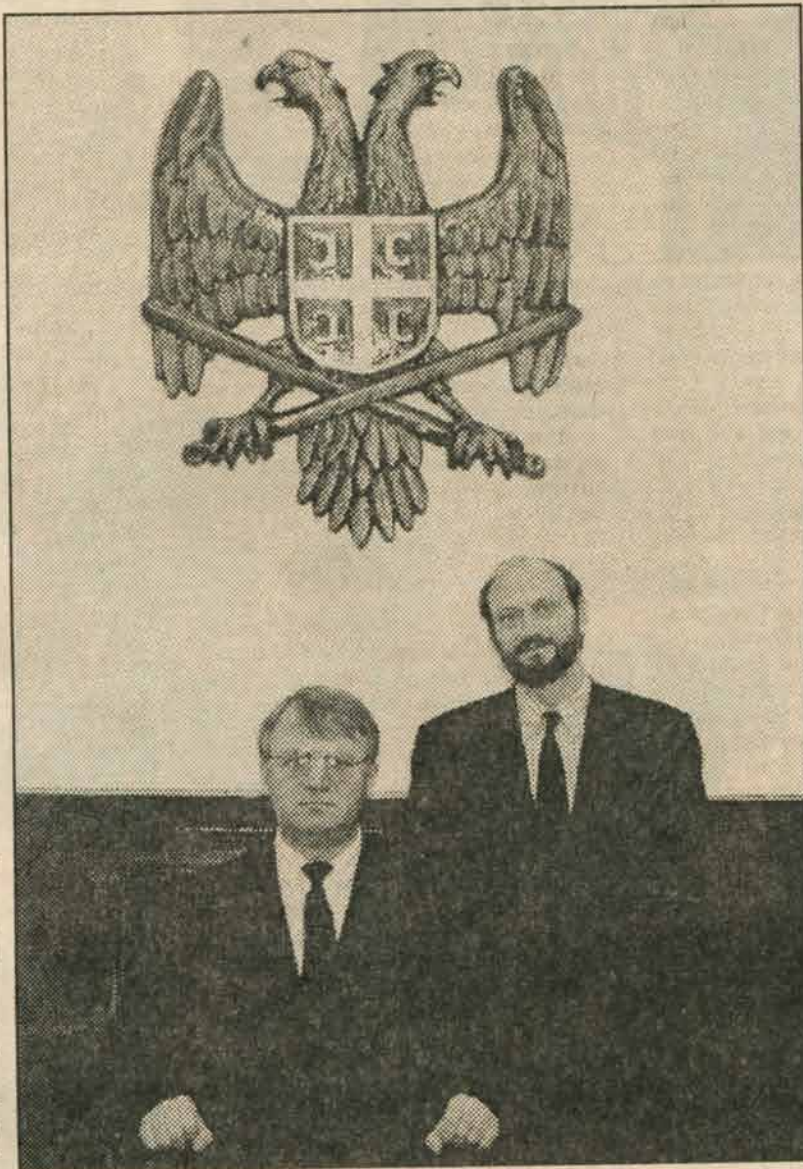
Ми нисмо фашисти, нисмо расисти, ми припадамо у већини, ми српски радикали, српском народу и Српској православнј цркви.

Међутим, у нашим редовима има и припадника других народа и припадника других вера.

Ми људе не раздвајамо по томе ко ком народу припада, које је вере, које је расе, ког пола, којих политичких убеђења. Наш посланик у овом сазиву била је Мађарица, католик Елвира Фекете. Наш кандидат за посланика био је муслиман Фејзо Камбери из Горе.

Био сам у прилици у скупштини Србије да за говорником браним Елвиру од социјалиста који су јој посовали мајку мађарску, никада нису хтели да се бар извине или неко од њих да се извини Елвири са говорнице за то што су јој чинили и радили. А остаје тако да кад год дођу избори, зна се да су радикали веома јаки, зна се да одлучују ко ће бити на власти.

Зна се да су, рекао бих стрмоглаво, тако нагло ојачали да се ја помало тога и прибојавам, кренули у офанзиву и

Морамо да помажемо Србима у Републици Српској да сачувају своју државу

кад он не може онда то чини Централна штабна управа која има сто чланова.

Никада се још није десило да председник странке неку одлуку донесе сам, не консултујући никога, и да онда ми стојимо иза те одлуке. Једноставно, дошло је време да се сваком каже истина у очи.

Ја се не осећам нимало погођеним или увређеним када непрекидно сви трућају о томе како смо ми фашисти, како смо недемократе. Али, користим прилику да укажем на то да Српска

Момир Булатовић се приклонио српском бирачком телу. Ми смо то подржали зато што желимо заједничку државу Србије и Црне Горе

да имају све више гласова у бирачком телу.

Зна се да су следећи избори највероватније наши што се тиче изборне победе. И сада се сви обрушавају на нас покушавајући да нам умање успех и покушавајући да оправдају свој неуспех код својих чланова, симпатизера и бирача.

Знаете, јако је тешко Вуку Драшковићу да објасни како то да остаје председник Српског покрета обнове и ако не уђе у други круг председничких избора. Инак је то велики пораз и он увек после таквих пораза каже изгубио је српски народ пошто сам ја изгубио.

И, каже, на идућим изборима ја ћу сигурно победити. Прођу и ти идући избори, он каже на идућим ћу ја да победим.

Ми смо у овом кругу и посланичких и председничких избора имали коначно политички обрачун Српске радикалне странке и Српског покрета обнове.

До сада Српски порект обнове никада није ишао самостално у изборе да би одмери снагу са Српском радикалном странком. Ми смо знали да он увек улеће у коалиције како би оправдао неуспех и како не би испало да га је победила Српска радикална странка.

Овог пута били су један према другом Војислав Шешељ као председник Српске радикалне странке и Вук Драшковић као председник СПО-а, Војислав Шешељ је ушао у други круг.

У другом кругу је победио кандидата Социјалистичке партије Србије. Ми смо освојили 82 мандата, СПО је 45, што се нас тиче за дуги период овај политички окршај је решен. И познати смо као људи који се не иживљавају над онима које су победили.

Ми једноставно кажемо, СПО је освојио све што је могао да освоји. У овом тренутку нема више гласача за њега, да ли би променом политике они мо-

гли да остваре више гласова то нека размишљају када поново гласају о поверењу председнику странке.

Водитељ: Дакле, ко су онда по вама најозбиљнији противкандидати овог пута господину Шешељу?

СПС треба да прави нов програм

Николић: Видите, да је Војислав Шешељ ваш гост вечерас он би као дипломата, из куртоазије, рекао да су сви кандидати озбиљни, да сви они који учествују у трци имају неких шанси, а да он очекује да кандидат Социјалистичке партије Србије буде другопласирани по броју гласова.

Ја нисам кандидат за председника и могу да слободније тумачим мишљење већине нас у Српској радикалној странци. Ми мислимо да Војислав Шешељ овог пута нема озбиљног противкандидата ни као личност, ни као представника једне политичке странке.

Грађанима Србије је доста Социјалистичке партије Србије, доста им је ових кандидата СПС-а који се појаве у предизборној кампањи и кажу ако ја победим неће више бити криминала, раднице фабрике, нећемо пљачкати сељаке. А онда је довољно само да се ту негде појави неки радикал и да каже што то до сада нисте урадили.

Тиме што сада Милутиновић долази уместо Милошевића зашто би то био разлог да сала све у Србији процвета, када је иста странка на власти и када је Милошевић био јача политичка личност од Милутиновића.

Са друге стране, Вук Драшковић губи своје бирачко тело зато што су његова лутања тако очигледна и тако груба да већ више не могу да га прате ни најближи сарадници.

А Војислав Шешељ је ту као бастион, као прави представник српског народа. Чини ми се са његовим најбољим

особинама и са понеком маном српског народа, све то постоји у нашем Војиславу Шешељу, и све је то стављено у службу једног великог циља који се зове победа Српске радикалне странке.

Наши животи, наша приватност, наше породице, наше амбиције у послу или у неким другим видовима испљављања потпуно су запостављене.

Барем код првих 100 радикала једини циљ у животу је победа на изборима, како бисмо коначно могли да покушамо да остваримо свој програм и да и ми сами видимо да ли ће овај програм, који је прихваћен од грађана Србије, коначно дати добре резултате. Тестирали смо га у Земуну, тестирали смо га на мањим површинама и на мањем броју становника, али заиста треба то пробати на територији републике Србије.

Тим пре што не видим да ико други има било какав програм.

Социјалистичка партија Србије ово што има боље би било да баши па да крене од почетка да пише.

Водитељ: Господине Николићу, дали је по вама већи проблем Србије и Црне Горе или проблем који имамо у Републици Српској. Дакле, у последње време односи између Србије и Црне Горе, тачније између владајућих партија, на одређени начин су поремећени. Ваша странка има сопствено виђење уређења односа две републике у заједничкој држави, а ситуација у Републици Српској постаје замршенија из дана у дан. Чини ми се да јаз између Бања Луке и Пала постаје све дубљи.

Вечити кандидат

Николић: Да, начели сте, изгледа ми, најважније теме у српском народу.

Најпре да рашчистимо тај однос између Србије и Црне Горе. Убеђен сам да када је прављен Устав Савезне Републике Југославије на Жабљаку да су велике повластице, да је много тога допуштено руководству ДПС-а Црне Горе, државном руководству Црне Горе. И да су начињени уступци које није требали чинити.

Ми смо, уместо да направимо једну државу, а српски народ је био спреман за ту државу, распала се СФРЈ, почели су напади на Србе у многим деловима бивше СФРЈ, Југословенска народна армија је била у том рату, повукла се из тог рата, и заиста је српски народ жарко желео коначно да има једну своју државу у којој неће више имати таквих проблема, у којој неће имати отцепљења, у којој неће бити сепаратистичких тежњи. А руководства СПС-а и ДПС-а су искористила тај национални занос, понудили нам Савезну Републику Југославију, убеђујући нас да је она отворена за присаједињење Републике Српске и Српске Крајине. Али, односе у самој Савезној Републици Југославији нису уредили како треба. Уместо да направе једну државу они су рекли Србија и Црна Гора су државе а улазе у једну нову државу Савезну Републику Југославију.

И сада уместо да Савезна Република Југославија поверава део послова Србији и Црној Гори, испала да Србија и Црна Гора поверавају део својих послова Савезној Републици Југославији. Шта они хоће; они савезној влади дају, шта неће; они то раде сами. Ако неће Мило Ђукановић да уплаћује приход од царина, он то не уплаћује по годину дана, две. Каже, морам прво да исплатим пензије мојим пензионерима, морам плате радницима, морам социјална давања. Нека чека федерална каса.

Са друге стране, није тачно да је тај сукоб из новијих времена.

Сукоб између руководства Србије и Црне Горе одавно траје. Само што тиња и што ови наши ватрогасци који су у врху СПС-а никада то нису хтели да признају него су трчкарали да гасе мале пожаре. И кад год сам прочитао у новинама или видео на телевизији да Мило Ђукановић иде у Америку да води спољну политику, да његов амбасадор одлази на неке преговоре, када сто-

нотениски савез Црне Горе одједном затражи да буде члан међународних организација, ја знам да ће кроз неколико дана Мило Ђукановић својим малим авионом да долети у Београд да донесе празне џакове, а да ће социјалисти овде да му те џакове напуне парамима. И увек је то тако било.

Па ви знате, само око те регистрације путничких аутомобила колико смо показали да смо две државе.

Сада, када кренете у Црну Гору, ви имате границу између Србије и Црне Горе, да којој се ригорозније контроле врше него на нашим међудржавним границама са суседима.

Дакле, развијале су се сепаратистичке тежње руководства у Београду иако у Савезној влади има и једних и других. Није се реаговало уопште. Мило Ђукановић и Момир Булатовић су заједно спроводили ту политику, заједно

А онда између та два изборна круга уписао нових 14.000 бирача, и уместо да се у недељу у 20 часова затворе бирачка места, избори су трајали до понедељка до 4-5 ујутру.

И махом су бирачи дописивани у срединама у којима Мило Ђукановић рачуна на гласове. Мило Ђукановић је ослоњен на гласове муслимана, Шиптара, Хрвата, либерала, сепаратиста Славка Перовића, и ја то као Србин једноставно не могу да дозволим да такво бирачко тело крајом гласова победи српске гласове у Црној Гори.

Водитељ: Какве сте дали инструкције својим радикалима у Црној Гори?

Николић: Ми смо веома јасно и гласно преко телевизије обнародовали да смо дали инструкције Српској радикалној странци у Црној Гори да гласа за Момира Булатовића. Да гласа за мање зло.

Ми немамо тако јаког кандидата који би могао да победи, а нисмо желели да отимамо гласове српском бирачком телу, Момиру Булатовићу, јер би његов пораз био још већи.

Уосталом, да се неколико кандидата није кандидовало у првом кругу и одвукло део гласова Момиру Булатовићу а све су то просрпски гласови, он би победио у првом кругу и ситуација би била решена.

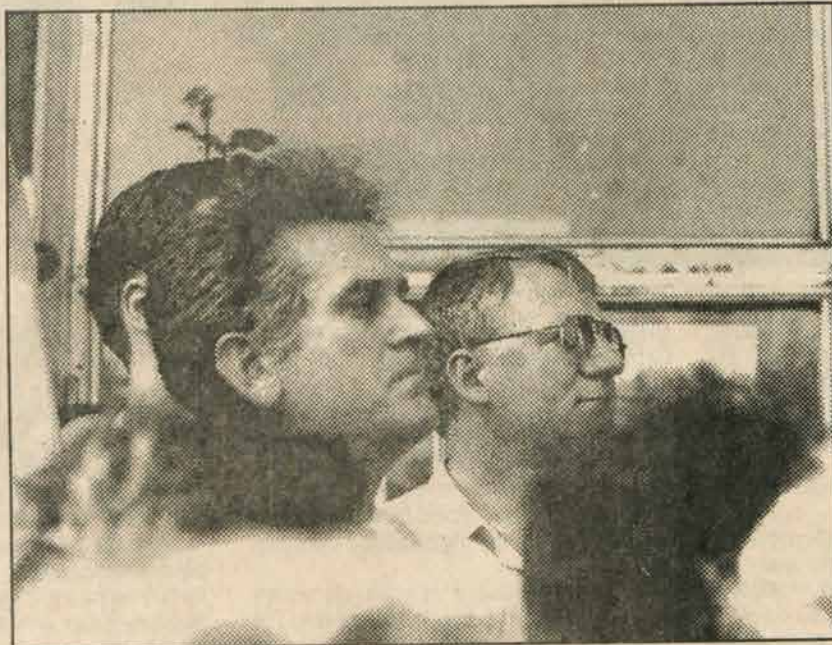
Ми смо предлагали веома прихватљиво решење, и чини ми се да је Скупштина Црне Горе на том путу, да се распишу нови избори.

Нови парламентарни и нови председнички избори, да буде контрола омогућена, потпуна, и да се коначно утврди ко је победио у Црној Гори.

Било ко да победи а да не буде крађе гласова, Српска радикална странка ће да му честита. Ми наравно очекујемо да, као што смо ми увек честитали онима који су нас побеђивали, да и нама честитају они које смо ми победили. Иако смо на овим изборима победили многе потпуно регуларно и коректно нико нам није честитао.

А то је само знак да се овде политиком баве људи који са политиком немају много везе. Они који мисле да би можда могао неки новац да се заради, да се послужи властима да обаве неки приватни посао.

Уосталом, ако републичка изборна комисија најављује 30-так кандидата за председника, то значи да су социјалисти решили да направе ту листу веома великом, тако да се народ збуњује и да народ каже ово су све лудаци, шта ћу ја на ове изборе, када има толико кандидата. Знате да има три четири озбиљна кандидата, грађани Србије не би ра-

Поглед у бољу будућност:
српски радикали једва чекају да докажу да су другачији од социјалиста

крали. Могли сте да видите из оног сучељавања које је емитовано код нас на телевизији, да они један другог оптужују колико је ко милиона украо, а да овде у Србији многе породице немају трећи оброк за своје дете.

Сада су се раздвојили зато што је Момир Булатовић схватио да то даље ничему не води. А зна да је ослоњен на гласове просрпског бирачког тела које му не би опростило да са Милом Ђукановићем крене у такву авантуру која се зове отцепљење и самостална Црна Гора.

Дакле, приклоњено се српском бирачком телу, ми смо то подржали зато што желимо да имамо једну државу у којој ће бити и данашња Србија и Црна Гора.

И десило се то да Мило Ђукановић у првом кругу у председничким изборима схвати да рачунајући на гласове на које рачуна не може да победи Момира Булатовића.

Нема боље предизборне кампање од функције председника земунске општине

сипали гласове и листом би изашли на изборе. А овако, они чак и не знају ко су ти кандидати, а кажу биће их до среде, објавиће у среду иако је рок одавно прошао, и ако су могли одавно да кажу кандидовало се толико и толико. Зову се тако и тако, видећемо само да ли су им потписи у реду.

Међутим потписе ће социјалисти да им обезбеде, они једноставно могу да препишу бирачке спискове за 10.000 бирача, и да заврше тај посао. Ми очекујемо да се избори заврше 7. децембра, зато што сматрамо да ће Војислав Шешељ да победи.

Наша победа помаже Републици Српској

А то ће помоћи Републици Српској коју сте поменули која је заиста на лошем путу да буде поцепана на два дела.

Ако дође до било каквог цепања Републике Српске она ће нестати. И ту је веома срамна улога тзв. Међународне заједнице. Ви знате, када су социјалисти прошле године, негде у ово време, мало касније, покушали да отму изборну победу коалицији "Заједно" у многим општинама, и када су грађани Србије изашли на улице, коалиција "Заједно" је покушала да то искористи да јаше на таласима тог народног незадовољства, тзв. Међународна заједница одредила је комисију која је установила да су избори покрдени.

А та иста комисија краде Србима изборе у Републици Српској, та иста ко-

мисија у Црној Гори, свесна да изборе треба поништити, али су се покупили и отишли, оставили грађане Црне Горе да сами решавају тај проблем. Ми нисмо много убеђени да тзв. Међународна заједница може да реши ситуацију у Републици Српској тако да то остане једна српска држава или барем да остане један ентитет у оквиру Дејтонског споразума.

Они су спремни да додатно посвађају руководства која су одвојена на Палама и у Бања Луци. Уосталом, углед и квалитет Биљане Плавшић видео се на овим локалним изборима. Она није ушла у пензус од 5% оних који су освојили гласове, а и даље је Међународна заједница форсира, одређује њене министре, њене предајнике, њену телевизију.

Ево, Војислав Шешељ је снимео један интервју за Републику Српску, и ми смо тражили да тај интервју иде на телевизијама у Републици Српској, у оквиру кампање Српске радикалне странке за ове изборе. У Бања Луци су глатко одбили да емитују тај интервју Војислава Шешеља. То вам је знак да Биљана Плавшић жели да затвори Бања Луку као бастион и да спречи утицај других политичара и других политичких опција које се појављују у српском народу, а које су од не јаче. Ја се опет уздам у мудрост српског народа. Ако су умели да овај рат доведу до краја, да не дозволе да буду потпуно поражени од много јачих од себе, ваљда неће ни сада то дозволити. Ваљда ће да схвате где ово води, ови сукоби, ова цепања.

И ваљда ће изабрати сада поново парламент у који могу да имају поверења. С тим што нисам убеђен да ће тзв. Међународна заједница дозволити том парламенту да мирно ради и да формира владу. Да та влада има неки програм за четири године којим ће да покуша да подигне Републику Српску.

Ако ми победимо у Србији, ако Војислав Шешељ буде председник Србије потпуно ћемо помоћи Републици Српској да живи, да остварује функције, као што ћемо овде зауставити криминал, зауставићемо га и тамо.

Тамо је власт уплетена у криминал као и овде. И многи грађани су у праву али Биљана Плавшић је покушала да ту ситуацију искористи у своју корист као да је пала с Марса пре пар дана, па видела да неко краде.

А учествовала је са њима у томе све до прошлогодишњих председничких избора. Уосталом, била је кандидат СДС-а за председника. Предложили су је ти исти за које она каже сада да су лопови. Како јој је то тада одговарало?

Забринут сам за судбину Републике Српске зато што би нас лоша судбина Републике Српске на дуги период одвојила потпуно од Републике Српске Крајине.

Ако имате Републику Српску Крајину потпуно окупирану, а Република Српска као прилично слободна земља не може да опстане, како ће тек да нам остане окупирана Република Српска Крајина. Због тога морамо да помогнемо Србима у Републици Српској да сачувају ову своју државу. Да им помогнемо да ту

државу очистите од свега што је у њој негативно. То не могу социјалисти зато што истим маниром и истим средствима владају у Србији. На исти начин се богате појединци као што се богате и тамо. Потпуно чак и сарађују на тим пословима.

Дакле, мора да се промени власт у Србији да би у свим српским земљама било боље.

Пре свега Србија

Водитељ: Поменули сте такозвану Међународну заједницу.

Постоји ли држава чија званична дипломатија признаје и прихвата сарадњу са вашим председником, односно странком?

Николић: То је питање које нам често намећу и они који су наши политички супраници.

Ту има доста одговора који иду у прилог Српској радикалној странци. Најпре, по Уставу Савезне Републике Југославије, спољну политику води Савезна влада, и она за то може да овласти председника Савезне Републике Југославије, с тим што је дужан да јој подноси извештај, и да она одобрава то што је он урадио или није. А да то после верификује савезни парламент у већу грађана и већу република. Председник Србије нема никаквих ингеренција у спољној политици. И ми смо шест других година оптуживали и Милошевића и Ђукановића зашто воде спољну политику. Сви ми из опозиције, говорили смо да Слободан Милошевић као председник Србије нема шта да тра-

жи у спољној политици ове земље. И да он није изабран да води спољну политику. Ми кандидујемо Војислава Шешеља за председника Србије. Он има пет година мандат који је заиста тврди мандат и убеђен сам да нико не може да га смени. Као што нисмо могли ни Милошевића у време када је најгоре владао.

Ако га изабере народ никада у Скупштини Србије не може да се скупи двотрећинска већина да упуту на референдум предлог да 50%+1 уписаних бирача гласају да се смени председник Србије.

Дакле, он ће пет година бити председник. За тих пет година има толико посла у оквиру наше Србије, да Србију среди по програму српске радикалне странке и по највишим европским и светским стандардима, да му неће ни падати на памет нити ће морати било где да путује. Нити са њим треба да се сарађује. Сарађује се са Савезном Републиком Југославијом.

Међутим, све те оптужбе пашће у воду после првих неколико месеци владавине и Српске радикалне странке и Војислава Шешеља.

Једноставно, видеће се да је све лаж и да су оптужбе исконструисане и да ми не радимо то за шта нас многи оптужују.

Са друге стране, постоји једно демократско начело у свету кога се сви придржавају, а то је да се поштује и сарађује се са оним кога изабере народ на фер и поштеним изборима. За изборе који су сада одржани и за прве председничке и за парламентарне изборе нико од стра-

них посматрача није рекао да нису фер.

Када смо ми указали на крађу на Косову и Метохији у изборној јединици Пећ, посебно, и када се установило да је покрадена Српска радикална странка, они су оћутали ту крађу.

Дакле, очућаће поново ако неко нама краде, али ми сигурно крађом не можемо да дођемо на место победника на изборима. Значи, победићемо гласовима већине бирача у Србији. То се у целом свету поштује. Свет не би разговарао ни са Милошевићем, називали су га "балканским каспином", али су све дипломате светске долазиле код њега на преговоре или да га ушењују, није битно, зато што знају да је два пута побеђивао на изборима за председника Србије. Чак оба пута у првом кругу.

Војислав Шешељ ће бити преговарач уколико неко с њим жели да разговара. Али, ће то овог пута бити један сасвим другачији преговарач.

Водитељ: Иако није неопходно да будући председник Републике обилази некакве земље и одрађује нешто на плану спољних послова, знате ли можда коју би државу посетио господин Шешељ као будући председник Републике?

Да није то можда Кина?

Николић: Да вам кажем, не треба уопште малициозно и не треба уопште потцењивачки говорити о односима које Савезна Република Југославија има са Кином или са Русијом. То су огромне земље. Кина је држава у којој се већ на половини територије живи стандардом запада.

Српски радикали би волели да сви тенкови заврше у војном музеју

Кина је земља која има страховито бруу, ја мислим експлозију технолошког развитака, земља која ће ускоро да се сврста у ред високо развијених светских држава, и земља која нам никада није одмагала.

Ви знате, када су нас сви осуђивали у Савету безбедности, када је Русија гласала за неку резолуцију против српског народа, Кина је била уздржана.

Једноставно, Кина је схватала овај рат. Место Кине је у Светој заједници, није могла да иде мимо њих, али можда смо ми неколико година преживели захваљујући баш Кини.

Видели сте да Кинези упорно и систематски испоручују нафту Савезној Републици Југославији, и упорно и систематски чекају да се та нафта плати.

Као што нам Руси испоручују гас, и имају велико разумевање зато што ова држава не плаћа гас, само што ја немам разумевања зато што директори великих предузећа користе сарадњу са Кином и са Русијом да они обављају послове, и да њихова предузећа воде одређене послове. Можемо ми да се хвалимо колико год хоћемо. Можемо ми да кажемо да ћемо ми одмах западу понудити своје производе, а ја вас само питам које?

Осим хране, шта је то што ми можемо западу да понудимо. Телевизоре, аутомобиле, фриџидере, замрзиваче, високу технологију? Ми то можемо да продамо само на истоку. И на истоку се налази сировина и тржишта за нашу робу. Тако да ми треба да будемо ослоњени на велике државе.

Жао ми је што савезна влада, односно Слободан Милошевић, не користе погодности да се Јапан никада није огрешио о српски народ. Да не постоји ниједан новински извештај, ниједан радио или телевизијски извештај у Јапану који је икада једну лошу реч рекао о српском народу.

Јапан, Јужна Кореја, Кина, њима треба ослонац, одскочна даска у Европи, ми можемо да будемо та одскочна даска.

Зашто Војислав Шешељ и да не оде у Кину? Зашто да не оде у Русију? Зашто да не оде у Француску у посету?

Влада која је одбила да да Војиславу Шешељу визу више није на власти.

Уосталом, више говори о другим државама то што раде са Србима него што говори о Србима.

Знате, када онај Гелбард, који је залужен за бившу Босну и Херцеговину, изјавио да, уколико Крајишник у року од два месеца не почне да примењује Дејтонски споразум, он ће га сменити.

А врло добро зна да га је српски народ изабрао на изборима. Уколико Америка пред ове изборе каже да ће бити опасно да победе националисти, као да то Америку баш брине много.

То је знак да се они мешају у наше послове. Ми им лепо поручујемо, ми нисмо гласали у Америци када је биран Клинтон, нећете ни ви гласати када будемо изабрали Војислава Шешеља. Војислав Шешељ није кандидат ни за председника Америке ни Уједињених

нација. Он је кандидат за председника ове наше мале лепе Србије.

Како бирачко тело одлучи у овој Србији тако ће бити.

Али, Војислав Шешељ зна меру и границу коју председник једне мале државе може да има. Мале државе великог народа.

Војислав Шешељ неће политику Србије водити сам у четири зида или са својом супругом.

Неће ни са најужим руководством странке, све важније проблеме решаваће Народна скупштина Републике Србије, најважније проблеме решаваће референдум. А уколико Међународна заједница буде заиста постављала драстичне услове, које Српска радикална странка не може да испуни, у те услове рачунам признавање отцепљења Косова и Метохије, Рашке области, Војводине, значи такав неки драстичан потез који Српска радикална странка не може да учини, ми ћемо поднети оставке и отићи са власти.

Ми не можемо да оставимо својој деци такву љагу да смо баш ми били на власти, да смо баш ми потписивали неке срамне декрете и указе. Има и других лепих послова. Сада би човек могао са 3-4 овце или козе да преживи. А, да остане баш запамћен у српском народу као неко ко је одбио да изда и да преда.

Наравно, лако је користити ружне речи када се говори о Српској радикалној странци. Питање само када би ови други из опозиције имали прилику да победе, а немају, како би се они понашали на власти. Може он да разговара и са Кинкелом, и са свима редом, али шта ће да ради када они почну да постављају ултиматуме и када почну да уцењују и државу и народ. Ако већ сви говоре да су Косово и Метохија неотуђиви део Србије, а тако се говорило и за Словенију, и за Хрватску.

Американци су, када су Словенци ушли у рат против Југословенске народне армије, рекли да границе СФРЈ не могу да се мењају, да је она оснивач Уједињених нација, да су једном одређене после рата границе. Па ето променили су нам те границе.

Дакле, ти двоструки стандарди, двоструки аршини који се примењују када је српски народ у питању, можда ће важити још неко време.

Уосталом, 31. маја 1992. године светска заједница је завела санкције против Савезне Републике Југославије, а 1. јуна смо имали изборе. Ноћ уочи избора они су рекли, ево заводимо вам санкције, то су санкције против режима у Београду и против Слободана Милошевића. Немојте да гласате за њега, нећете имати санкције. Српски народ је гласао за Милошевића. Шта се постигло санкцијама? Милошевић постаје један од најбогатјих људи у Србији, цела његова булуумента и врхушка обогатила се енормно. Сви имају богатство у Србији, сви имају богатство у иностранству. Народ осиромашнио, народ пао на најниже границе. Прошло је много времена, Милошевић променио поли-

тику, прилагодио је захтевима Међународне заједнице, а Међународна заједница и даље држи санкције на српском народу, покушава да нас држи у покорности.

На сву срећу постоје пријатељи у свету који помажу српском народу и учинеће то па макар и по цену да и сами имају санкције.

Време је за промене

Водитељ: По вама су дакле само тврдоглави бирачи остали сиромашни?

Николић: По мени, сви бирачи у Србији су сиромашни. Зато гласају за Српску радикалну странку и за Војислава Шешеља, у нама још једино виде људе који су појединачно и честити и морални, заслужили потпуно да воде ову државу. Зато што се нисмо окористили приликом да смо годину дана подржавали ову власт, и да нам је Милошевић нудио све што у Србији може да се понуди појединцима.

По бирачима у Србији, који у следећем броју гласају за Српску радикалну странку, време је да ова агонија српске државе и сваког њеног грађанина појединачно, престане. Време је да дође власт у коју ће народ имати поврећања. А ви знате да је Милошевић довео грађане до тога да ни поштаре више не могу да смисле зато што носе државне униформе.

Значи, време је да потпуно нове однесе успостављамо у држави између комшија, између рођака, између власти и народа, власти и криминалаца.

Аутономија основа за сепаратизам

Не постоји човек и не постоји таква политичка странка осим Српске радикалне странке која то може у Србији да уради.

Водитељ: Да се вратимо актуелној ситуацији у Србији.

Дакле, у Кикинди је једна од коалиција победница на локалним изборима у новембру прошле године, била коалиција Војволина, која наравно заговара аутономију Војводине.

Верујем да би за наше слушаоце било интересантно да изнесете став Српске радикалне странке по том питању.

Николић: Ми смо, ја сам потписао тај предлог у Скупштини Србије још 1993. године, када је конституисан парламент Републике Србије, тражио да се измени Устав Србије у тој мери да се укину аутономије.

Ми сматрамо да су републике, аутономије, специјални статуси основ за сепаратизам. Основ за сукобљавања. Основ за измишљање разних представничких тела која могу потпуно да блокирају свој рад тиме што ће бити у подједнакој мери заступљени и они који су за један тип државе и они који су за други тип.

Дакле, наравно да сам пратио помно какве ће успехе имати та коалици-

ја Војводина сала, на парламентарним и на председничким изборима.

Очекивао сам само када ће да се посвађају. Као што сам знао и за коалицију "Заједно" да не може да опстане, тако сам знао и за коалицију Војводина да не може да опстане на једној трулој идеји. Ви можете у једном изборном циклусу да убедите бираче да су опљачкани, и с обзиром на то да сте им ви указали на то, да ви повучете неки успех за собом. Али када треба да се ради, када треба да се врши власт, када треба да се покаже слога и честитост, онда падају многе коалиције, па пада и коалиција Војводина.

На једном простом детаљу да уопште немају свог вођу, да је ту неколико људи који сви мисле да су паметнији један од другог.

Са друге стране, очигледно је да је сељак опљачкан у целој Србији, па и

лаже да будемо потпуно једнаки и да нас не дели ни Дунав ни Сава, ни Дрина. Да нас не дели ни то ко је које вере, ко је које националности. Зашто би то сада, рецимо Словаци, Русини, Мађари, Хрвати, мислили да ће боље да живе у држави Војводини него што живе у држави Србији.

Дакле, мислим да је чак и у Кикинди, а то ће показати први следећи избори коалиција Војводина прошлост, и да смо били у праву што смо стрпљиво сачекали да се и та идеја представи српском народу и грађанима Србије, и да и та идеја најпре појмне један успех па онда, коначно, да појмне неуспех.

Видели сте, освојили су мало мандата на републичким изборима, око тога се посвађали. Више неће ни бити за њих мандата.

Вођитељ: Мислите да су то последњи?

Николић: Да, ја не сматрам да је то феномен. Не сматрам да је то последица тога што народ жели чврсту руку.

Ја мислим да је то последица ослобађања од страха који је одрадикала ширен Србијом, посебно у мађарском народу. Мислим да је то последица ослобађања Мађара од утицаја јако лоше политике коју су водили људи који су њих представљали.

Знате да су сви Мађари једно време били у једној политичкој странци. Да су сви гласови Мађара били искључиво за Агоштона и Демократску заједницу војвођанских Мађара. И да смо ми тада разумно чак и са говорнице скупштине упозоравали и Агоштона и остале који су га следили, да уопште нема разлога да воде у сукоб мађарски народ са српским народом.

Зашто, када немамо ништа што би нас одвајало, имамо само оно што нас

"После неколико месеци пошто др Војисла Шешел постане председник Србије, видеће се колико су све оптужбе против њега бесмислене"

у Војводини. И очигледно је да они који живе у Шумадији, не плачкају ове који живе у Војводини, него да их плачка власт у Београду и власт у Новом Саду. Ако имате лошу власт сасвим је свеједно да ли је Кикинда држава или је у саставу Савезне Републике Југославије. Овако онај ко је на власти плачка. Ви ћете бити опљачкани па да вам држава толика колико и више село.

Нема перспективе у коалицији Војводина зато што су прво несолидни људи, друго несолидна је идеја, треће у Војводини је изузетно јака Српска радикална странка баш зато што се за-

Николић: Мислим да су то последњи мандати. Да је овај сазив скупштине последњи у коме коалиција "Војводина" уопште има представнике.

Националне мањине

Вођитељ: Реците нам, сматрате ли приступање Мађара вашој странци као неку врсту феномена, логичну одлуку или последину покушаја повратка све сиромашнијег слоја чврстој руци коју ви и заступате? Имате негде око 130 чланова.

спаја. Спаја нас то што смо комшије и пријатељи.

Код мене се у Шумадији каже да се комшији није вода за здравље. А не рођаку и брату. Брат може да живи и стотинама километара далеко. И када треба, када сте у невољи први комшија може да вам притекне у помоћ или да вам створи невољу. Зашто бисмо једни другима стварали невоље?

Ми смо рекли Мађарима, имаћете сва права која имају грађани Србије, имаћете право да потпуно очувате своју посебност, али немате права да рачунате да ћете уште имати неку терито-

Радикали су желели да др Шешел одмери снаге са Милошевићем на директним изборима. Овако, испада да је Милошевић отишао непобеђен

рију која ће бити изван састава Републике Србије. И зашто би правили гето? Зашто би се издвајали од нас? Зашто би, по чему се ми то разликујемо изузев по нагласку? Шта нас то друго разликује на радном месту, на улици, у биоскопу, на стадиону.

И мислим да је добро што је, не само што су Мађари, мислим да су се и Словаци у великој мери определили да више немају разлога за бојазан од Српске радикалне странке. А желе да следе српски народ у борби коју сада српски народ у Србији води за бољу, честитију и поштенију власт.

Није ни Мађарима лако под социјалистима, није то никоме, ни Србима, ни Словацима, ни Русинима. Рачунају да ако се испуни само део програма Српске радикалне странке, и ако је тачно то што говоримо, а ми никада још нисмо преварили, да за њих не наступа никаква опасност.

Уосталом, мислим да су и Мађари и припадници осталих мањина добили информације из општине Земун у којој смо на власти. Тамо је безмало све било спремно да сви који нису Срби побегну из Земуна. Тако се то говорило, долази Шешел, долазе четници, они ће то све да разјуре, да растерају. А ми смо пронашли 1200 празних станова, позвали људе који у тим становима живе а нису регулисали статус да то легализују, онда се по именима и презименима установило да у тим становима има најмање Срба.

Да је бивша власт у највише случајева муслиманима, Шиптарима, Мађарима, Хрватима одбијала да легализује статус. Ми смо легализовали статус свима који су у тим становима били, помогли евангелистичку цркву, помогли католичку цркву, помогли у највећој мери православну цркву, али највише верника има. Средили сва гробља која су на територији општине, сва селска гробља, и католичка, и православ-

на, и протестантска зато што имамо једнак однос према свима.

Ми смо ове године за почасног грађанина Земуна прогласили председника удружења Рома. Свешћеник Словак, свешћеник евангелистичке цркве. Дакле, нема код нас никакве дискриминације. Нема код нас никакве доминације српског народа над осталима. Мислим да су припадници свих народа то коначно успели да схвате.

Остало је да убедимо и Шиптаре. Ја мислим да то треба мало дуже да се ради, мислим да би требало да се држава укључи у тај рад. Шиптари, још увек сви, верују Ибрахиму Ругови, када он каже попишите се, они се попишу. Када каже немојте, они неће, када каже немојте на изборе, нико не сме да изађе на изборе. Када каже не дајте децу у школу, они не дају децу у школу. А Ибрахим Ругова је велико зло.

Пре два месеца упитан да прокоментарише избор Слободана Милошевића за председника Југославије, рекао је да га то, онако баш мангушки, не интересује, да то није у његовој држави. Ако га припадници албанског народа следе у таквој политици, онда треба да знају, и ми им то отворено и јасно, као највећи пријатељи, кажемо, да ће таква политика да их доведе у сукоб са српским народом. И да је нама Србима доста рата.

Али, ако можда нисмо успевали да мотивишемо и мобилишемо у одбрани српства изван Дунава и Дрине, изван садашње Савезне Републике Југославије неке људе, мислим да бисмо за одбрану Косова и Метохије мотивисали све оно што у Србији живи и дише. И да би то био тежак рат у коме би изгубио албански народ. Зато би боље било да сарађују са властима у Београду. Власти ће у Београду да се мењају, али ће власт увек бити у Београду.

Дакле, било би добро да сарађују са онима који су на власти. Да схвате да живе у Србији. Ко жели да живи у Албанији мора да пређе Проклетије.

Мора да пређе државну границу. Ако му је тамо боље нека живи. Онај ко није држављанин Савезне Републике Југославије, у Југославији не може да живи. Онај ко не поштује Србију као своју отаџбину, Устав и законе у Србији не може да живи. Учинићемо оно што раде све државе у свету, ко није држављанин ове државе биће протеран из ње.

Дејтонски споразум

Водитељ: Дакле, постоји опасност од нових ратова на нашим просторима.

Николић: Не постоји никаква опасност уколико се све у држави буде одвијало у складу са уставом и законима, и уколико нико не посегне за територијама Србије. Уколико посегне, рата ће бити.

Со и хлеб за будућег председника Србије

Водитељ: Да ли је могуће да господин Ругова не зна све одредбе Дејтонског споразума?

Николић: Мислим да их он зна, али да му је сада касно да одустане од политике коју води. И ја очекујем да паметнији људи од њега преузму ту политичку странку.

Време људи који мисле да могу да ратују са својим државама је прошло.

Водитељ: Мислите да је било мудро од господина Милошевића да приликом примене Дејтонског споразума, осигуравајући Косово, ипак уступи неке вековне српске територије у Босни?

Николић: Знате шта, Дејтонски споразум није био mudar, није било мудрости, мислим да је ту уз много учена које је Милошевић тамо доживео, филм о распаду Југославије који је пратио CNN пружа довољно доказа о томе шта се у Дејтону десило.

Наиме, сам Ричард Холбрук говори у камеру да је Клинтон био јако незадовољан исходом дејтонских преговора, и да је остао још само један дан, и он је рекао сутра нека се спакују сви нека иду својим кућама.

Ништа нису договорили, ништа нису били потписали. И каже, те ноћи смо седели јако дуго, попијено је много вискија и негде пред зору председник Србије одједном је рекао дајте ми оловку да то потпишем. Ми, каже, нисмо веровали, онда је он рекао, поново дајте оловку. Све је било решено за 15 минута.

Дакле, једино је Српска радикална странка била против таквог споразума и против таквог начина да се овај рат оконча.

Никада се у свету није десило да они који победе у рату изгубе у миру. То се сада десило зато што је председник Србије вероватно био уплашен и за своју личну егзистенцију и за све оно што смо ми успели да урадимо. Уплашен тиме да је западна граница Србије негде тамо где је и он заговарао да буде.

Водитељ: Ипак нам је виски, а не шљивовица, дошао главе.

Николић: Виски. Ја знам, ја сам то више пута изјављивао. У време када је Милошевић наговарао Скупштину Србије да прихвати Венс-Овенов план, позвао је све председнике посланичких група на разговоре, ја сам у том кабинету видео да он пије виски, и да пуши цигаре са малим мушгтиклама. Тако да видим да није склон националном пићу. Те цигарице су највероватније негде

са Кубе. Значи, није склон ни националном дувану.

Знате, има ту још једна ствар коју против нас говоре остале опозиционе странке, па и владајућа странка. Кажу, они су противници Дејтонског споразума. А праве се глуви, праве се да не чују шта говори Српска радикална странка.

Ми смо били против потписивања овог споразума, али овај споразум је сада реалност. Да није реалност, па ми не бисмо учествовали на изборима у Републици Српској.

Дакле, каша је скувана, ми Срби ћемо дуго морати да је срчемо.

Ми нисмо војно јаки, а ми радикали нисмо тако луди, да сматрамо да смо војни јаки да кренемо у било какве ратове. Изузев наравно, рата за одбрану Србије у којој сада живимо. Ми нећемо одустати никада од тога да Република Српска Крајина и Република Ср-

Док председнички кандидати левице обилазе само богата домаћинства по Србији, др Шешеља више интересују проблеми сиротиње

пска буду у саставу наше данашње државе.

Али зато мора много момената и политичких и економских и војних у свету да се промени, да престане доминација једне велике силе. Да се прихвати начело да грађани сами одлучују где ће и како ће да живе. Да Србија буде тако јака економски, па и војно, да може да Србима да каже сада слободно идите на своја имања више не сме длака са главе да вам фали ако тамо одете.

Проћи ће много времена, проћићемо ми још много и суза и зноја, имаћемо тежак али дуготрајан опоравак ове наше државе. Наравно да ће људи избегли са својих огњишта морати да имају стрпљења да сачекају.

Водитељ: Господине Николићу, иако овај термин, односно ове емисије, нису предвиђени за контакте са слушаоцима, ја предлажем да им ипак омогућимо неколико питања. Слажете се?

Николић: Како да не.

Водитељ: Хвала лепо. До првог јављања, још само једно питање, често се помиње. Уколико господин Шешељ постане председник Републике да ли сте ви будући председник Српске радикалне странке?

Николић: О томе смо разговарали и озбиљно и у шали у страници. Па смо рекли да Устав мора да се поштује, по Уставу ти не можеш да будеш председник странке, он каже, "ја ћу да замрзнем функцију, као Слободан Милошевић". Дакле, онда ћемо бирати председника странке. Ја сам његов заменик, изабран на конгресу тајним гласањем.

Имам право да га потпуно замењујем. Нисмо ништа правили у том случају, хоћу ли га аутоматски заменити или ћемо ићи на изборе у страници, па бирати.

Водитељ: То право нисте користили до сада?

Николић: Ја сам то право користио искључиво када је Војислав Шешељ био у затвору.

Али нешто одавно га не зову тамо.

Водитељ: Неће ваљда више. Имамо неког на вези. Хало, изволите, у програму сте.

Слушалац: Добро вече. Хето бих да поздравим све вас у студију и Томислава Николића. И да поставим питање.

Водитељ: Хвала лепо.

Слушалац: Интересује ме како да побољшате економску ситуацију у српским предузећима када је очигледно да без девизне помоћи из иностранства то није изводљиво? Свима је познато да вашег председничког кандидата западне велесиле не прихватају. И још једно кратко питање, ја се извињавам. Интересује ме шта ви лично мислите докле војвођанска привреда и пољопривреда могу да издрже прпљење својих средстава за Србију и Југославију? Тодико.

Водитељ: Хвала лепо.

Николић: Видите, ту полазите од једне погрешне претпоставке да су стране државе спремне да улажу у наша предузећа само зато што је неко други на власти. Не постоји никакав новац у влади Америке, или у влади било које друге светске државе намењен зато да се поклони српској привреди у случају да се промени власт.

У српска предузећа улагаће онај индустријалац са запада који зато буде имао економских разлога, не политичких. Он ће бити мотивисан искључиво економским разлозима. Дакле,

ако му је потребно да у нашим фабрикама производи, он ће у наше фабрике да улаже.

Дужност је само ових власти, оних људи који су на власти, да системске законе уреде тако да могу да гарантују ономе ко у наше фабрике улаже, ко наше фабрике откупљује у мањем или већем делу, да где он буде произвођач, производ буде квалитетан, а да ли ће да се продаје и да ли ће да остварује профит, ми само можемо да му гарантујемо да уколико исплати раднике и намира све обавезе према држави, сав профит који му остане са њиме може да располаже потпуно нормално или да га улаже поново у Србију, у своје предузеће у Србији, или да га изнесе. Да га однесе у матичну државу, то је оно што ова власт сада ригорозно забрањује и спречава.

А са друге стране, ово аутономашко питање о томе да се пољопривреда и индустрија Војводине испуњава и да то одлази у Србију, то је стара песма која

Понављам, ако будете једног дана имали неку своју државу, било где да то буде, да било којој територији на свету, ако ту буде лоша власт ви ћете бити искоришћивани без обзира на политичку припадност.

Водитељ: Господине Николићу, да ли сматрате да постоји још нешто што вас нисмо питали, а што би било интересантно нашим слушаоцима?

Не постоји питање без одговора

Николић: Ја сам спреман да одговорам на сва вања питања, посебно на она која би неког другог иритирала можда би се чак неко и љутио да му таква питања постављате.

Ја сам био у телевизији Најс у Нишу, па су ми показали питања које је Вук Драшковић љутио бацно, и рекао да су то наменска питања.

Дакле, свако ко се бави политиком мора да каже да не постоје питања на

но", у осталим опозиционим странкама, али наравно, изузев Српске радикалне странке, постоји много паметних људи. Они имају одличне програме. Они су потпуно спремни да се тамо где су на власти одмах боље живи.

Само не могу да победе.

Мислим да су на прошлогодишњим локалним изборима грађани Србије тестирали опозицију. Они нису смели да одмах на савезним изборима повере власт опозиционим странкама.

Јако је тешко да решите да једног дана ту власт промените. И ми, српски радикали, који их најубедљивије убеђујемо да смо ми права замена за ову власт, још нисмо успели да их убедимо да нам ту власт предају на изборима. Међутим, на локалним изборима су они пружили шансу коалицији Војводина и коалицији "Заједно". Показало се да ту нема тих људи о којима се говоримо.

Показало се да ти људи на које су они указивали и говорили ово је наш калар, да ти људи нису способни за послове за које су се представљали.

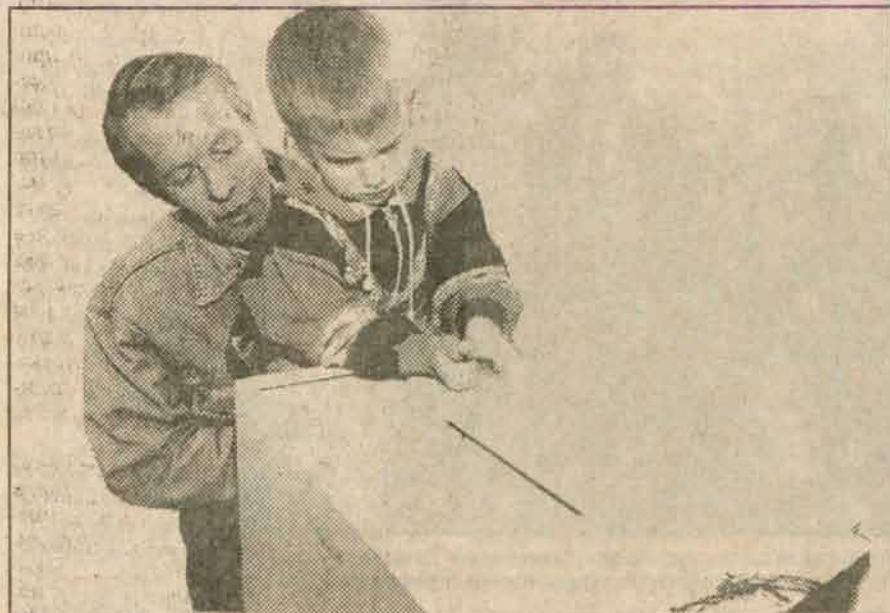
Јако је причати, лако је нарочито уз себе имати титуле, ако иза тога не стоји снага, ако иза тога не стоји знање, ако иза тога не стоји упорност и систематичност. И ако иза тога не стоји једна јака политичка странка, која ће увек обезбедити подршку бирача за сваки програм који се буде примењивао, од тога нема ништа.

Дакле, с обзиром на то да дуго нисмо мењали власт оваква исказања у бирачком телу су могућа, али ће то све да се стабилизује.

Ми морамо да дођемо у ситуацију да постоје две јаке политичке странке које ће се смењивати на власти и две, евентуално три мање које ће бити заступљене у парламенту уз странке наравно националних мањина. То ће бити здрава политичка демократска средина. Више нико неће моћи да малтретира, да понижава, да угрожава друге. Да се игнорантски односи према опозицији зато што је народ у развијеним демократијама спреман да одмах опозицији преда власт.

Овде народ није спреман да опозицији преда власт јер се никада није, када је Србија била на великим искушењима, остали део опозиције се никада није понео онако како доликује, како би требало. И није се представио као озбиљан да може да решава крупна питања и крупне проблеме. И наравно, проблем који се зове Слободан Милошевић, кога нисмо до сада успели да победимо, у кога су грађани имали неограничено поверење, рекао бих. Једно време заслужено, а после тога апсолутно незаслужено. Ето, остаје нека жалост и у Српској радикалној странци што Милошевић није могао да се кандидује трећи пут.

Заиста смо жарко желели да Војислав Шешељ одмери копља са Слободаном Милошевићем на директним из-

Др Војислав Шешељ није победио само на 15 од 168 бирачких места у Земуну

је опевана. Листови су пожутели. Трака се испепала. Као што се испуњавају предузећа и пољопривреда у Кикинди, тако исто и у Жупи, у Тротенику, тако је исто и у Крагујевцу, тако и у Нишу.

Једноставно, у целој Србији се на исти начин спроводе привредне активности, у целој Србији се истоветно живи. У целој Србији сељак ради и грбачи се за неког ко има ташну, машину, телефон и везе у министарствима. У целој Србији касне плате и пензије, ништа Војводина није гора од тога. Па, верујте ми, није ова власт толико луда да када види да постоје аутономашки у Војводини, да се понаша тако да њима повећава шансе на изборима. Једноставно, они нису у стању да проблеме реше. Свака средина има другачије проблеме.

Проблем Војводине је у томе што производи огромне количине хране од тога нема никакве користи. Али то је проблем Србије, а не Војводине.

која неће да да одговоре или на која нема одговор. Ја сматрам да смо ми вечерас прилично приближили ставове Српске радикалне странке бирачима, наравно, у одређеним областима, нисмо стигли све. И посебно бирачком телу које је веома осетљиво и које веома префинено реагује на било какву промену политике, било које политичке странке. И то се видело у Кикинди када је, за мене неочекивано, коалиција Војводина добила локалне изборе. Ја то заиста нисам очекивао. Признајем да нисам још увек довољно политички mudar да могу да предвидим баш у свакој општини, у сваком граду како ће да се понаша бирачко тело. За мене је то било изненађење, али сада очекујем да се ствари одвијају онако како сам их ја и предвиђао. Ето, грађани су пробали нову власт. Постојала је нека фама која се и сада шири Србијом, кажу у тим коалицијама "Војводина", "Зајед-

борима. Овако испада да је Милошевић отишао као непобеђен. Да нико други не може да победи и да би он поново победио.

И на то ми личи ово понашање социјалиста, личи ми на жељу да нема председника Србије. Знају да њихов не може да победи, и онда, не одговара им да Шешељ буде председник. Личи ми то на жељу да Милошевић за дуго година буде једини изабрани председник у српском народу.

Е, овог пута ћемо то задовољство да му ускратимо. После 7. децембра Србија ће имати још једног изабраног председника који ће да ради искључиво свој посао, оно што му пише у Уставу. И који ће тај посао да ради добро. Толико добро да ће већ првих дана после избора да позове у студио државне телевизије председнике опозиционих парламентарних странака да им изложи свој програм и да одмах ту, на лицу места, пита ко од њих у томе жели да му помогне, а ко не. Па да видим тог, ко неће помоћи да се криминал заустави, да се обезбеди безбедност. Ко неће помоћи да се Влада натера да ради свој посао тако да буде добар послодавац, дакле да исплаћује плате и пензије на време и уредно. Да видимо ко је тај ко неће дати да завршимо приватизацију отворимо се према свету. Да видимо има ли таквих политичких странака које би биле у стању да Србију сруше само да оне дођу на власт.

Земун заслужан за победу

Водитељ: Мало час сте рекли да неким странкама, тј. неким коалицијама, освајање власти на локалном нивоу није нимало помогло. Колико је вама Земун помогао, процентуално?

Николић: Видите, мислим да је наша победа у великој мери заслуга Земуна. Ми смо после првог круга локалних избора прошле године, недостајало је да још петорица радикала буду одборници, па да освојимо већину у Земуну. А имали смо 18 у другом кругу. Знали смо да ћемо победити и одмах смо на

Председништву странке рекли Војиславу Шешељу да он треба да буде председник општине, пошто је изабран и одборник. Он се најпре нећкао и рекао да ипак жели да буде председник Србије, да га чекају избори за председника Србије, да жели да се спрема за те изборе. А ми смо рекли да нема боље предизборне кампање од тих година дана колико ће имати на месту председника општине Земун.

Боже ме сачувај Вукове демократије

Да се представи коначно грађанима Србије какав је Војислав Шешељ када је на власти. Знали смо какав је у опозицији. Да тврдо заступа своје ставове, да је бескомпромисан, да не може власт да га уплаши, да је у стању да живот да за своје идеје. Али какав је на власити?

Хоће ли да малтретира људе? Хоће ли да их прогања? Хоће ли да почне да пљачка, да краде, да купи кућу, имање?

Војислав Шешељ је прихватио да буде председник општине а онда је при-

хватио и то да, односно његова је идеја била, да не формирамо радио и телевизију Земун. Јер, каже, народу је доста власти која чим преузме телевизију и радио почне на телевизији и радију да прича како добро влада. Него, каже, ајде ми да радимо добро, тако да се глас шири Србијом шта ми то радимо у Земуну.

А онда се испоставило да је Војислав Шешељ човек који око себе може да окупи своје највеће политичке супарнике.

Ми смо ушли у зграду општине, затекли у њој запослене од којих скоро нико није био радикал, знали смо да су се одређивали према својим убеђењима. Никога нисмо отпустили с посла. Никог нисмо натерали да уђе у Српску радикалну странку. Само смо од њих тражили да раде оно што ми од њих захтевамо. Ја сам са стране, као директор пословног простора, значи не умешан у општинске послове, био сведок тога како један по један сектор улази у радикалску машину и како прихвата темпо којим Војислав Шешељ тражи да се послови обављају. Ми кажемо, обезбедите нам 4000 плацева за градњу приватних кућа. Они кажу то је посао за годину дана. Ми кажемо за месец дана.

Па се испоставило да може за месец дана да се обезбеди 4000 плацева. Па кажемо обезбедите 500-600 локација за киоске. Они кажу то је посао за годину дана. Ми кажемо то је посао који ћете одмах да завршите. Па је скоро већ 900 локација за киоске издато. Људи имају шансу. Многи ће затворити своје киоске, доћи ће неки други, многи неће успети да остваре приходе, али су бар добили шансу.

Сада, у време ове несаташивце, неки се јављају па кажу зашто сте те

киоске поставили, наружили сте град. А ми кажемо, најпре, ако је ту предвиђена стамбена зграда, јер жели неко да је зида, одмах нека дође да је зида. Кома год смо дали локацију за киоске рекли смо ово је привремена локација. Тог часа када се земљиште буде приводило намени мораћеш да склониш тај свој киоск. Са друге стране, шта то значи ружан град у време када многе породице немају хлеба. Ми желимо да они

Политичке одлуке Српске радикалне странке доносе се на седници Централне отаџбинске управе

који продају на улици, кисну или их бије сунше, ветар, киша, снег да их склони под кров. Да покушају да обезбеде своју породицу за ово прелазно време.

Социјалисти воле да кажу време у транзицији, за време када се још увек у овој држави ништа не зна. Када њихове фабрике не раде. Држава каже да су то њихове фабрике они добијају откаже, значи за време када нема капитала, када су санкције начиниле своје, лоша власт начинила своје.

Дакле, општина Земун је ушла у комуналне послове, успела да годишњи буџет од 12 милиона динара претвори у 90 милиона радова на инфраструктури. И све је то новац који смо пронашли у Земуну, код грађана Земуна. Само је требало да постоји човек који гарантује да ће тај новац да буде искоришћен за праву намену. Имали смо страшне отпоре код опозиције, и код социјалиста и код коалиције "Заједно". Па су рекли, продајте нашу земљу, распродајте наш Срем. Ми питамо где то одвозимо ту вашу земљу? Ако те утрине и пашњаке, ледине, ако земљу откупљујемо па продајемо за плацеве, ако се ту граде куће где то одлази Срем, када то све остаје у општини Земун.

На овим изборима показало се да смо на 15 бирачких места од 168 у општини Земун, није победио Војислав Шешељ, нису победили радикали. На 40% бирачких места преко 80% бирача који су изашли да гласају, гласали су за Војислава Шешеља. То вам је знак како јерасположење људи.

Криминал је отишао предалеко

Водитељ: И тако нисте основали радио и телевизију.

Николић: Нисмо, и још се не бавимо тиме.

Водитељ: Имамо слушаоца на вези.
Слушалац: Хтела бих да поздравим

Томислава Николића, сада његова функција није председник радикалне странке.

Водитељ: Заменик.

Слушалац: Хтела бих да кажем да нису санкције и лоша власт, него је то сада свеопшта крађа. Мало причајте о томе. Сви који су на власти сви краду. Који су на некој функцији сви, ето толико. Хвала.

Николић: Ми смо увек говорили да су санкције делимично криве. Јесу не можемо да кажемо да баш санкције нису криве. Заиста је тешко када вам неко постави зид око куће и каже из куће не можеш да излазиш, а ти мораш ноћу да се ишупаваш, али не можеш да изађеш колима, не можеш да извезеш робу, него можеш нешто да пренесеш, да нешто унесеш.

Санкције су однеле део, али је много већи део у тој лошој власти, али када кажем лоша власт ја мислим на допове криминалце, и ви сте у праву. Развио се криминал до неслућених размера. Све врсте криминала су отишле тако далеко, да убију генерала полиције на улици, да убијају најближе сараднике Слободана Милошевића на улици.

Убеђен да бисмо ми тако рашчистили са криминалом да чак и у случају да када будемо на власти, да неко од нас, решимо, мене неко да убије када будемо на власти, ја знам да би Српска радикална странка преврнула небо и земљу. Да би похапсила на десетине хиљада криминалаца.

Да би понудила милионске награде за било коју информацију о том убиству. Ја знам да би убица био пронађен, да би био кажњен по закону и да се једноставно тако нешто више не би понављало.

Водитељ: И не би био линчован случајно?

Николић: Не би био линчован наравно, ми се не залажемо за државу у ко-

јој ће да влада право, или закон линча.

Ми се залажемо за правну државу. Многи ми кажу хоћете ли да хапсите када дођете на власт. Хоћете ли ове нове богаташе, хоћете ли Милошевића и ову банду.

Ја кажем, Српска радикална странка никога неће да хапси. Код нас ће да се зна, хапсити полиција. Пријаве ће да подноси полиција, тужилаштво, судови ће да решавају, ми се у то нећемо мешати.

Ми смо то на својој кожи највише осетили како изгледа када се политика меша у судску власт. Па нареди Милошевић или неки његов сарадник, судији да нас осуди на казну затвора, а зна и сам да нисмо криви. Плаче и изриче мени пресуду. Па каже, господине Николићу ја знам да ви нисте криви, али ја имам двоје деце. Па му ја кажем, господине судија, немојте да ме вређате, ја целог дана слушавам како се ви спремасте да ми изрекнете казну, и ја вам не причам да ја имам двоје деце. Ви идете кући вечерас, ја остајем у затвору.

Дакле, искусили смо на својим леђима како изгледа утицај политике на власт и ми то нећемо да радимо.

Ми хоћемо да имамо полицију која ће да зависи од државне власти.

Наравно, полиција не може да буде независна.

Али, зато ће тужилаштво и судство да раде свој посао искључиво у складу са законом.

Водитељ: Ја се извињавам, чини ми се да имамо још неког на вези.

Слушалац: Дobar дан. Желим да поздравим све у студију, а поготово доктора (прекид)

Водитељ: Немамо више никога на вези.

Николић: Што се тиче спровођења закона бићемо ригорозни и према другима и према себи, и многи радикали се већ сада хватају за главу за случај победе Војислава Шешеља и Српске радикалне странке. Знају да нас прво чека да-

Глас за др Шешеља
— глас за српску будућност

ноноћни посао, да можеш да радиш мало мање од Воје, али то је већ 15-16 сати дневно.

Са друге стране, они врло добро знају да ћемо ми да се са криминалом обрачунавамо на начин који можда не изгледа баш прихватљив, али који се примењује на западу. Ми ћемо да организујемо специјалне полицијске одреде који ће на све стране да нуде мито и корупцију, свима редом. Само што сада они који посегну за митом неће знати да ли им то полиција подмеће или заиста желе неког да опљачкају.

Жарко ћемо желети да ухватимо неког радикала у томе, да покажемо на примеру своје породице, да смо у стању да спречимо људе да се тим послом баве. Тако да мислим да ћемо врло брзо успети да обавимо бар тај посао, који нико у Србији осим Војислава Шешеља не може.

То је човек који сада живи у скромној

радикали када дођу на власт укинути ову излазну таксу која је уведена?

Николић: Излазну таксу нећемо да укинемо, али ћемо зато да омогућимо царинске повластице свакоме ко изађе, па када се буде враћао у земљу. Има разлога, ја знам да бих можда могао да освојим неки глас више, посебно у пограничним местима ако вам кажем да ћемо таксу укинути, али, бар за прво време док не престану овакви одласци, док Србија не постане земља у којој ће бити свега по ценама по којима су и у околним земљама, такса ће остати за то неко време, само што је држава дужна да таксу грађанину Србије врати када се буде враћао у земљу. Вратиће му на тај начин што ће му смањити царинске дажбине за износ таксе коју је платио.

Водитељ: Још једно питање за сам крај. И ако то нису наравно ваше ингеренције. Да ли сте се као општинска вла-

дностарством, и да имају министра који одређује шта ће они да раде.

Ми се не мешамо у то шта ће полиција у Земуну да ради, немамо та права и не тражимо да нам се та права дају, али, имамо права да тражимо да сарађујемо. А ми први на свом примеру показујемо да смо са полицијом спремни да на том послу сарађујемо. И спречили смо потпуно злоупотребу општинске власти. То су била углавном мита, корупције око издавна грађевинских дозвола, локација, продаје плацева, продаје некретности. Тако да смо показали на конкретном примеру да стриктно поштујемо Устав и законе.

Ми бисмо жарко желели да можемо да се упустимо у борбу против криминала, али то ћемо заслужити када победимо на републичким изборима.

Водитељ: И за сам крај, иако је цела емисија, тј. сва ваша излагања била нека врста поруке. Шта бисте поручили Мађарима који се нису учланили у Српску радикалну странку? Малочас сте поменули овај погранични појас и наше вишенационално живљење. Односно онима који су намерили да бојкотирају изборе.

Николић: Ја немам намеру да сада упућујем неке посебне поруке, да издвајам грађане Србије. За мене су сви заиста једнаки.

Ја позивам све оне који нас сада слушају, позивам све бираче да изађу на изборе.

Зато што не можете да седите код куће, да чекате да неко на изборима победи, па да онда ви будете незадовољни што није победио неко други или што је поново победио овај.

Ако ништа не учините да неки свој проблем решите, ако препустите да вам проблем неко други решава, не можете да се буните како је решен и да ли је тај проблем решен.

Дакле, свако у Србији, ко је старији од 18 година, има прилику да својим гласом решава своју судбину. Да бисмо ми освојили 1,600.000 гласова, 1,600.000 грађана мора да заокружи Српску радикалну странку или Војислава Шешеља, и немојте да потцењујете тај свој један глас који имате. Да је на 9.800 бирачких места, колико има у Србији, изашло само још по 7 бирача, на председничке изборе Војислав Шешељ би сада био председник Србије. Дакле, ја вас позивам, учините оно што је ваше право и ваша обавеза.

Гласајте, гласајте по савести. Уколико већина грађана Србије буде гласала за промене набоље, ако буде гласала за нову власт, за честитију и поштенију власт, Српска радикална странка и Војислав Шешељ победиће на изборима.

Водитељ: Поштовани слушаоци, са нама у студију био је свакако један од најпознатијих посланика из претходног сазива републичке скупштине и потпредседник Српске радикалне странке, господин Томислав Николић. Господине Николићу, најлепше вам хвала.

Николић: Хвала и вама на позиву.

Др Војислав Шешељ је једини председнички кандидат који је у стању да испуни захтеве свих грађана Србије

породичној кући, који није стекао никакву имовину откако се бави политиком. То је човек који никакву имовину и не жели. Могао је да ради многе послове у животу, у страници се зна да се Воја бави бизнисом, био би милионер или милијардер. Али, он то све оставља по страни.

Интерес српског народа, српске државе и грађана Србије ставља у први план. Ми нисмо деца, ми нисмо клинци, ми смо озбиљни људи. Ми смо очеви породица. Време измиче. Наша борба са комунистима предуго је трајала, много нас је у тој борби истрошено. Политика много стари људе. Ми једва чекамо да победимо и да докажемо да нисмо као ови, него да смо потпуно другачији.

Водитељ: Господине Николићу, имамо још једног слушаоца или наставак претходне везе.

Слушалац: Добро вече. Поздрављам вас све у студију и да питам да ли ће

ст у Земуну обрачунавали са некаквим криминалом који сте затекли и који се појавио у међувремену?

Николић: Ми смо се обрачунали на начин на који једна општинска власт може. Дакле, ми смо најпре у самој згради општине, у Изборној комисији која је спроводила изборе, утврдили да је опљачкано око 200.000 динара, поднели смо кривичне пријаве и отпустили с посла секретара општине, жену која је била и секретар изборне комисије. А онда смо успоставили изванредне одnose са СУП-ом Земун, шест станова смо обезбедили за СУП Земун од оних који су били општински неусељени становни. Рекли смо им да сами поделе према својим листама. Рекли смо им да имају потпуну подршку општинске власти за све акције које буду спровели на сузбијању криминала, и да са њима желимо да на том сузбијању криминала сарађујемо, иако знамо да су они под ми-

ШЕШЕЉ НЕМА ПРОТИВКАНДИДАТА

"Социјалисти се највише боје радикалског програма у сто тачака, зато оволика нервоза код Ивице Дачића. Уколико га Телевизија Србије не објави, то значи да је реч о најбољем програму у овој земљи. А видећете, неће га објавити."

Водитељ: Добро вече, за мање од месец дана Србија бира председника. Странке које учествују на изборима већ су кренуле у кампању, а у "БК парламенту" пружамо им нову прилику да се представе бирачима. Моји гости вечерас су: господин Ивица Дачић, потпарол Социјалистичке партије Србије...

Дачић: Добро вече.

Водитељ: ...господин Иван Ковачевић, потпарол Српског покрета обнове.

Ковачевић: Добро вече.

Водитељ: ...и господин Александар Вучић, генерални секретар Српске радикалне странке.

Вучић: Добро вече.

Водитељ: Господе, с обзиром да је познат састав будућег српског парламента, о чему се заправо одлучује 7. децембра?

Дачић: Сигурно је да избори који ће бити одржани 7. децембра имају велики значај због тога што је потребно да Србија изабере све своје институције. То значи, све своје Уставом и законом предвиђене органе. После избора за Народну скупштину Републике Србије потребно је да се тај процес заврши, да се изабере и председник Републике Србије. Због тога је заиста веома важно да Србија изабере свог председника. Наравно, не било кога, него председника који гарантује стабилну Србију. Србију која ће наставити путем заштите наших националних и државних интереса мирним путем. Путем друштвених реформи. Путем реинтеграције наше земље у међународну заједницу очувавши и сачувавши наше националне и државне интересе. Због тога, ми сматрамо да је то наш председнички кандидат Милан Милутиновић.

Такође, потребно је истаћи и то да су прошле и ове године избори по први пут одржани у редовном законском и уставном року. Дакле, први пут су обе скупштине, и савезна и републичка, и обе владе, и савезна и републичка, завршиле свој мандат. Што значи да

се политичка ситуација у нашој земљи, и поред свих недаћа које су нас сналазиле, колико-толико нормализовала. Да смо, надам се, преležали дечије болести вишепартијског система, и да смо на путу да успоставимо трајни начин и пут како се долази и одлази са власти. Дакле, једини начин су избори, демократски, слободни, вишестраначки, као што су увек и до сада били. Социјалистичка партија Србије и, наравно, наши коалициони партнери, Југословенска левица и Нова демократија, с великим задовољством истичу да су и ове године на изборима задржали ту константу да смо на изборима остали као странка са највећим политичким утицајем у бирачком телу у Србији, са највећим бројем гласова и највећим бројем посланичких мандата.

Пред Србијом су три пута

Водитељ: Изборна правила остала су иста. Да ли ће одзив бирача бити довољан, односно, хоће ли Србија добити председника на овим изборима?

Ковачевић: Српски поркет обнове се нада да ће се грађани одазвати, јер пред Србијом је бити или не бити. Пред Србијом су два пута. Један је пут као досадашњи и не дао Бог да остане такав. То је пут лаганог умирања, лаганог националног и државног одумирања, економске пропасти и веома тешког живота. С друге стране, постоји пут препорода, пут којим Србија треба да крене. Ради се о брзим и кореним економским и политичким реформама. Затим, о поновном укључивању Србије у свет, у међународну заједницу, у све међународне институције. Поготово оне које се баве економијом. И тај пут препорода је и једини пут којим Србију може водити Вук Драшковић као наш председнички кандидат. Све остало је или одржавање једног статуса квоа, односно једног лаганог одумирања, или, можда, чак и убрзавања пропасти, гурања Србије у нове невоље. Гурања

Југославије у нове невоље. Значи, постоји бојазан да би у случају других решења дошло до распада федерације, да би дошло можда чак и до грађанског рата у Србији. То су озбиљне опасности које се надвијају над ову земљу, јер се види да током ових четири године клизимо у том правцу.

Али, што се тиче регуларности избора и начина смењивања власти, ја се слажем са колегом Дачићем да је једини прави начин да се власт мења на изборима. Међутим, питао бих га зашто се онда Социјалистичка партија латила изборне крађе када је изгубила оно мало власти колико представља локална власт? И, због чега није било довољно да се то реши на изборима него је морало да се догоди све оно што се догодило прошле зиме, тромесечни протести грађана који су се борили за своју изборну вољу? Па је ова држава чак морала да позове страног арбитра, да пресуђује у нашим стварима.

Значи, ја се апсолутно залажем за једну регуларност, како у времену одржавања избора, тако и регуларности самих избора. И било би ми драго уколико ове речи господина Дачића значе да се Социјалистичка партија више неће лаћати криминалних средстава зарад одржавања власти.

Дачић: Ако могу да кажем само једну реченицу, власт се добија и губи на изборима. Очигледно је да неке странке знају да то на изборима тешко могу остварити и зато су често у последњих неколико година прибегавале покушајима насилног доласка до власти.

А што се тиче изборних резултата, добро је познато како се цела та прича догодила, завршила и немамо разлога да се на то враћамо. Ви сте власт на изборима и путем Гонзалеса освојили. Што је нисте сачували, то је већ ваш проблем.

Водитељ: Господине Вучићу, ваш кандидат Војислав Шешељ на председничким изборима добио је највише гласова. Да ли ћете нешто мењати пред ове изборе у односу према бирачима и на-

чину на koju hete водити кампању? Да ли има потребе да то мењате?

Вучић: Не мислимо да је потребно било шта мењати. Војислав Шешељ је победник на претходним председничким изборима. Сада, да ли јесте или није изашло тих 0,8 или 0,9% бирача, ми не можемо до краја да будемо сигурни. Према нашим записницима, то је ту негде и зато нисмо чак ни превише оптуживали представнике актуелног режима, зато што сами немамо доказе. Јер, нисмо имали на неких 8 одсто територије Србије наше контролоре који би нам могли дати оригинале записника, већ само копије записника.

Др Војислав Шешељ је човек који је добио највеће поверење бирача пре свега захваљујући својим изванредним личним особинама. Захваљујући програму који је рекао да ће спроводити уколико му грађани дају своје поверење. Човек који се одликује личним изузетним поштењем, изван-

калме. Трудили смо се да га представимо нашег кандидата онаквим какав је. Као што видите, ми се не трудимо ни око оних слика које се, рекао бих, на Студију Б и БК Телевизији труде да направе што неизгледнијим нашег председничког кандидата, ставе му слику без кравате као да га никада нису сликали са краватом. То је готово увек правило. Али, ми се због тога не бунимо и намерно нећемо то да мењамо. Намерно нам не пада на памет ни да интервјуисамо по том питању. Из простог разлога што мислимо да је то потпуно природно.

Дачић: Осим што сада поминете то, иначе се не бунимо.

Вучић: Ја вас молим, господине Дачићу, пажљиво сам Вас саслушао. Наравно да користим сваку прилику да поменем, то ми је посао.

Дачић: Па, нећете се ваљда и Ви љутити што полемисамо? Ви сте бар увек били отворени за дијалог.

да радите, онда ви свесно говорите нашем народу да ћете кршити највиши правни акт ове земље. Да ћете просто бити криминалац на том месту. А то не смеће да радите.

Оно што Војислав Шешељ нуди, оно што Војислав Шешељ обећава, то је да ће засукати рукаве. Да ће радити много. Да ће учинити све да грађанима Србије, колико је у његовој моћи, омогући бољи живот. Дакле, видећете га свакодневно на путу од села до села, од града до града. Никада неће избегавати новинаре, него ће им се увек обраћати. Никада неће избегавати тешка питања. Увек ће са својим политичким противницима излазити на дуле. Улазити у та политичка сучељања. Мислимо да је то највећа суштина.

Рече мало пре господин Дачић да је њихов председнички кандидат обезбедио национално благостање нашем народу.

Дачић: Јесте ли Ви били присутни на почетку емисије?

Вучић: Немојте да Вас подсећам, господине Дачићу.

Дачић: Имамо и сведоке, и то милионске.

Вучић: Немојте, господине Дачићу, да Вас подсећам на то да је господин Милутиновић познат управу по томе што је потписао уговор.

Дачић: Па, када причате неистину, онда бар немојте да се смејете.

Вучић: Ја се осмехујем, уопште се не смејем. То је жалосно што је он радио.

Дачић: Па, да ли се види да причате неистину?

Вучић: А сетите се, видеће сви гледаоци да ли је то истина или не. Дакле, господин Милутиновић је познат по томе што је потписао различите неке уговоре и пактове - Ви ћете ме допунити, сигуран сам, то боље знате него ја - о предаји Источне Славоније, Барање и Западног Срема Хрватској, и то када је радио са Матом Гранићем, уместо са неким другим. Знате, најтрашњије је што се при свему томе није осећао ни мало тужно и жалосно, него се на све то смејао. Не осмехивао од муке, од ироније, него се смејао и то су људи запамтили. Па је тај човек познат по томе што је рекао у савезном парламенту да смо ми до сада живели без Преваке, па ћемо живети и од сада. Је ли то обезбеђивање кључних националних интереса, господине Дачићу?

Дачић: Што ће господин Вучић да прича...

Вучић: Извињавам се, још само неколико секунди. Наравно, на овим изборима др Војислав Шешељ је фаворит и као победник, и као човек који је добио највеће поверење бирача у Србији.

Највећег конкурента, разумљиво, имаће у кандидату левице. Постоје, наравно, и неки други вечити кандидати за председника Републике, који ће се, чини ми се, докле год постоји институција председника у нашој земљи, кандидовати сваки пут и говорити да су једино они демократска алтернатива.

Сарадници у одбрани националних српских интереса

редном марљивошћу, огромном енергијом. Човек који је говорио да не обећава куле и градове, да не нуди шарене лаже српском народу и свим грађанима Србије, већ онолико колико можемо да урадимо. Тиме што није лагао наш народ да ће цветати цвеће и тећи мед и млеко уколико он победи. Да ће то бити страшно брзо промене побољше којима ћете сви осетити једно право благостање у року од петнаест дана по његовом доласку на председничку функцију. Рекао је оно што се заиста реално може изменити. Колика је његова законодавна иницијатива, колика је његова моћ утицаја на парламентарну групацију, пре свега на Српску радикалну странку, на посланичку групу Српске радикалне странке итд.

Мислимо да немамо шта посебно да мењамо. Ми нисмо нудили нашем народу слике 20 x 10 метара и светлеће ре-

Програм (у сто тачака) за победу

Вучић: Ви знате да смо ми увек били отворени за дијалог, али ја нисам завршио реченицу. Иначе, ја сам Вам и пре емисије рекао да једна очекујем вечерашњи окршај.

Дакле, др Војислав Шешељ на ове изборе излази са радикалским програмом у сто тачака, са оним што он заиста може да спроведе. Ми нећемо измишљати како ће то вратити Србију у међународну заједницу, како неки овде кажу, јер то нема никакве везе са интересницима и прерогативима власти председника Републике. Према члану 99, ставу 1., ја сам то неколико пута понављао у претходној изборној кампањи, Савезна влада је та која даје савезном парламенту смернице и која води спољну политику ове земље. Знате, ако ви кажете да ћете на том плану

Да су само они ти које народ једва чека да изабере, итд. А сва њихова демократија ће се састојати у томе да прикупе подршку свих сепаратистичких снага у нашој земљи и да за све кажу да су демократе.

Ја често понављам нешто што је господин Николић рекао у Народној скупштини Србије, изузетно ми се допада. Знате, када неко за себе каже да је он једина демократска алтернатива, једина демократска опција, то ме подсећа на оно када мало дете нацрта, решимо, коња, па то што је нацртано не личи на коња, него је негде између куће и цвета отприлике, па испод, да би родитељима доказало да је то коњ, напише: "Ово је коњ". Тако и они у неким парламентарним странкама за себе кажу: "Ми смо демократска опозиција". Ваљда, да би на бољи начин уверили грађане Србије да то заиста јесу.

Патриоти до прве прилике

Водитељ: Допустимо господину Дачићу да одговори.

Дачић: Најзад је дошао и тренутак да је Српска радикална странка почела да нас напада. Ја сам веома задовољан због тога из једног разлога, што год нас више...

Вучић: То значи да ћете сада дефинитивно да пропаднете.

Водитељ: А зашто вас до сада није нападала?

Дачић: То је њихов проблем, односно њихова предизборна тактика. Ми данас имамо ситуацију какву смо имали 1992. године. То значи да су се на леђима политике Слободана Милошевића годинама качили разни политички паразити. Неки од тих паразита су били и представници Српске радикалне странке. Дакле, фаворизујући основне националне елементе из наше политике, причајући да смо патриотска странка, али да на социјалном и унутрашњем политичком плану они могу боље, не нападајући нас...

Вучић: Јесам ли ја рекао да сте ви патриотска странка?

Дачић: Говорили сте господине, говорили сте годинама.

Вучић: То је било 1992. године, до Венс-Овеновог плана. После тога вам нико више никада није рекао, господине Дачићу, да сте патриотска странка.

Дачић: Колико ми је познато, и гласали сте и говорили.

Вучић: Од када сте предали Републику Српску и Српску Крајину, Источну Славонију, Барану и Западни Срем, западни део Републике Српске, то вам нико неће рећи.

Дачић: Господине Вучићу, Ви још нисте победили и нећете победити на изборима. Према томе, понашајте се као поражени.

Вучић: То сте рекли и прошли пут. Међутим, господин Шешељ је победио на изборима. А што сте мењали кандидата, господине Дачићу?

Дачић: Што се тиче избора...

Вучић: Је ли зато што је победио на изборима?

Дачић: На изборима је Српска радикална странка 1992. године освојила милион гласова не нападајући нас; 1993. године освојила је 500.000 и нешто...

Вучић: 600.000, господине Дачићу!

Дачић: 500.000.

Вучић: 598.950 гласова, господине Дачићу.

Дачић: 595.000.

Вучић: 598.950, да ли видите да не знате чак ни то. Елементарне податке не познајете. Морате да научите мало то боље.

Дачић: Дакле, за 50 одсто им је опалобирачко тело када су напали Социјалистичку партију Србије. Једноставно због тога што народ и даље мисли да су они нешто слично нама, али мало другачији. Према томе, мислим да је задовољство...

Вучић пре Вука

Вучић: Али, мало много боље. Јесте, народ то баш мисли.

Дачић: Мислим да је задовољство да нас представници Српске радикалне странке нападају зато што тиме добијамо.

Вучић: Господине Дачићу, сада Ви мени дозволите, пошто сте ме прекинули, да ја Вама кажем нешто.

Дачић: Господине Вучићу, пошто ипак нисте Вук него Вучић, можете сачекати.

Вучић: Ја сам Вучић и поносан сам на то што сам Вучић, а најсрећнији сам због тога што нисам Вук.

Водитељ: Гледаоци ће вас тешко разумети ако будете причали истовремено.

Дачић: Јесам ли ја добио реч, извињавам се. Да ли БК Телевизија може да обезбеди да они који добију реч...

Водитељ: Изволите.

Вучић: Чекајте, како је мало пре он мене прекинуо, а нисте интервенисали?

Водитељ: Па пустимо да заврши.

Дачић: Господине Вучићу, ја нисам завршио.

Вучић: Ко ме да пустимо?

Водитељ: Господине Дачићу.

Вучић: Нисте завршили реченицу?

Дачић: Нисам.

Вучић: Хајде, завршите реченицу.

Дачић: Сачекајте да завршим. То ће бити проширена реченица.

Вучић: Ако успете да је склопите.

Дачићеве комбинације

Дачић: На пример, СПО говори: Када буду завршени председнички избори, они ће укинути функцију председника, јер биће краљ. Такође, имате четнике у лику Српске радикалне странке, а није познато да четници, је ли тако господине Ковачевићу, нису били за монархију. Сада они нису за монархију, јесу за републику. А деведесетих година су ишли код кнеза Долгоруко-

ва како би га довели да буде краљ Србије. Да ли је то тачно? Да ли је алтернатива повлачење пиштоља на политичке неистомишљенике? Премлаћивање?

Вучић: Јесте ли завршили реченицу?

Дачић: Премлаћивање фоторепортера...

Вучић: Јесте ли завршили реченицу?

Дачић: Туче са просветним радницима, туче са посланицима, туче са политичким неистомишљеницима... Ко је говорио о томе да ће зарђалим кашикама...

Вучић: Је ли господин Дачић завршио реченицу?

Дачић: ...решавати неке међународне спорове? Ко ме је долазио у госте Жириновски, Ле Пен... Ле Пен, чији су националисти били у првим редовима борбе против Срба у Српској Крајини? На чије је скупове долазио? Ко је говорио о томе да Милошевића треба срушити и изручити Хагу? Па, шта ће Милошевић у Хагу ако је издајник српских интереса? Према томе, господе, ми смо прошли кроз један тежак период...

Вучић: Јесте ли завршили реченицу?

Дачић: Нисам, реченица ми још траје.

Вучић: Још нисте завршили реченицу? Онда сте неписмени, господине Дачићу. Неколико је реченица било.

Дачић: Молим Вас, господине Вучићу.

Вучић: Хајде, наставите, само завршите реченицу.

Дачић: Суздржите се. Да Вам кажем, из Ваше странке на мој речун је изречено да сам лажов, малтене сте ме поредили са "Лазом Лазаревићем". Мислим, не са писцем него са болесницима из "Лазе Лазаревића".

Вучић: Са писцем Вас тешко неко може упоредити...

Дачић: Али, показало се на крају ко је лажов. Резултати изборни су показали ко је лагао.

Вучић: Јесте, Шешељ је победио, а Ви сте говорили да Лилић води, ако се не вaram, господине Дачићу!

Дачић: Тако је, јесте, Шешељ је победио исто као што...

Вучић: Па, јесте.

Дачић: Исто као што се и Ви сада понашате као победник.

Вучић: Па, зар није победио?

Дачић: Према томе, Зоран Лилић је у првом изборном кругу имао 20 одсто више гласова од Војислава Шешеља. Ко је за вас гласао у другом изборном кругу? Гласачи Ивана Ковачевића, гласачи Зорана Ђинђића итд.

Вучић: Како, када су они рекли да неће гласати за нас!

Дачић: Због тога, господе, што је у другом изборном кругу цела опозиција против Социјалистичке партије Србије и нашег кандидата. Уосталом, ви никада нисте били другачији једни од других. У чему? Прво сте потписали пакт о ненападу 1993. године...

Вучић: Добро, је ли завршена та реченица?

Дачић: И пред изборе 1996, 1997. године сте потписали некакве уговоре о ненападању.

Вучић: Ја Вас молим да обезбедите да може да се одговори. Изнео је десет најтежих могућих увреда и десет најтежих могућих оптужби. Хоћете ли да обезбедите да се одговори на то?

Водитељ: Ја вас молим...

Дачић: Према томе, господе, пред Србијом стоје два пута.

Вучић: Јесте ли завршили?

СПС (ускоро) странка опозиције

Дачић: Тачно два пута, три пута. Постоји пут капитуланства. Постоји пут екстремизма. И постоји пут политичке стабилности Србије. Пут капитуланства; добро је познато ко заговара ту идеју. Они који су у Европу увек иш-

Дачић: Ја бих то све рекао у једној реченици.

Вучић: Па јесте, то је била једна реченица.

Дачић: А завршите Ви реченицу.

Дучић: Ето, сада видите, то је била...

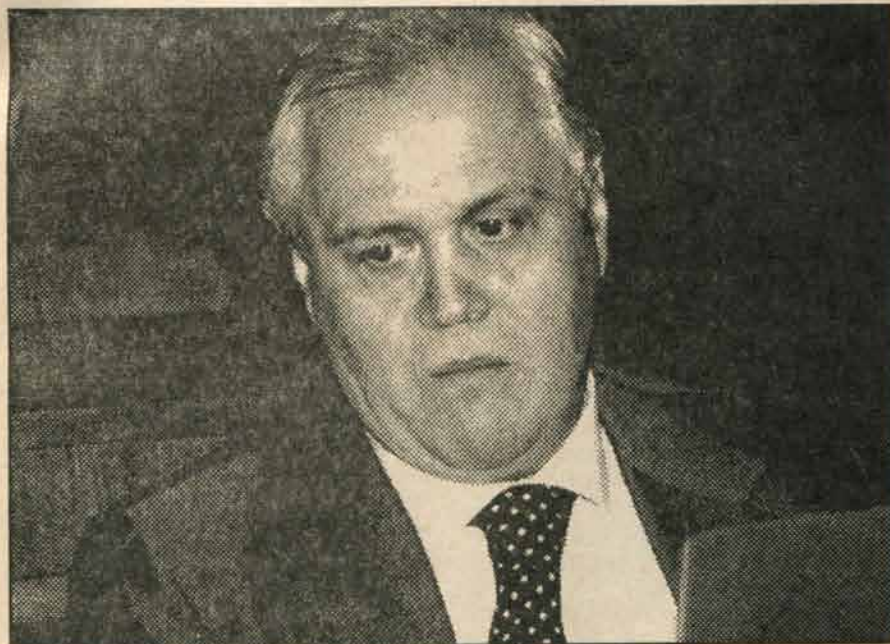
Водитељ: Ако изузмете интерпункцију, можда је била!

Вучић: То је била заиста једна реченица.

Дачић: А Ви, господине Вучићу, имате срећу што сте ми симпатични, и због тога што сте један од ретких људи у Српској радикалној странци који заслужује да буде лидер. Као што је познато, Српска радикална странка је једина странка која је добила више гласова од њеног лидера. И Зоран Ђилић и Вук Драшковић су добили више гласова него странка.

Вучић: Добро, хоћете ли ми дозволити?

Дачић: Ја Вас хвалим, немојте се секирати.

Кум није дугме: с препоруком врха странке, у председничке изборе

ли на коленима, клечући, они који су се радовали сваком мигу НАТО-пакта, чак су га и призивали да дође. Не само сада у Црну Гору, него и да бомбардује Београд.

Постоји, такође, пут екстремизма. И једно и друго је у интересу оних сила у свету које не желе добро нашој земљи. Политика "што горе, то боље", за непријатеље наше земље управо би била актуелна у ситуацији када би или СПО или Српска радикална странка којим несрећним случајем били на власти. Јер, би то био одличан алиби и пут да се Србија сведе на оно што је одувек био циљ, дакле да се сведе на границе "Београдског пашалука".

Водитељ: Ово је била једна заиста дуга, дуга реченица. Господин Вучић ће одговорити, само да погледамо рекламе које трају веома кратко.

Вучић: Дакле, господин Дачић је изрекао низ увреда, најтежих могућих...

Вучић: Добро, хвала на похвалама. А могу ли сада ја да кажем нешто?

Дачић: Похвалите и Ви мене.

Вучић: Тешко да ћу то моћи да учиним, али сада да кажем нешто друго.

Дачић: Ви сте позвали све странке у владу народног јединства, колико је мени познато.

Вучић: Похвалићу вас, господине Дачићу, стрпите се.

Дачић: Иако сте 1993. године рекли да та идеја нема смисла.

Водитељ: Господин Вучић има реч, ја бих Вас молила.

Вучић: Похвалићу Вас, стрпите се мало.

Дачић: Знате шта, пошто господин Вучић сматра да су они победили на изборима, ја се понашам сада као опозиција.

Вучић: Добро. Бићете врло брзо опозиција. Сада да ја кажем нешто. Дакле,

господин Дачић је изрекао низ оптужби, низ најтежих могућих увреда.

Дачић: Шта није тачно?

Вучић: Хоћете ли, господине Дачићу, заиста, да мало ућутите?

Дачић: Не.

Вучић: Па, нема смисла. Хајде, мало се упристојите, нема никаквог смисла да ми не дођемо до речи.

Дачић: Господине Вучићу, Србија се ућутати не може. Према томе, није то тек тако. Када Ви кажете да се неко ућути, да се ћути.

Вучић: Србија ће тек да Вам каже, господине Дачићу, шта мисли, као што Вам је рекла и на овим изборима, и Вама и Вашем председничком кандидату. Не бринемо ми шта ће Србија рећи, једва чекамо да Вам Србија поново да тај исти одговор, са још убедљивијом победом др Војислава Шешеља. Дакле, Српска радикална странка...

Дачић: То је у бајши...

Ирационалне оптужбе

Вучић: Наравно да не мислим да одговарам на све могуће оптужбе, које немају везе са истином, али покушаћу, ипак, на неке да одговорим. А онда ћу да укажем на неке друге ствари, које су заиста далеко истинитије од оних о којима је говорио господин Ивица Дачић.

Наиме, када је др Војислав Шешељ извадио пиштољ у самоодбрани... Знате, ако неко ради негде и излази с посла, па га неко нападне каменицама, флашама, парадајзом, постоје три степена одбране. Можете да пуцате у ваздух, можете да пуцате у масу, или да извадите пиштољ. Он је само извадио пиштољ. Ако се не варам, господине Дачићу, челници Ваше партије су управо тај поступак прогласили изузетно храбрим у то време, и рекли да је др Војислав Шешељ показао како се штити лични интегритет и сопствено достојанство.

Дачић: Нисам сигуран да су ти челници, ако су то рекли, још на функцијама.

Вучић: Нису више на функцијама, али су били на тим функцијама када сте ви били најјачи. То значи да је требало да их задржите, а не да постављате неке друге.

Сада, што се тиче неких других ствари...

Дачић: Ви рекосте да не одговарате на оптужбе које су бесмислене. Овде нема бесмислених оптужби...

Вучић: Господине Дачићу, даље сте рекли како су се неки представници...

Дачић: Шта од овога није тачно?

Вучић: Како су се неки представници људи који сарађују са Радикалном странком из Националног фронта истичали у борби против српског народа. То је једина политичка странка у Француској - а то сте чули и овде, уосталом, када су дошли у у српски Земун - која је рекла да је тражила...

Дачић: Да, то је веома позната у свету фашистичка странка.

Вучић: Наравно, ако то Ви кажете. Ви сте и за нас говорили да смо фашисти, па сте престали да говорите да смо фашисти.

Дачић: Нисмо, јер када вас неко оптужује у свету, онда вам расте рејтинг у нашој земљи.

Вучић: Господине Дачићу, па сте онда наставили да пуштате саопштења Српског покрета обнове у којима ћете да кажете да смо фашисти, без, наравно, иједног доказа. Господин Шешељ то каже овако: "Јесам фашиста сам јер волим да јелем фаширане шницле". Али, морам да Вам кажем следећу ствар: ту нема баш никакве...

Дачић: И то зарђалим кашикама, вероватно.

Вучић: То о зарђалим кашикама је било речено у једној емисији "Максовизије", али да ми манемо те неозбиљне теме. Једна озбиљна...

Председник се презива Шешељ

Дачић: То је неозбиљно за председника да тако говори. Да ли ће такав човек бити председник?

Вучић: Биће, вољом српског народа. Али, не такав него мало другачији. А зваће се др Војислав Шешељ. А неће бити сигурно председник онај који тргује "канадерима" са Грчком, с места амбасадора у Грчкој. Онај који истерује професоре Филозофског факултета у Београду. Наравно, ради се о Милану Милутиновићу. Неће бити председник човек који се смеје ко луд на брашно када предаје српске земље западно од Дрине и Дунава. Такав човек сигурно никада председник неће бити, господине Дачићу.

Још једна ствар. Када Ви кажете да би се свеладжава на Београдски пашалук да неко други дође на власт, да неко други победи... Господине Дачићу, ви социјалисти сте ову државу почели да сводите да буде све мања и мања. Некада смо имали Републику Српску Крајину, и западни део Републике Српске Крајине, и источни део. Данас више не помињете Книн ни у временским прогнозама. Да вас подсетим, Крајина када је пала, Книн је помињан макар у временској прогнози, а више га ни тако не помињете. Не постоји Српска Крајина. Шта је са Дрваром, шта је са Петровцем, шта је са Граховом, шта је са Кључем? Ко је за то одговоран? Је ли за то одговорно руководство Републике Српске? Када ураде нешто добро, онда ћете да кажете да сте ви заслужни, ваша политика мира итд. Глупости!

Дачић: А где су били ваши добровољци да бране те што су напустили?
Вучић: Ми нисмо били на власти.

Дачић: Када сте ви толико јаки, зашто их нисте одбранили?

Вучић: Господине Дачићу, ми нисмо држава, наши људи

Дачић: Па које сте ви место у Босни, у Републици Српској ослободили?

Вучић: Ево вам Бијељина као пример.
Дачић: Ви сте ослободили Бијељину?

Вучић: Борци Српске радикалне странке, господине Дачићу...

Дачић: Не ослобађају се места на конференцијама за штампу.

Вучић: Господине Дачићу, нису ти људи одговорни за то што су могли, или нису могли да ураде. Они су се борили у оквиру регуларних јединица Војске Републике Српске и Српске војске Крајине. Нигде нису били уплетени у криминалне радње.

Дачић: Господине Вучићу, да ли је Србија...

Дачићу кец из историје

Вучић: Шта сте ви ослободили, господине Дачићу? Шта сте ослободили?
Дачић: Да ли је српски народ у својој историји имао већу државу него што је сада има? Није имао никада већу државу.

Вучић: Наравно да је српски народ у својој историји имао већу државу. Ви то не знате, господине Дачићу.

Дачић: Никада није имао.

Вучић: Јер историју не познајете. Ја могу да Вам наведем неколико ствари...

Дачић: Историја не почиње од српских радикала. Можда ће се са вама завршити, али не почиње од вас сигурно.

Вучић: Историја ће златним словима уписати име Српске радикалне странке зато што ће вратити национални понос, част и достојанство српском народу.

Дачић: Господине Вучићу, Република Српска, Дејтонски споразум је вратио Републици Српској седам одсто територија које је она изгубила.

Вучић: Господине Дачићу, ви сте тражили од српског народа у Републици Српској да прихвати план од 42 одсто територија. Говорили сте да то мора да се прихвати. И ви и остали у Србији, само су српски радикали рекли да то не мора да се прихвати. Па је понуђено 49 одсто.

Дачић: Социјалистичка партија Србије од самог почетка...

Водитељ: Ја се извињавам. Да ли примећујете да господин Ковачевић не може да дође до речи? Да му дозволимо?

Дачић: Тако је.

Вучић: Па, када нам господин Дачић не да да завршимо! Како да ико дође до речи када господин Дачић никога неће да дозволи да каже било шта!

Дачић: Ви ћете брзо завршити, то није проблем. Ви ћете веома брзо завршити. Али, је проблем у нечем другом.

Вучић: И врло брзо ћемо победити и завршићемо са економским реформама, са социјалним реформама...

Дачић: Проблем је у томе што политика...

Вучић: Извешћемо земљу из економске кризе и социјалне беде.

Дачић: Политика екстремизма коју сте ви заговарали је управо ишла на руку...

Вучић: Каква је то политика екстремизма?

Дачић: На пример...

Вучић: На пример?

Дачић: Политика која је говорила - шта чекају Хрвати по Србији, што се не селе? Политика, молим вас!

Вучић: Господине Дачићу, то нико никада није рекао и немојте да измишљате. То нико никада није рекао, осим што је речено да Хрвати који подржавају политику ХДЗ-а, који подржавају политику убијања српског народа западно од Дрине и Дунава...

Дачић: Молим Вас, "Борба", молим Вас, немојте само да читате...

Вучић: Ви знате, господине Дачићу, да ја, за разлику од представника Социјалистичке партије, читам и књиге. А Милан Милутиновић није књигу прочитао, има три године.

Дачић: "Борба", 3. април 1992. године. "Шта чекају Хрвати у Србији?"

Вучић: А да Вас питам нешто, господине Дачићу...

Шовинистичка фарса Ивице Дачића

Дачић: Онда, шта каже Војислав Шешељ...

Вучић: Господине Дачићу, а знате ли где одседа господин Милутиновић?

Дачић: Дакле, ја у животу још нисам уознао доброг Хрвата, осим Шешеља. Наравно, шалим се.

Вучић: Шалите се?

Дачић: Мислим на Стјепана Шешеља из фамилије Шешељ, који је био министар у Хрватској влади.

Вучић: Да ли се Ви то шалите, или говорите озбиљно?

Дачић: Онда говоримо о другим стварима...

Вучић: Па шта сада, да ли има смисла да ја Вама говорим да сте муслиман, господине Дачићу?

Дачић: Који су то политички циљеви које је Социјалистичка партија Србије, напустила од почетка бробе за национално ослобођење...

Вучић: Осим што смо изгубили огромне територије, осим што имамо огромне жртве српског народа, и осим што имамо толике избеглице у овој земљи, јадне и несрећне људе, ни криве ни лужне.

Дачић: Молим вас, господе, ми смо сачували 49 одсто територије наше земље. Алтернатива томе је био Београдски пашалук.

Вучић: Ко то каже? Ко то каже?

Дачић: Према томе, ако сте...

Вучић: А ко је рекао да је то алтернатива? То сте Ви немислили.

Дачић: Управо ово што Ви данас говорите, народ Србије може да види шта му се спрема. Шта му се спрема ако радикали, не дај Боже, дођу на власт.

Водитељ: Господе, ја вас молим...

Вучић: Народ Србије је већ довољно видео шта сте му спремили, какву сте кашу умесили.

Водитељ: Ја вас молим да прекинете.

Дачић: Дакле, наша политика је и за Србију и за свет. Дакле, бранећи наше националне интересе...

Вучић: Јесте. Ваша политика је политика несреће.

Водитељ: Гледаоци не могу да вас прате када говорите истовремено. Дакле...

Вучић: Па, када господин Дачић неће да прекине.

Водитељ: А поред вас седи и господин Ковачевић. Ја бих му поставила питање, ако немате ништа против. Дакле, господине Ковачевићу, Српски покрет обнове је у фази када се прикупљају, или договарају, или преговарају око подршке са неким другим опозиционим странкама. Докле се дошло с тим, да ли се данас зна? Данашњи дан је био најављен као датум када ће се знати које ће странке подржати кандидатуру Вука Драшковића за председника.

Вуков програм написао Запад

Ковачевић: Надам се да ће моје колеге мало удахнути ваздуха, и мало цивилизовати ниво дискусије. Јер, ја нисам дошао овде ни са ким да се свађам, још мање да слушам свађу. Поготово свађу људи који припадају странкама које слатко сарађују, или су сарађивале, или ће сарађивати и даље. Према томе,

мислим да то личи мало на једну фарсу. Али, то је само кратак коментар.

Ја нисам дошао ни да бих се са њима преспирао појединачно. Ја сам дошао да овде изложим председнички програм Вука Драшковића, то је једино што ме занима. Ја ћу то учинити без обзира да ли ће ме они прекидати или не. Јер је то председнички програм који треба да се објасни, предочи грађанима, да је то једини програм препорода Србије, једини програм који може Србију извући из беде у коју су је заједно или одвојено довеле управо колеге и њихове партије које седе поред мене.

Тај председнички програм првенствено садржи поштовање Дејтонског споразума, јер је он услов за укључење у Европу и свет, као и повратак у завичај свих избеглих Срба који то буду желели. Међутим, осим тога важна је и коренита промена политичког и економског уређења државе. То је важно зато што се у свет не може ићи само декларативно, не може се само рећи - Ми хоћемо у свет. Потребно је извршити промену првенствено економског система, извршити промену закона који омогућају да се Србија економски, привредно, трговински, путем инвестиција, кооперација и свега осталог, укључи у свет. Без тога није могуће постати поново члан свих међународних организација, првенствено финансијских, економских организација као што су Међународни монетарни фонд или Светска банка. Јер познато је да држава дугује око једанаест милијарди долара, и ни у ком случају није у стању да

врати то, јер су девизне резерве негде испод пола милијарде долара. Не може се ни сервисирати дуг без нових арнажмана, било да се ради о опросту дуга, било да се ради о одлагању отплата, било да се ради о новим кредитима, и новим финансијским арнажманима, који би омогућили да се посрнула привреда покрене. А то, кажем, није могуће без корените реформе.

Вучић: Какве то има везе са председничким изборима?

Ковачевић: Има, зато што је то председнички програм Вука Драшковића. И, немојте ме прекидати, јер ја нећу никога да прекидам.

Вучић: Врло сте подло, врло сте дрско и покварено у стилу представника СПО наступили.

Ковачевић: Не занима ме шта Ви причате, када ја завршим, онда Ви причајте шта хоћете, сада ја говорим.

Вучић: Ви овако нећете завршити никада, знате. Ово нема везе са председничким изборима.

Списак лепих жеља

Ковачевић: Није тачно, и те како има везе.

Вучић: Ово нема везе са интересијама председника, ово су заиста ординарне глупости. Па, немојте ово да слушамо.

Ковачевић: И те како има.

Вучић: Објасните како.

Ковачевић: Потребно је да се ускладе темељни закони са законима Европске уније.

Није само Земун: српски радикали спроводе свој програм и у општини Темерин

Вучић: Ово су заиста глупости.

Ковачевић: Причајте Ви шта год хоћете. Да би Европска унија желела да сарађује са овом земљом. Да бисмо као крајњи циљ поставили то да ова земља постане пуноправни члан Европске уније, као што ће постати суседне земље. Значи то је потребно да би се омогућили инострани кредити за опоравак привреде, да би се омогућила стабилност динара. Да не бисмо имали шокове, скокове курса, и да се укину све препреке за страни капитал.

Основна препрека да би страни капитал дошао у ову земљу је економски систем који се састоји од друштвене својине. Друштвена својина је нешто што се не зна шта је, не зна се чије је, а то постоји у нашим законима. Без укидања друштвене својине, без једне приватизације која би се одвила на начин који би гарантовао и сигурност и правичност, није могуће ни приближити се реформама, ни приближити се међународним економским институцијама.

Водитељ: Да ли по Уставу Србије председник Републике може да одлучује о таквим питањима?

Ковачевић: Председник Републике се може за то залагати. То је тачно, и то је оно што је председнички програм Вука Драшковића, он ће се за то залагати.

Вучић: Где?

Ковачевић: Он ће се залагати на начин који му Устав омогућује.

Вучић: На Студију Б.

Ковачевић: А да ли ће то у парламенту проћи, то ће зависити од ваше две странке које тамо...

Вучић: Господине Ковачевићу, то ни су интересије републичког парламента, то нема никакве везе са председником Републике и републичким парламентом.

Ковачевић: Није тачно. Дозволите ми да кажем, ја се нисам мешао у вашу...

Дачић: Пустите човека да говори.

Вучић: Објасните господину Ковачевићу да су ваши преговори при крају, и да не говори свашта.

Дачић: Мало пре сте мене критиковали што вас прекидам. Немојте сада...

Ковачевић: Нисам се мешао у вашу свађу...

Дачић: Учите се на грешкама.

Вучић: Што му нисте рекли пре емиције да су вам преговори при крају?

Дачић: Пустите нашег коалиционог партнера да заврши.

Вучић: Да пустим нашег коалиционог партнера!

Ковачевић: Хајте, молим вас, младићи, смирите се.

Вучић: Сада и младићи.

Ковачевић: Па, да.

Вучић: Ма немојте, господине Ковачевићу.

Ковачевић: Па, јасно. Значи, потребно је оно што је иницијатива. Законодавну иницијативу има и председник, имају, наравно, и припадници странке коју су чланови парламента, морају да

крену да изврше ревизију свих закона који спречавају да се изврши реформа у овој земљи. Мора да се изврши ревизија оних закона који наносе директну штету грађанима, на пример, тзв. Шешелев закон, по коме грађани преко рачуна плаћају ТВ-претплату. То се мора учинити. Затим, треба предложити да се порез наплати на један потпуно другачији начин него што се сада ради. Да се сваки покушај утаје пореза кажњава. Јер, сада се то уопште не ради, нити државне институције то обављају како треба.

Водитељ: Да ли ћете ипак да ми одговорите на питање?

Ковачевић: Што се тиче нашег...

Дачић: Све смо већ заборавили.

Ковачевић: ...става, према томе, јасно је да ми сматрамо да је основни патриотски и морални и национални задатак свих демократски оријентисаних и патриотских снага у Србији да гласају за препород Србије.

Вучић: Вечито кандидата.

Ковачевић: За излазак Србије из беле у којој се налази, односно, за Вука Драшковића.

Водитељ: Једна кратка реклама. Кандидати Српског поркета обнове и Српске радикалне странке остали су исти, Социјалистичка партија Србије, односно, лева коалиција, променила је кандидата, то је Милан Милутиновић, уместо Зорана Лилића.

Вучић: Ја се извињавам. Ако ми дозволите само једну реченицу да одговорим на овај "Шешелев закон".

Водитељ: Само, молим Вас, дозволите да поставим питање.

Вучић: Неко нас нападне, а онда нам не дозволите да одговоримо на то.

Водитељ: Зашто је промењен кандидат? Да ли то значи и другачији однос према бирачима и другачији однос према другим странкама које учествују на изборима?

Милошевићев

кум у првом плану

Дачић: Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица и Нова демократија једноставно сматрају да је Зоран Лилић остварио велики успех у првом кругу избора, да је у другом кругу избора Војислав Шешел имао свега 1 одсто више гласова у односу на Зорана Лилића, иако су припадници, и чланови, и симпатизери, гласачи свих опозиционих странака, гласали за Војислава Шешела. Према томе, ми сматрамо да је Зоран Лилић био добар кандидат.

Међутим, пошто су у питању нови председнички избори, наш Главни одбор је једногласно донео одлуку да се за нове изборе кандидује и нова личност, а то је Милан Милутиновић, савезни министар иностраних послова, личност која је уз председника Милошевића учествовао у свим важним спољно-политичким догађајима последњих неколико година. У годинама када је, како је то Наполеон некада говорио, би-

ло важно да српе једног државника буде у глави. Дакле, да главом рационално размишља о виталним интересима нашег народа. И управо да је руководство Републике Српске и Републике Српске Крајине било спремно да раније прихвати те компромисне варијанте, ми бисмо имали већ неколико година укинуте санкције, имали бисмо потпуно другачију ситуацију. Имали бисмо сачувану Републику Српску Крајину и Републику Српску у миру на 49 одсто територија. Дејтонски споразум је вратио 7 одсто територија Републици Српској, које је изгубила у офанзивни муслимана.

Дакле, једноставно сматрамо да је за нове изборе потребан нови кандидат. Као што се зна, ниједна изборна кампања не може од лошег председничког кандидата, лоше странке, или од лошег програма направити добар програм. Дакле, наш председнички кандидат ће водити кампању управо онако како је и изборни штаб закључио, у једном великом разговору са грађанима, и у великој полемици са осталим противкандидатима. Јер, сматрамо да су две ствари веома важне. Прво, да је наш кандидат бољи у односу на остале, и друго, да је његов избор од велике важности за Србију и Југославију, и за њену стабилност у наредном периоду.

Ковачевић: Што га нисте одмах кандидовали?

Дачић: Због тога што је Зоран Лилић у том тренутку кандидован као кандидат Социјалистичке партије Србије.

Шешел крив за Лилићев пораз

Ковачевић: Питам, зашто је био он, а не Милутиновић?

Дачић: Молим Вас, господине Ковачевићу, па заиста нема разлога да Ви постављате то питање. Ваш кандидат је 1990. године освојио исто гласова као и сада, можда један одсто више или мање. Према томе, било би логично да Ви поставите бар једном питање хоће ли неко сносити одговорност због тога што је остварио тако лоше изборне резултате.

Ковачевић: Значи да је Лилић одговоран што је остварио лоше резултате?

Дачић: Дакле, нови кандидат ће имати нови кампању и на неки начин ће тиме остварити и бољи изборни резултат. Дакле, уопште не оспоравајући квалитете Зорана Лилића, ми сматрамо да је Милан Милутиновић у овом тренутку потребан као нови кандидат за председничке изборе који ће бити одржани 7. децембра.

Водитељ: Да ли ће Српској радикалној странци бити тежа битка против новог кандидата?

Вучић: Јесте ли питали господина Дачића да ли је он у Централној управи Српске радикалне странке?

Водитељ: Вас сам питала. Али, да не гледате то.

Вучић: Хвала што сам коначно добио реч, пошто су и представници Социјалистичке партије Србије и Српског покрета обнове искористили прилику да највише говоре о нашем председничком кандидату.

Дачић: Нисмо уопште, тек ћемо. Извињавам се.

Вучић: Да наставим?

Ковачевић: Ја нити сам, нити имам намеру.

Вучић: Господине Ковачевићу, управо онако перфидно како иначе Српски порект обнове ради, то сте Ви урадили. Пре свега, на начин један непримерен, рекао бих, у нормалном разговору. Господин Дачић и ја смо сасвим цивилизовано разговарали, да ли се слажемо или не слажемо, да ли ћемо да говоримо углас, то је борба за добијање речи. То је стил нечији, али је апсолутно цивилизован. Нико никоме није рекао ниједну ружну реч, нити је би-

лидата, Српска радикална странка излази са својим најјачим кандидатом. Ми нашем народу нудимо најбоље што имамо. Ми смо најбољег од нас, најбољег унутар Српске радикалне странке, понудили нашем народу. Ми бољег немамо. Да смо га имали, понудили бисмо га. Зато ми је мало нелогично објашњење представника Социјалистичке партије Србије, јер су тврдили пред први изборни круг, ако се сећате, управо у овом студију, госпођице Михајловић, како је Зоран Лилић најбољи кандидат Социјалистичке партије Србије, како бољег не могу да имају. Како се сада појављује неки бољи кандидат?

Друго, Српска радикална странка је у првом изборном кругу имала идеолошке ствари које је могла да замери господину Зорану Лилићу, дакле, као припаднику нама конкурентске политичке странке, као човеку који има различиту идеологију у односу на нас

Дачић: Ако добијете визу, наравно. **Вучић:** Господине Дачићу, састајамо се са српским народом. Састајамо се са грађанима Србије.

Дачић: Наравно. Желим само да Вам кажем да ја лично мислим...

Вучић: То је нама важније. И, то је много коректније...

Дачић: Кад год вас критикују неки представници...

Вучић: ...него да идемо да узимамо за 15.000 долара рачуне, и то од народа крваво зарађеног, тешко зарађеног.

Дачић: Кад год вас неко критикује од екстремних представника међународне заједнице, ја мислим да они вама помажу.

Вучић: Наравно да нам помажу.

Дачић: Екстремизам помажу, екстремизам. У томе и јесте ствар.

Вучић: Ма, пустите то.

Дачић: Исто као што и капитуланство помаже странкама које су против наше земље. Дакле, политика...

Вучић: Хоћете да дозволите да завршим. Ја не знам како капитуланство помаже, али ви сте доказали како капитуланство не може никада да помогне.

Дачић: А зашто ће нас онда слати у Хаг, не разумем.

Вучић: Да вам образложим то. Српска радикална странка је против тога да било ко иде у Хаг.

Дачић: Осим нас.

Вучић: Не. Немојте, не бисмо ми вас слали у Хаг, ни за шта на свету не бисмо вас дали.

Дачић: Ви сте то рекли.

Вучић: Нисмо тако рекли, него мало другачије, ви сте хтели да изврнете истину. Господин Шешељ је рекао следећу ствар: ако неко треба да иде...

Дачић: Јесте рекли сте то у интервјуу "Нашој борби" 7. марта 1996. године, ја верујем "Нашој борби".

Вучић: Верујете "Нашој борби"?

Дачић: То је независни медиј исто.

Вучић: Ви верујете "Нашој борби"?

Светски шаховски првак је пријатељ српског народа

ло било какве псовке.

Е, сада, наравно да Ви то користите да бисте дали себи некаку квазидемократску легитимацију, да кажете како сте Ви фини, паметни, ето такви, сви као рођени за СПО. Нама то много не смета. Што се тиче закона, тај закон је био одличан, у то време када је донет. Зато што су смањивани трошкови инкасаната, само је постојао један а не два инкасанта. То зависи од цене коју ћете одређивати, господине Ковачевићу, али то треба разумети да би могло да се објашњава.

Али, закон о лоповлуку који спроводи Српски покрет обнове где год је на власти, то је један од најстрашнијих закона који се спроводи данас у нашој земљи. И то је нешто против чега ће се сви грађани Србије и на овим изборима и те како борити и сигурно изборити. Тако да ваш вечити кандидат за председника Републике поново неће добити подршку. А што се тиче нашег кан-

српске радикале и у односу на нашег председничког кандидата. Али, лично му нисмо могли много тога замерити. Нисмо могли да кажемо да је он лопов.

Нисмо могли да кажемо да је он негде нешто урадио што би његове моралне карактеристике могло да доведе у питање. Али, овог кандидата Социјалистичке партије Србије и те како можемо да доведемо у питање. Знате, човек који иде у Њујорк да би разговарао са два или три човека из Украјине, са којима може да се састане и у Београду и у Бугарској, и заједно са члановима породице тражи тзв. "бек ту бек" апартамане са погледом на Пету авенију и Централну авенију, који дневно коштају 15.000 долара, то се исплаћује од новца из буџета Републике Србије.

Дачић: А с киме и где ви можете да се састанете?

Вучић: Господине Дачићу, ми ћемо да се састајемо са српским...

Шведска и Потемкинова села

Дачић: А хоћете ли одговорити господину Ковачевићу?

Вучић: Хоћу Вама да одговорим прво. Дакле, господине Дачићу, господин Шешељ је рекао: "Ако неко хоће некога да шаље из српских земаља у Хаг, ако хоће да га шаље ова власт одавде, онда нека иде прво Милошевић, па онда сви остали". Ви знате да господин Шешељ од тога никада није бежао.

Дачић: Немојте, ваша изјава гласи овако: "Милошевића треба срушити и изручити Хагу". "Наша Борба" од 7. марта 1996. године.

Вучић: Па, то је бесмислено, то је лаж. Да га треба срушити, то да, а да га треба послати у Хаг, то сигурно не.

Дачић: Идите мало у библиотеку и прочитајте.

Вучић: Ми не бисмо никог слали у Хаг, чак ни горе него што сте ви.

Дачић: Ја се чудим како нисте научили напамет све Шешелеве интервјуе.

Вучић: Ша Ви мислите, да ја учим напамет?

Дачић: Ја мислим да ово је заиста један значајан интервју.

Вучић: То је значајан интервју, али ја "Нашу борбу" не читам. За разлику од Вас који, изгледа, пишете Вашим...

Дачић: Али, када смо већ код овога, похвалили сте се, чак сте и демонстрирали, чини ми се, да браните Студио Б, својевремено.

Вучић: То је било када је Студио Б био солидаран 1994. и 1995. године.

Дачић: Стално нешто не може народ овај да се сети када је шта било.

Вучић: Народ се свега сећа, народ на изборима увек најбоље може да процени.

Дачић: Хоћу да потврдим.

Вучић: Народ се сећа ко му је обећавао шведска села, ко му је обећавао да ће земља да изађе из економске кризе и социјалне беде. Па није никада. Ко му је повећавао цене бензина. Ко је увео земљу у највећу инфлацију.

Дачић: Када смо већ код цене бензина...

Вучић: Господине Дачићу, сада нећете моћи да кажете да сте још толики заго што сам ја говорио а Ви покушавате да ме прекидате. Ја Вам допуштам да полемисемо, али допустите да ја кажем нешто.

Дачић: Мало пре сте ме похвалили како цивилизовано разговарам, зашто се сада љутите?

Вучић: Не љутим се уопште. Видите да се осмехујем.

Дачић: Знате шта, и мени се гади то што Ви причате, али ћу се борити да имате право да то причате.

Вучић: Па ваљда је то истина, ваљда треба да сте задовољни што ми истину говоримо.

Дачић: И животом својим ћу се борити. Према томе, имате право да кажете што год хоћете.

Вучић: Животом? Ви ћете животом да се борите?

Мистер

Долар Милутиновић

Дачић: Наравно.

Вучић: Није ваљда да Вам животом прете да ће нешто да се деси ако пуштите радикале на телевизију?

Дачић: Молим вас, то значи да свако има право да говори оно што мисли.

Вучић: Нисте ваљда догле дотерали, господине Дачићу.

Дачић: Ви слободно говорите, али дајте право и онима који мисле другачије од Вас да нешто кажу.

Вучић: Наравно. Ми слободно говоримо. Народ је слободно закључио да ми најбоље мислимо.

Дачић: А не као у "Земунским новинама", за које је "Српска реч" пример слободних и независних медија.

Вучић: Господине Дачићу, имате сваки пут...

Дачић: Имате једну страну где сви могу да кажу шта год хоће

Вучић: Имате сваке недеље две стране.

Дачић: А на насловној страни се смењују у сваком броју...

Вучић: Хајде да ви нама дате пет минута у "Дневнику" сваке вечери. Може ли да се тако договоримо?

Дачић: А када смо већ код програмских ствари, ја бих желео да пређемо...

Вучић: А шта ћете да кажете за оних 15.000 долара Милана Милутиновића?

Дачић: Пошто се већ враћамо, мислим да ће Милану Милутиновићу веома користити ваши напади. Јер, што га више нападате то ће више добити гласова.

Вучић: Јесте, све ће више долара добити.

Дачић: Што се тиче програма, желим само да кажем, да не бисмо различито тумачили ово што сам говорио. Нека сваки грађанин ове земље узме тај фамозан Програм од сто тачака Српске радикалне странке, који је штампан у 500.000 примерака...

Вучић: Објавите га на државној телевизији.

Дачић: Ја ћу га објавити ако могу. У том Програму...

Вучић: Није ваљда да Ви одлучујете, ја сам мислио да је то демократска телевизија, а не Ви да одлучујете!

Дачић: У том Програму прво пише да ће председника од сада бирати парламент.

Вучић: Наравно.

Дачић: Следећа ствар. Пише...

Вучић: Зар то није најбоље решење? **Дачић:** Ви сте социјални демагози. Говорите о социјалним стварима, а Ваш програм говори другачије. Основно и средње образовање је бесплатно.

Вучић: Наравно.

Дачић: Више школе и факултети се плаћају. Да ли то овај народ жели?

Вучић: Разумљиво.

Дачић: Здравство...

Вучић: Да ли Ви то закључујете у име нашег народа?

Дачић: Молим Вас, народ не зна шта ви хоћете.

Вучић: Ми народ не лажемо, него ми народу говоримо оно што јесте. Ми народу кажемо да нема отимања и лоповлука.

Старе фразе социјалиста

Дачић: Дакле, ви се залажете за образовање које се плаћа. Залажете се за бесплатно здравство, а високо школство...

Вучић: Не, ми се залажемо за средње и основно образовање које је апсолутно бесплатно. Високо, наравно као што је свуда у свету у једној капиталистичкој држави, да буде плаћено.

Водитељ: Господе, ближи се крај емисије. Да одговоримо још једном кратко...

Вучић: Хоћете ли господина Дачића да питате, да дође до речи господин Дачић.

Водитељ: Остало нам је још неколико минута. Ја молим сваког од вас да грађанима, односно бирачима, објасни зашто треба да гласа за кандидата његове странке.

Дачић: Ми сматрамо да ће наш кандидат остварити концепт стабилне Србије, и њеног развоја у наредном периоду. Одбрана националних и државних интереса мирним путем. Друштвене реформе које ће бити у циљу повећања животног стандарда, политика мира и националне равноправности, и реинтеграција наше земље у међународну заједницу, чувајући нашу независност. То је наш политички програм.

Међутим, да наставим оно што сам мало пре започео. Српска радикална странка се залаже за здравствену заштиту која се плаћа. Која је по принципима добровољности пензије, уопште није тачно да се залажу за исте пензије. Залажу се да један део, мањи део пензија буде исти, а да остали део пензија зависи од тога колико сте уплаћивали док сте радили. Чак имате једну идеју које нигде нема, а то је откуп војног стажа. Дакле, грађани који неће да служе војску морају да плаћају, могу да плате хиљаду марака месечно да не би служили војску. Да не причам о неким другим стварима, мислим да предложим свим грађанима да прочитају тај програм. Јер оно што говорите и оно што пише у програму је велика разлика.

Водитељ: Господине Ковачевићу?

Дачић: Једно је говорити о власти, а друго је вршити власт. Зато смо ми позвали све политичке странке које мисле добро овој земљи да прихвате концепт владе народног јединства. Концепт који ће омогућити стабилност Србије у овом тешком периоду. Периоду који је важан за стабилизацију наше земље и њеног положаја, и за њен даљи развој. Да ли ће то неке странке прихватити или не, видећемо. Или ће се зауставити као 1994. године, на платоу својинско-страначке политике.

Водитељ: Хвала, господине Дачићу. Изволите, господине Ковачевићу.

Ковачевић: Бла, бла, бла

Ковачевић: Српски покрет обнове, односно, председнички кандидат Вук Драшковић, залаже се за препород Србије, за просперитетну Србију, за Србију која ће се путем реформи, путем озбиљних и темељних законских реформи у сфери економије и политике, вратити у свет и у Европу. Јер, не можемо остати изоловани, не можемо остати острво на коме ћемо живети јадно и бедно. Не можемо остати под спољним зидом санкција под којим смо још увек. Нити нам смеју стално претити новим санкцијама. Нити се сме дозволити да на тај начин привреда умире, да грађани све лошије живе, да цвета криминал, који је узео огромне размере. Без обзира на декларативну борбу против њега. Све се то мора спречити коренитим

реформама, а не празним фразама. Нити новим ратним трубама и ратним сиренама у које се дува и позива на нову несрећу, која би захватила не поново само Србе ван Србије, већ целу Србију.

Значи, врло детаљно разрађен програм који предвиђа економске и политичке реформе. Са укључивањем у свет на равноправним основама, на основама као што је извршена интеграција у Европској унији, као што је извршена интеграција преко ОЕБС-а, значи повратак наш у ОЕБС, повратак у Уједињене нације, да не останемо попут неке јадне Кубе или Кореје, са друштвеном својином, социјалистичким концептима, које је историја давно прегазила. То је председнички програм Вука Драшковића. И сви људи који демократски патриотски мисле, на овим изборима ће тако и гласати.

"Др Војислав Шешељ је најбољи могући избор српског народа"

Водитељ: Хвала, господине Ковачевићу. Господин Вучић.

Вучић: Српска радикална странка позива све грађане Србије да 7. децембра изађу на изборе и своје поверење дају најбољем. Најбољи је др Војислав Шешељ. То је показао и на претходним изборима. То је показао својим досадашњим радом, залагањем, борбом за остварење српских националних интереса, борбом за бољи живот, за живот достојан човека, свих грађана ове земље. За жестоку борбу против криминала, против оних који данас седе у фотељама власти. Човек који наравно, не труби у ратне трубе, јер су то будалаштине и измишљотине људи из Српског покрета обнове који не знају шта би друго могли да изговоре.

Нико нормалан не би да ратује, нити би х да ратујем, нити би да ратује Шешељ.

Дачић: Он има нека друга оружја.

Вучић: Он има три сина, таквим људима то не пада на памет. Можда неким другима, који су позивали на бомбе међу Србима, високи су функционери појединих странака, сећамо се тога недавно у Београду, али тај сигурно није био из Српске радикалне странке. Српска радикална странка је задовољна што је портпарол Социјалистичке партије Србије добро изучио Радикалски програм у сто тачака, и заиста позивамо државну телевизију да га у целини објави.

Дачић: Пошто га ви кријете, неко мора да објави.

Вучић: Ја Вас молим, господине Дачићу, не бисмо га штампали у пола милиона примерака.

Дачић: Ви га кријете зато што никада стварно у њега нисте веровали.

Водитељ: На крају смо емисије.

Вучић: Дакле, ја позивам господина Милановића...

Дачић: Да ли ви смете народу Србије да кажете да ће плаћати образовање?

Вучић: Ја позивам господина Милановића да објави у целини Радикалски програм у сто тачака. Што се тиче добровољног осигурања, наравно да људи имају право да уплаћују пензијско образовање ко хоће.

Дачић: Тачно, имаће онолико колико су уплаћивали.

Вучић: Ако неће, не морају, не постоје тзв. социјална примања, социјалне припадности.

Дачић: И откуд онда прича о једнаким пензијама?

Вучић: И то стоји, али то нисте добро прочитали. Хоћете ли прекинути господина Дачића?

Водитељ: Да не отварамо сада нови...

Вучић: Српска радикална странка нуди Радикалски програм у 100 тачака. Позивамо грађане да га прочитају, позивамо Драгољуба Милановића и Ивицу Дачића да га објаве, а уколико га не објаве Драгољуб Милановић и Ивица Дачић, то значи да је тај програм најбољи програм у овој земљи, а видећете да га неће објавити.

Дачић: Дакле, онај ко има пара толико ће се лечити.

Вучић: Највише се плаше тог програма и зато и оволика нервоза код господина Дачића. Али, ја позивам грађане Србије да 7. децембра, као што су урадили и на претходним изборима, дају глас за поштење. Да дају глас човеку који ће се жестоко супротставити свим криминалним појавама у друштву. Човеку који ће све учинити да земља изађе из економске кризе и социјалне беде, у складу са својим надлежностима. Дакле, човеку који ће поштовати Устав и законе, који их неће крпити и говорити глупости о Хагу, Дејтонском споразуму, итд.

Дачић: Осим када почне да прича оно што је заиста мислио и што је говорио 1992. и 1993. године.

Вучић: Човеку који ће учинити све да нашем народу буде много боље него што је то данас случај под овим што чини социјалистички режим.

Дачић: Предизборна кампања је чудно. Онда људи понекад не говоре свој програм, већ говоре нешто што је добро за бираче.

Радикали нису прихватили издају

Вучић: Дакле, као и обично, српски радикали...

Дачић: Вратите се свом програму и толико ћете имати гласова.

Вучић: Господине Дачићу, ја сам позвао све људе још једанпут управо због Радикалског програма у сто тачака, др Војислав Шешељ победиће на предстојећим изборима. А господину Милану Милутиновићу обезбедићемо у Њујорку смештај од 700 марака или 700 долара, али од 15.000 долара сигурно нећемо. А и оне "канадере" ће морати некако да објасни народу. Такође ће морати да објашњава и за оне професоре на Филозофском факултету. А подсетићемо га и на Превлаку и на Источну Славонију, Барању, Западни Срем, што су већ знатно озбиљније теме.

Дачић: Ви много тога морате да објашњавате овом народу, зато што сте ви директни саучесници и кривци за трагедију која се десила националним интересима у Републици Српској.

Вучић: Због тога што нисмо хтели да прихватимо издају Републике Српске Крајине, господине Дачићу.

Дачић: Али, вратите се свом програму, у демократији, у диктатури су људи тврда слуха.

Вучић: А шта је ово, диктатура? Ми још нисмо у диктатури, господине Дачићу, макар Ви желели да будемо у диктатури. Народ све разуме, зато ће народ своје поверење дати др Војиславу Шешељу и Српској радикалној странци.

Без демантија

Дачић: Нисте демантовали ни једну причу коју сам ја овде изрекао.

Водитељ: Господо, ја вам се заиста захваљујем што сте били гости БК Телевизије.

Вучић: И зато ће Српска радикална странка победити, и др Војислав Шешељ ће победити.

Дачић: Колико ће имати гласова?

Водитељ: Хвала, господо, још једном. Поштовани гледаоци, овако је изгледао почетак предизборне кампање. Останте уз БК.

ПРОМЕНЕ КОЈЕ ЖИВОТ ЗНАЧЕ

После локалних избора 1996. године, једино је у Земуну промена власти показала у ком правцу треба тражити нови систем вредности. Земун је конкретан доказ ко је и шта је др Војислав Шешељ и какви су српски радикали

На локалним изборима 1996. године, грађани Србије су, мотивисани незадовољством према СПС-у, променили локалну власт у највећим градовима. Управо у градовима где живи већина грађана Србије и где су ефекти погубне социјалистичке власти дошли до пуног изражаја у економској и социјалној сфери.

Промене су се десиле као вапај људи који су се тешко оријентисали на раскрсници званој избори. Грађани су ту, у неким градовима, промену видели у техничкој коалицији Заједно.

Рачунали су да је можда Заједно мање зло од СПС-а. На окупу их је више, слизали су се са Западом па ће ма ваљда нешто добити. Ако смо послушни

ваљда ће нам се уделити та шаргарепа. Уосталом, и медији су звонили на све стране да је потребна та спона са богатим западом.

Српски радикали су, због медијске блокаде, деловали као савест грађана. Оно што се воли и осећа. Оно што говори из сваког Србина. Оно што тек треба да дође. Оно што ће успоставити нови систем вредности.

Због Војислава Шешеља, његове речи, истрајности и савести Земунци су неопходну промену препознавали у Српској радикалној странци. Пословична специфичност Земунаша дошла је до изражаја. Тражили су више и боље. Били су храбрији и знали су да ће на ог-

ледној радикалској општини доћи до промена које живот значе.

Земун је једино место где је та промена власти деловала релаксирајуће за грађане. Једино место где се свакодневно види и осећа да је социјалистичка власт или можда још прецизније – социјалистички концепт комуналног система, прошлост.

Прошлост о којој се прича по систему "поменуло се не повратило се". Комунални систем социјалистичког самоуправног друштва, који наводно пита а никада не види грађанина, његове потребе и интересе. Комунални систем у коме грађанин мора да се сагне, мора да буде мали човек, флексибилан

Земун за др Шешеља: двоструко више гласова на председничким него на локалним изборима

и подобан социјалистичкој власти, коју мора да замоли за све и свашта. Концепт који постоји само ради социјалистичке власти која је сама себи циљ. Концепт који подчињава грађанина странци на власти уместо да странка на власти обезбеди бољи квалитет живота грађанину.

Време испуњених обећања

Земунци су знали да изабери. Знали су да њихов суграђанин Војислав Шешељ није преварант. Знали су да српски радикали никада не дају непромишљене изјаве и обећања. Знали су да да реч ипак обавезује, а на реч гледају

Све може да се реши

У Земуну се на сваком кораку може приметити шта је све ранија власт погрешно радила и које потенцијале није знала нити хтела да покрене. У Земуну се види да сваки проблем може да се реши. Да се реши на задовољство и у корист житеља Земуна. Резултати нове радикалске власти могу да се измере, да се покажу. Може се измерити километрима водовода, канализације, асфалта, бројем станова, бројем парцела за изградњу, бројем радних места и на други начин. Како су то успели? Врло просто и једноставно. Руководили су их само интереси и потребе Земунаца и нису дозволили да се појаве неке пропра-

гима је помисао на посао нешто ружно, јер нису у прилици да се исказају а и бројне су блокаде на стручном плану и организацији посла. У раду општинске управе у Земуну принципи рада и организације посла постоје и стриктно се примењују.

Управа општине Земун је, највероватније, једина општинска управа у којој струка и способност чиновника долази до изражаја, као могућност да се ради и померају баријере и као материјална сатисфакција која прати квалитетан рад. У неким општинама чиновници штрајкују глађу због статуса, посла који се од њих захтева и плата. У Земуну се о томе и не размишља. У Земуну је успостављен и подигнут ста-

Договор са домаћинима

као светињу они који имају достојанство и они који више воле народ од цера пуног пара. Време је за оне који држе до вере а не до једне вечере. Земунцима је јасно да је политичким преварантима место у историји. Јасно је да места у власти имају само они који су са народом, који доживљавају и преживљавају народну муку, који мало причају а делима показују и доказују ко су и шта су. Време је за оне који имају визију и који визију претварају у стварност. Време је за стабилне, сигурне и оне који се својих принципа не одричу ради тренутне личне користи. Зато су Земунци покклонили поверење Војиславу Шешељу и Српској радикалној странци.

тне појаве које по природи ствари доноси неодговорна и ненародна власт.

Забрањени су мито, корупција, крађе, неред, непотребна одуговлачења и друго што је пракса у општинама где српски радикали нису на власти. Само у Земуну бити функционер или општински службеник је апсолутна одговорност, па и задовољство. Задовољство јер си део екипе, тима који ради у корист грађана. Стручно и савесно ради и посао ће бити задовољство, а не ноћна мора.

Нови приступ послу

Колико има грађана који ујутро када крену на посао по глави преврћу све проблеме и мучнине професије и блокада које им се намећу на послу. Мно-

ндард за рад општинске управе, па није ни чудо што у реду испред неког од шалтера општинске управе у унутрашњости грађани прете чиновницима редом и радом који промовише Шешељ и српски радикали. Делује симпатично "да ти је Шешељ председник општине не би одуговлачио на шалтеру". Симпатично али и истинито и потребно и једино могуће.

Мада не постоји кантар за емоције и осећања грађана, приметно је да су Земунци задовољни новом радикалском влашћу. Похрлили људи у Земуну јер Земун напоскон има домаћина, има локалну власт која поштује човека, признаје његове потребе и интересе. Има власт коју обављају људи који знају проблеме и који само великим радом решавају проблеме.

Сигурним корацима у 21. век

Ослобађање потенцијала

Земунски радикали су сва своја изборна обећања остварили. Можда су неки грађани и сумњали у предизборна обећања Војислава Шешеља али дела и резултати су доказ да српски радикали што мисле, то и говоре и то раде.

Српски радикали су установили да треба излечити власт и омогућити грађанима да њихова способност дође до изражаја. Чим је власт у Земуну стала стабилно на ноге до изражаја су дошли Земунци. Сви они километри водовода, канализације, асфалта и они силни бројеви су, у ствари, резултат рада Земунца, а српски радикали су ту способност и потенцијале препознали, мало усмерили и омогућили да се појави. Величина српских радикала је управо у томе што су са грађанима и познато им је да ће на власти остати само уколико нису сметња за реализацију способности и интереса грађана.

Једино је у Земуну промена власти конкретно, делом, показала у ком правцу треба тражити нови систем вредности. Земун је конкретни доказ ко је и шта је Војислав Шешељ и какви су српски радикали. Симпатије према српским радикалима прерастају, на основу Земуна као огледне општине, у реалност која треба да се реализује већ 21.9.1997. године.

Да ли је неко од председника политичких странака преузео личну одговорност да буде и председник општине и да обећа бирачима шта ће да уради. Нико осим Војислава Шешеља. Зашто? Да ли су сви ти велики лидери толико велики да им је испод ча-

сти да се ухвате у коштац са свакодневним проблемима грађана или их плаши неуспех, или не знају да владају или им је комотније да слаткоречиво брбљају и деле лекције и увек је неко други крив а не њихова напумпана величина.

Шешељ је у Земуну конкретно показао да зна да влада и да му није испод политичке части сваки посао који је за народ. Земунци то препознају и осећају и зато га, ради свог земунског достојанства, и бране када брбљиви лидери неких странака, заплашени анкетама и рејтингом Војислава Шешеља, нападају нову радикалску власт у Земуну.

Што кажу то и раде

Зна се да је опасност за неке политичке странке уколико Србија сазна шта се и како се ради у Земуну, огледној радикалској општини. Зато су и склони да измисле афере и незадовољство које не постоји. Рачунају да те подвале и преваре могу бар некога завести како би се стишале опште симпатије према српским радикалима. Измишљеним аферама и потпомогнуги својим медијима губе јер тако само сигурно доказују ко су и шта су. Афере измишљају

Сервис грађана: најуспешнија београдска општина

управо оне странке које су имале и времена и биле у прилици да владају у општинама и ништа нису урадиле добро за своје суграђане јер им је увек неко наводно сметао.

Санкције, блокаде, републичка власт и увек неко други а не они који су на власти у, како кажу, ослобођеним општинама. Наравно да су Земунска власт и њена дела опасност за назовиполитичке странке пуних уста демократије. Нормално је да грађани и од своје локалне власти траже рад и дела као

које ће-мо показати и доказати да Србија може бити задовољнија, богатија и срећнија. Локални програм Српске радикалне странке за Земун не разликује се од локалних програма и за друге градове и насељена места у Србији.

Принципи рада и обављање власти српских радикала су, такође, исти и биће примењени у свим местима где Српска радикална странка, вољом грађана, буде у прилици да влада. Српски радикали не обећавају немогуће али шта кажу то и ураде. Зато земунски

као огледној радикалској општини, свакако су путоказ куда треба да иде Србија. Доказ где је нови систем вредности у држави, шта треба да ради власт, шта грађани треба да захтевају од власти и које услове треба да испуни политичка странка уколико намерава да влада и учествује на изборима. Преко Земуна смо доказали да смо као политичка странка сазрели да преуземо власт и у Србији.

Без чаробног штапића

Програм Српске радикалне странке је остварљив, јасан и одговара потребима и интересима грађана Србије. Као политичка странка најбоље смо организовани и у стању да одлуке упорношћу и конкретним радом реализујемо. Српски радикали се не стиде послова за народ. Доказане смо патриоте и никада нећемо прихватити нешто што нарушава интересе Срба. Јасно нам је да нема чаробног штапића у политици већ да радом, редом, сигурно и стабилно можемо учинити много.

Стрпљиво сваког дана стоју по стопу напред. Никада подвала. Сви други могу да варају овај народ а Српски радикали то не смеју. Не смеју јер су савест овог народа. Не смеју јер су просветитељи. Прошли смо тежак политички пут.

Померили смо многе баријере слобода овог народа. Нападали су нас да би већ сутра прихватили управо то због чега су нас исмејавали. Нападима су више причали о себи него о нама. А ми се нисмо мењали. Које не одговарају српски радикали? Не одговарају преварантима, лоповима и нерадницима. А зашто? Зато што ред, рад, сигурност и стабилност коју доносе српски радикали спречава јајаре да нам више продају рог за свећу. И то треба јасно и гласно рећи.

Зато можемо да кажемо доста је било. Време је за Војислава Шешеља председника Србије и за Српску радикалну странку на власти. Испробали смо левачке коалиције и назови грађанско демократске коалиције. Имали су прилике да се искажу. Својим делима су показали да су преваранти. Да им је власт потребна ради подвале. Србија никада није имала среће са коалицијама, поготово техничким. Време је за људе са именима и презименима. Време је за Српску радикалну странку.

Можда је препотентно, сами против свих других. Али, с ким. Кад би се питали само Земунци, избора не би ни било. Они нису погрешили. На Земунцима је да свима саопште истину о Земуну, огледној радикалској општини, и онда ће Србија постати радикалска стварност.

Нов систем вредности који гарантује др Војислав Шешељ и Српска радикална странка.

Зоран Красић

Под будним оком председника: Изградња водовода у Сурчину

у Земуну, као што је сасвим нормално да се Земунци хвале својом радикалском влашћу. Задовољни Земунци су најбољи доказ нове радикалске власти. Данас задовољни Земунци а већ 22. септембра 1997. године задовољна Србија.

Ауторитет радикала се не заснива на подвалама (медијским) и сили, већ на делима. Рекли смо Земун ће бити огледна радикалска општина преко

синдром неке политичке странке покушавају да зауставе или напред. Познато им је уколико су српски радикали на власти онда нема лажи и преваре, онда нема простора где могу те странке да пливају и збуњују грађане. Преко Земуна смо успели да покажемо како ћемо радити у свим градовима и Србији.

Војислав Шешељ и локална власт Српске радикалне странке у Земуну,

ЛАКО ЈЕ ЗВИЖДАТИ, ТЕШКО ЈЕ РАДИТИ

У Србији само Српска радикална странка излази самостално на изборе, што довољно говори о њеној снази и моћи. Отуд њена велика популарност у свим слојевима српског народа. Отуд и популарност њеног председника др Војислава Шешеља, која ће резултирати његовом победом на предстојећим изборима.

Преостало је још мало времена до избора за председника Србије. Приметни су неизвесност, нервоза, оптимизам и засићеност.

Неизвесност је карактеристична за леву коалицију. Били су сигурни да ће, пре непуна два месеца, победити.

Жеље су остале пушта хтења, али нада постоји. Напокон, свима је дозвољено да мисле и говоре оно што им највише одговара. Кандидат, који је требало да буде председник Србије, сада је замењен другим, а замислите да је победио? Сада га се и његови одричу, као, имају бољег.

Они други, који чине централну коалицију (ЦК), нису могли да забораве Централни комитет, па, отуда, и центра-

лна коалиција. Они увек побеђују и говоре о победи, али само у сновима и изражавању жеља. Они су стални губитници, јер не осећају реалност. То и лецу подсећа на песму Јована Јовановића Змаја "Пачија школа".

Народ се добија "народски"

Примера ради, обе коалиције изгледају овако:

Да би звезду скинули с трона они који је мрзе, договарају се да за сваку следећу утакмицу од преосталих тимова узму најбоље играче. И тако, из кола у коло, Црвена звезда игра против реп-

резентације и, на крају, осваја прво место.

Е, тако је и у политици. Српска радикална странка је на путу ка неком свом врхунцу. Противници су добро обавештени знају они игре и играрије, мисле они да само као коалиција могу да победе радикале али не познају свој народ.

Народ не воли ни оне који све знају а ни оне који умишљају да превише знају, те им, зато, окреће леђа. Народ више цени оне који кажу: "Не знамо све, али знамо ко зна". Наш народ цени практичаре. Исцрпљени смо дугогодишњим ратом који се води против нас и народу није до експериментисања.

Народ се заловљава и са мало, бар да нешто има: да ради, да је слободан, да

Др Војислав Шешељ: Оптимизам је насушна потреба српског народа

може да бира. Народ се добија "народски" и то је одлика радикала и тајна њиховог успеха.

Лако је шетати, дувати, звиждати и лупати у лонце, глумити, али је мукотрпно поштено радити.

Академија драмских уметности и нека позоришта изашли су на улице са својим уметницима, на тромесечну аудицију за нове глумце и студенте. Чак су, свакодневно, бирали и "мисицу". Народ је мудро ћутао, радио и, на крају, радоваће се победи. Победа после 50 година обећања и живота у сновима, враћање правим вредностима.

На простору Србије, само Српска радикална странка излази самостално на изборе. Баш та чињеница говори о њеној снази, јачини и моћи. Стога, тако нагла популарност, како међу обичним

једном речју, "Радикали су опасни по живот".

Сувишно је оповргавати сваку од ових оптужби. Чињеница је да су се радикали међу првима огласили поводом трагедије код Правног факултета, као и да они Рома – своје пријатеље, симпатизере и чланове – сматрају добродошлим и равноправним грађанима. Нажалост, један број Рома и њихових челника шири неистине о деловању Српске радикалне странке, покушавајући да их жедне преведу преко воде (у СПО, ДС, ДСС или неку од коалиција). У Земуну је веома бројна популација Рома. Међу многим социјалним и етничким групама, Роми су, свакако, најугроженији. Где год се угледају ушерице, трошне зграде и други неуспелни објекти, са сигурношћу ће се међу њима про-

Др Шешељ нема конкуренцију

Доказ да је Српска радикална странка била на правом путу, и да је наишла на одзив великог броја Рома, показује њихово поштовање и масовно коришћење основног грађанског права да се изађе на изборе и покљони поверење ономе ко најбоље разуме њихове невоље.

Није реч само о Ромима, реч је о Земуну који је средиште и седиште актуелне општинске власти. Грађани Земуна листом су се определили за Српску радикалну странку и показали да је деловање Српске радикалне странке на линији њихових очекивања и интереса. Али, није реч само о Земуну. То показује последњи парламентарни и председнички избори. Грађани читаве Србије знали су да, на прави начин, онеке вишегодишње патриотско деловање Српске радикалне странке и њеног председника, др Војислава Шешеља.

На политичкој позорници савремене Србије данас нема личности која може угрозити кандидатуру Војислава Шешеља за председника Србије. Ни у владајућој странци ни у другим опозиционим партијама, не може се изнедрити личност која би села насупрот њему и пред ТВ камерама заподенула било какав дијалог са њим.

А сада, вратимо се главним протагонистима предстојећег председничког кандидата: Шешељу и негдашњем Титовом "полетарцу" – Милутиновићу, који је већ на првој промоцији показао свој акцијашки синдром: "Морате да остварите ударничку норму од 10-15% више од претходног председничког кандидата наше странке (о-рук!)".

Очигледно је да бивши Титов омладинац не показује сензибилитет за плуралистички контекст у којем намерава да оствари умишљену политичку победу. Човек старих времена и бајатих навика, извучен уз помоћ чаробног штапића Биг Лалета, наурио је да, илузионистичким триком, направи невиђено подвижњаштво. "Ми хоћемо и Србију и свет" (ни мање ни више). Шта после ове изјаве остаје радикалском прваку, који има само једну скромну жељу: Велику Србију!

Гласачи воле победнике

На крају, шта остаје да се каже: "Манекен је, ипак, био бољи".

Очигледно је да је епилог предстојећих избора унапред познат. Може победити само кандидат Српске радикалне странке који је персонификација српског националног интереса.

У овако неравноправној утакмици победник је познат. Шансе слабијег противника могу се пронаћи у самилости над недораслим и слабијим противником. Оваква осећања немају места у политичким опредељењима. Гласачи желе да буду у победничком табору, јер је оптимизам насушна потреба српског народа.

Владимир Смиљанић

Народ не воли оне који умишљају да превише знају

људима, тако и међу студентима и интелектуалцима. Већина постаје свесна да, ако неко самостално може да уради нешто вредно, капитално, модерно, вреди неупоредиво више од неких "левих", "централних", "војвођанских", "санџачких", "шумалијских" и других коалиција.

Из арсенала оптужби на рачун Српске радикалне странке коришћене су све могуће етикете:

- "Радикали су фашисти";
- "Радикали су комунисти";
- "Радикали су антикомунисти";
- "Радикали су монархисти";
- "Радикали су антмонархисти"...

наћи највећи број Рома. Услови у којима они живе су често нехигијенски, без воде и канализације и потенцијална опасност разних епидемија.

Једно од главних настојања Српске радикалне странке јесте гашење оваквих насеља и максимално пружање помоћи да се, кољико-толико, створе повољнији услови за живот. Стварањем повољних услова и климе за бављење ситних занатских и других услужних делатности, олакшавањем начина да се стекне занимање којим ће се обезбедити егзистенција породице, радикали су велики део Рома отргли са дна живота.

ШИПТАРИ ГЛАСАЈУ ТАЈНО

Савезни посланик Српске радикалне странке Зоран Дражиловић Чича, био је на последњим изборима контролор у месту Баране. Ово је његов извештај

Пошто су на изборима за републички парламент контролори Српске радикалне странке били грубо и противзаконито удаљени са 123 бирачка места на Косову, Централна отаџбинска управа је одлучила да на Косово пошаље 500 добровољаца, са задатком да као контролори буду присутни на свим бирачким местима у овој области.

Зоран Дражиловић, савезни посланик, који је у својству контролора испред Српске радикалне странке, био у месту Баране на Космету, изборна јединица 29-Пећ, говори о томе како су текли поновљени избори на бирачком месту 64, које покрива села: Челопек, део Косорића, Врановац, Росуље, Горње Баране, Доње Баране, Турјак и има укупно 1778 бирача, који се на изборе ранијих година нису одазивали.

"Бирачко место број 64 налазило се у основној школи, коју као гимназију користи шиптарско паралелно школство.

Петог октобра у 6.45 ујутру, када је било договорено да се, пред отварање бирачког места, окупе сви чланови бирачког одбора, на бирачком месту 64 на коме сам одређен за посматрача, није било никога.

Са оближњег бирачког места (65), послали су нас, из Српске радикалне странке, у село Врановац, јер се, наводно, тамо налази бирачко место 64. Отишли смо тамо и, видевши да нема никога, вратили се у 7.05 у Баране, где смо затекли отворено бирачко место, на коме су се налазила 4 члана изборне комисије, председник бирачког одбора, Тома Лакичевић и тројица посматрача из леве коалиције. Било је укупно четири Србина и три Шипатара.

Председник бирачког одбора није дозволио Дејану Премовићу, представнику Српске радикалне странке из Пећи, да заузме своје место за столом, него га је послао за сто резервисан за посматраче, због тога што на његовом решењу није писала адреса становања (а та решења, издаје локална власт СПС).

Када сам упитао Тому Лакичевића, председника бирачког одбора (који је, иначе, и секретар Социјалистичке партије у Пећи и локални функци-

Зоран Дражиловић поздравља госта Јану Слоту у Савезној скупштини

онер те странке), зашто није дошао на време на бирачко место, одговорио је да то није тачно, а када сам га упитао да ли су гласачки листићи избројани и да ли је пре отварања бирачког места обављено и све остало предвиђено законом, слагао је да је све у реду.

На моје питање да ли је између 7 и 7.05 било гласача, одговорио је да су гласачи долазили у великом броју.

Насмејао сам се и рекао му да за пет минута није могао да изврши комплетне припреме за отварање бирачког места и успут омогући толиким грађанима гласање. Затим сам пошао ка гласачкој кутији, да проверим њену тежину, да продрмам и погледам да ли у њој нечег има, али Тома Лакичевић је потрчао према мени и ухватио ме за ревер, галамећи. Пошто сам био физички угрожен, одгурнуо сам га, а мој пријатељ и домаћин, код кога сам одсео и који ме је довезао на бирачко место, Милош Јеврић, који се у том тренутку налазио на вратима, прискочио ми је у

помоћ и раздвојио нас. Још тројица људи из бирачког одбора пошли су ка мени. Тада је члан бирачког одбора, Сали Шкрељић-Кељменди из села Косорића, раскопчао јакну, а десну руку ставио на пиштољ, који је носио за појасом. Рекао сам му: "Срам те било, ти, као старији озбиљан и породичан човек, не смеш да претиш мени као госту, поготово што кршиш закон, јер је на бирачко место забрањено уношење оружја!"

Тада му је Тома Лакичевић рекао нешто на шиптарском, после чега је он за тренутак напустио просторију, а када се, за пар минута, вратио, извинио ми се, уз уверавања да ми се ништа не може десити.

Први гласач кога сам видео, обавио је своју гласачку дужност у 7.40 и звао се Драго Сајичић.

У 7.53 на бирачком месту се појавио Душко Јанковић, коме је Тома Лакичевић дозволио да гласа, иако је био без личне карте. Исти случај поновио се и са Драгољубом Савићем, у 9.55.

У 8.45 на бирачко место долазе три члана локалне полиције у цивилу, и у просторији за гласање седе до 9.45.

Посматрач испред Социјалистичке партије Србије, Наим Кељменди је у два наврата одлазио некуд службеним "Југом", регистарски број ПЕ 561-49, који је власништво службе инспекције СО Пећ. Прво је, у 10.45, отишао у село Челопек, одакле се, након сат времена, вратио у 11.45 са хрпом гласачких листића, које је, наводно, требало однети Шиптаркама да гласају, јер оне не смеју да дођу на бирачко место.

Када сам председнику бирачког одбора уложио приговор да закон тако нешто не дозвољава, он је предложио да на терен оде и члан Српске радикалне странке, Дејан Премовић, што ни сам дозволио.

Други пут је, такође службеним возилом, Кељменди отишао око 15.30 у село Турјак, из кога се вратио после 17 часова.

У оба наврата, пристигле су хрпе листића, који су убачени у гласачке кутије."

ГЛАСАЊЕ ИЗА "ПАРАВАНА"

"Питао сам Чуљу дали је неко до десет сати изашао на гласање. Није хтео да ми одговори. То ми је било сумњиво, па сам пришао кутији. Видео сам да су обе пуне".

На председничким и парламентарним изборима одржаним 21. 9. 1997. године, Драган Јовановић - Чуља, бивши и члан Српске радикалне странке као члан бирачког одбора покушао је, у договору са председником бирачког одбора, Милисавом Орловићем - Мишком, да лажира изборне резултате на бирачком месту број 22 Турићевац у Србици.

Планирану изборну крађу, за коју је, на основу Закона о избору народних посланика, предвиђена кривична одговорност и казна затвора у трајању од 1 до 3 године, спречио је члан Српске радикалне странке, Иван Недељковић, средњошколац из Звечана, такође члан бирачког одбора на бирачком месту број 22 - Турићевац у Србици.

Шта се догађало на том бирачком месту, сазнали смо из оног што је Иван Недељковић испричао на састанцима Општинског одбора Српске радикалне странке у Звечану и Косовској Митровици: "Имали смо обавезу да, као чланови бирачког одбора, отворимо бирачко место број 22 - Турићевац у Србици. Испред зграде СО Србица били смо око 6.30. Изборни материјал је већ био узет и пренесен у Турићевац. Одмах смо пошли, и стигли на бирачко место око 7.00.

Пошто је бирачко место отворено на ливади између школе и сеоске продавнице, упозорио сам чланове бирачког одбора да бирачко место не може бити на отвореном простору, на шта су ми остали чланови бирачког одбора одговорили да га убрзо затворити и рећи да је било немогуће отворити бирачко место и да се у овом селу бирачи не одазивају позивима за гласање. На прозорско стакло продавнице залепили су збирне изборне листе и назив са имenom и бројем бирачког места и полагли паралан за гласање.

Предлог за затварање бирачког места су сви су прихватили и почели смо да попуњавамо записник. На почетку записника требало је уписати састав бирачког одбора и потписати, што смо и учинили.

На другој страни записника смо се такође сви потписали, али је Драган Јовановић - Чуља спречио да се спакујемо и вратимо у Србицу. Негде око 9.00 сати питао сам шта чекамо и зашто не полазимо. Одговорили су ми да треба да причекамо још мало, можда ће доћи и неко из изборне комисије, па ћемо онда затворити биралиште и кренути најкасније до 11.00.

Иначе, бирачко место није било отворено у школи, јер школа није радила, а кључ нисмо имали и нисмо могли да је отворимо. Продавац из оближње продавнице нам је рекао да нема сврхе да отварамо бирачко место, јер овде нити ко хоће, нити сме да гласа.

Негде око 10.00 сати, Драган Јовановић - Чуља рекао је да ће да остане овде до вечерас, да види да ли ће Шиптари увече да изађу на гласање, пошто СПС шири причу да Шиптари ноћу излазе на гласање. Морао сам то да прихватим и да седим поред кутија.

Након убеђивања од стране Чуље да ће све бити регуларно, пошао сам са још два члана бирачког одбора за Србицу, а потом са Милијом Рафтовским - за Косовску Митровицу, да гласамо. Он није хтео да се врати на бирачко место, а ја сам отишао у Звечан, гласао и око 10.00 се вратио на бирачко место. Питао сам Чуљу да ли је неко до тог времена изашао на гласање. Није хтео да ми одговори.

То ми је било сумњиво, па сам пришао кутијама - видело да су обе пуне. Тражио сам и извод из бирачког списка, на шта ми је председник бирачког одбора одговорио је у колима. Испод једне бирачке кутије, приметио сам бирачки списак, погледао га и видео да је дошло до крађе.

Затражио сам записник, да унесем своју примедбу, али нису ми дозволили. Након кратког договора, њих двојица чланова бирачког одбора су отишли за Србицу, код неке Славице, да се договоре шта да раде, а остали су били у продавници.

Искористио сам то што су се удаљили, узео бирачке спискове, прешао пре-

ко пута и закопао их у кукуруз, рачунајући да ће се поништити избори.

Око 16.30 сати су се вратили, приметили да нема бирачких спискова и почели су нервозно да ми се обраћају са: "Ти си крив, ти си крив."

Око 18.00 сати, председник Бирачког одбора Милисав Орловић узео је једну кутију и понео је према улазу, уз изговор да се пакујемо и идемо у Србицу. Рефлексно сам узео другу кутију и побегао преко, у кукуруз. Нисам стао, иако су ме јурили и понављали да станем. Успео сам да побегнем и сакријем бирачку кутију.

Пешачио сам једно 2 км и поново зашао на пут, стопирао једног трактористу, који ме је пребацио до Србице.

У СО Србица се већ чуло да је једна кутија нестала. Државна безбедност се ангажовала и тражила да ме доведу.

Негде око 21.30 сати звали су ме кући, рекли су ми да је све сређено, само треба да дођем и да покажем где су бирачки спискови и кутија.

Дошао сам са родитељем и пријатељима у Србицу, отишао у станицу милиције, где сам дао изјаву, а негде око 1.00 по ноћи отишли су са двоје патролних кола, пронашли бирачке спискове и бирачку кутију. Изборни материјал је био у реду, ништа није било оштећено, а све је трајало негде до 3 сата после поноћи.

Иначе, резултати гласања на бирачком месту број 22 - Турићевац су поништени, јер су, наводно у бирачком списку била заокружена 4 гласача, а у бирачкој кутији је било 824 "неважних" гласачких листића.

15. 10. 1997. године у Изборној комисији Изборне јединице 27 - Косовска Митровица, рекли су ми да одем у Србицу, да бих подигао дневницу. Отишао сам, али ме тамо није било у списку за исплату дневница".

Љубомир Краговић,
председник окружног одбора
Косовска Митровица

УВРЕДА КАО ИЗГОВОР

Инспектори УНСКОМ-а у Ираку доживели су потпуни фијаско, узалудно покушавајући, пуних шест година, још од краја "Пустињске олује", да утврде праве димензије ирачког војног програма у чијем је развоју, крајем 80-тих година, учествовала и Америка, свесрдно подржавајући режим Садама Хусеина у ондашњем рату са Ираном

Одлука Ирака да протера америчке инспекторе, изазвала је кризу у односима Вашингтона и Багдада, створивши велику напетост у свету, чије крајње последице, за сада, још није могуће сагледати. Поготово након одлуке председника САД, Била Клинтона, да упути носач авиона "Дорџ Вашингтон" у Персијски залив, где се на челу флоте од 17 америчких ратних бродова, укључујући крстарице, разараче и подморнице-ловце, већ налази носач авиона "Нимитц".

Багдад је протерао шест америчких инспектора у саставу УНСКОМ-а (Специјалне комисије УН) све док, како је наведено, САД не промене своју "неодговорну политику према Ираку".

Одлуку о томе донела је Команда револуционарног савета и регионалних предводника арапске БААС партије, на заједничком састанку под председништвом председника Ирака Садама Хусеина. У исто време, саопштено је да Багдад неће прекидати сарадњу са УНС-

КОМ-ом, који може да настави свој задатак у Ираку, али без америчких представника у Комисији.

Ратни бубњеви "холивудске медијске империје"

"Ирачко саопштење о протеривању Американца из инспекцијског тима је потпуно неприхватљиво и представља изазов међународној заједници" – изјавио је одмах по одлуци Багдада председник САД Бил Клинтон, док су највиши представници Беле куће почели широке консултације с коалиционим партнерима из бившег заливског рата о правима решавања кризе. "Као што је Џорџ Буш у заливском рату рекао да ће, уколико је то неопходно, поћи и сам у (оружану) акцију, тако ће и садашњи врховни командант бранити интересе САД" – нагласио је Мајк Мекери, портпарол Беле Куће. Пентагон је већ почео ујурбану, темељну припрему за примену "војне опције".

Амбасадор САД у Уједињеним Нацијама, Бил Ричардсон, захтевао је енергичну акцију Савета безбедности. Средином новембра (15), Савет безбедности доноси одлуку о повлачењу комплетне међународне инспекције УНСКОМ-а. Тренутно у званичној америчкој јавности влада велико огорчење поступцима Багдада, посебно када шесторици америчких инспектора није дозвољено ни да се повуку с осталим члановима екипе, па су морали шиповима, током ноћи, да се свакуишу, дугим путем кроз ирачку пустињу до престонице Јордана, Амана.

Америчка медијска империја већ је кренула у офанзиву: по ТВ екранима широм земљине кугле већ се врте филмови који демонстрирају технолошку надмоћност "ујка Сама", а гледаоци се "препарирају" призорима страха режима Садама Хусеина према недужном жиљу у својој земљи, с циљем да наивне увере како су управо због њих послати носачи авиона "Џорџ Вашингтон".

Пси рата : спремни да у сваком делу света "одбране демократију"

гтон" или "Нимит". Али, док одјекују медијски "бубњеви рата" у холивудској режији већ виђеној током "Пустињске олује", иза леђа јавности трају дипломатски маневри САД које, по сваку цену, покушавају да увере своје савезнике како је неопходно потребно да у саставу коалиционих снага, извлаче кестење из ватре за "Ујка Сама", коме ипак не пада на памет да се упусти у авантуру и сам спере љагу од увреде нанете америчким инспекторима у Ираку. Али, по светским метрополама се, очигледно, добро памти пословица с почетка Другог светског рата, по којој су Американци спремни да се боре против Хитлера до последњег Бриганца.

ка Сама", који јој је, колико до јуче, претио банкротством или исељавањем из резиденција којекаких делегација које немају паре да плаћају газдарице, па наводно сав трошак пада на његова леђа. Ваља се подсетити да су амерички војни "јастребови", преко УНПРОФОР-а, односно НАТО пакта, залегли да по сваку цену у БиХ инсталирају фундаменталистичку "државу шамија", по цену бруталног гажења елементарних људских права свог тамошњег немуслиманског живља. А сад желе да парадирaju на челу алијансе која, наводно, спасава људска права од једног диктаторског муслиманског режима.

Читава прича, на име, датира још од 1990. године, од тренутка када је ира-

свега 27 одсто лансираних "патриота" је погодило циљ, док су Ирачке власти накнадно саопштиле да су на мети ваздушних напада углавном били цивилни објекти (погони за производњу лећје хране). Инспектори УН (марта 1991) извештавају да је у току ратних операција у Ираку уништено чак 9.000 стамбених објеката (у Багдаду 7.500 и у Басри 1.500), тако да је без крова над главом остало више од 72.000 грађана.

Пентагон опседнут Садамом Хусеином

Током "пустињске олује" Пентагон је био опседнут страхом да Ирак не покрене своју убиствену машинерију за вођење хемијско-биолошког рата против снага Западне коалиције. Читави "трустови мозгова" су ангажовани на процене способности Ирака за офанзивна БХ-дејства, као и за одговарајућу доктрину ирачке команде. По окончању рата у Заливу, светску јавност је шокирала вест о епидемији мистериозне болести ветерана Заливског рата, којој је наденуто име "пустињски синдром". Највише оболелих ветерана је из редова припадника америчких јединица, али је забележен велики проценат оболевања и међу британским и чешким трупама.

Вашингтон инсистира да се сва средства за масовно уништење у Ираку ставе под међународну контролу. УН формирају Специјалну комисију за инспекцију ирачког наоружања (УН-СКОМ), којој поверава одговоран задатак на идентификацији и елиминацији не само свих средстава која могу да доведу до масовних разарања или уништења, већ и погона за њихову производњу. Веровало се да ће УНСКОМ-ова инспекција на лицу места, врло брзо разјаснити велики број непознаница које су још постојале око способности Ирака да води хемијско-бактериолошки рат. Ипак, током времена, акције УНСКОМ-ове инспекције не само да су доживеле серију неуспеха, већ су потпуно компромитоване, пре свега захваљујући упорном настојању америчких инспектора да их претворе у средство уцењивања режима Садама Хусеина захтевима које Багдад сматра неприхватљивим.

Већ прве инспекције УНСКОМ-а враћају се из Ирака празних руку – експерти нису пронашли никакве трагове производње или лагерована (хемијских) бојних отрова. То је изазвало разочарење јавности. Током времена јављају се сумње да су ирачке власти показале инспекторима УН праве локације. Одбор специјалних јединица експерата (DSB Task force) Америчког министарства одбране (ДОД), претвара сумње у експлицитну констатацију: "Тим инспектора УН посетио је у Ираку одређена подручја. Испоставило се да то није било исто место које је било изложено нападима, већ је накнадно саграђено од Ирака да би га обишла инспекција УН".

Медлин Олбрајт: да ли отклања или ствара кризе?

Где "патриот" промаши, CNN погоди

Шта ће се на крају догодити, остаје да се види. У међувремену, ваља обратити пажњу на питање како и зашто су уопште инспектори УН доспели у Ирак? И како то да најновију налетост на релацији УН-Ирак изазове баш протеривање шесторице америчких инспектора у саставу УН-а?

Пуна истина и прави одговори на ова питања, крајње су непријатни по САД, једину глобалну војну велесили, како Вашингтон себе тренутно представља читавом свету, тражећи да га на тај начин и третирају. Посредно – нова криза у Персијском заливу не може да служи на част ни УН. Уосталом, дипломатска машинерија на Ист Риверу залегла је "до балчака" за интересе "уј-

чка армија окупирала Кувајт, док УН брже-боље доноси резолуцију 660, којом осуђују инвазију, захтевајући да се ирачка војска повуче. Од августа 1990. године, до марта 1991. године, САД је ангажовала 697.000 војника у подручју Персијског залива, где су коалиционе снаге организовале операције познате под називом "пустињски штит" и "Пустињска олуја" – спасавајући нафтне интересе својих компанија у Кувајту и Саудијској Арабији.

Америчка медијска империја лажи CNN, бележи тих дана своје "звездане тренутке". Наводно, грађанима света је понуђен "директан ТВ-пренос" тријумфа војне велесиле 21. века – ватромет на Багдадском небу од директних погодака пројектила "патриот" и разорног дејства америчког ваздухоплова на војне циљеве у Ираку. У ствари,

Кад одбегли зет проговори

Багдад је четири године обманљиво УНСКОМ о правом обиму својих СВВ-програма (хемијско-биолошког наоружања). Све до 7. августа 1995. године, када је генерал потпуковник Хусеин Камел ал-Мадзид зет ирачког председника Салама Хусеина и бивши директор програма наоружања Ирака, емигрирао у Јордан. Ал-Мадзид је у Ираку био познат под надимком "хемијски мини-стар" због наредбе да се у ирачком нападну на Курде, 1988. године, употреби хемијско оружје.

То је, заправо, био први пробој у дуготрајној истрази која није давала никаквог резултата. После бекства њеног "трећег човека" (Ал-Мадзида), Ирачка влада доставља УНСКОМ-у близу 680.000 страница документа о предатним програмима наоружања Ирака, укључујући и све СВВ-активности.

УНСКОМ, ипак, опрезно стаје на становиште да већина података које садржи најновија ирачка декларација тек треба да буде детаљно проверена. Али, ипак тврди да најновија открића бајају ново светло на доктрину и способност Ирака за вођење СВВ/НВ рата.

Шта доказују прибављена документа?

У свом октобарском извештају 1995. године, УНСКОМ изражава велику забринутост поводом нових открића око тајминга, обима и успешности производног програма Ирака који се односи на VX нервни гас. Нови докази сугеришу да је VX програм започео већ маја 1985. године, и да је трајао без

прекида до децембра 1990. године. УНСКОМ закључује да је у том периоду на индустријској основи било могуће произвести 400 тона VX гаса. Такође и да је Ирак разрешио све проблеме око сировинске основе и лагровања гаса, као и многе стабилизационе проблеме. УНСКОМ открива да документ Ирака из 1989. године о VX-у налазе "стварање залиха стратешких супстанци како би могле, уколико затреба, да се употребе у свако време".

Да ли је Ирак уграђивао фабриковане бојне отрове у неке од видова муниције? УНСКОМ тврди да је Ирак приступио развоју прототипа двоструких артиљеријских пројектила пуњених сарином (нервним гасом), 122 мм-ких ракета и ваздушних бомби и додаје да најновија документација открива обим производње далеко изнад прототипног нивоа. Ирак је, такође, признао три летеће пробе пројектила великог домета са хемијским набојем, укључујући и један са сарином у априлу 1990. (Једна верска секта употребила је управо бојни отров сарин у терористичкој акцији изведеној у једном јапанском метроу).

Како су отровни пројектили "добили ноге"?

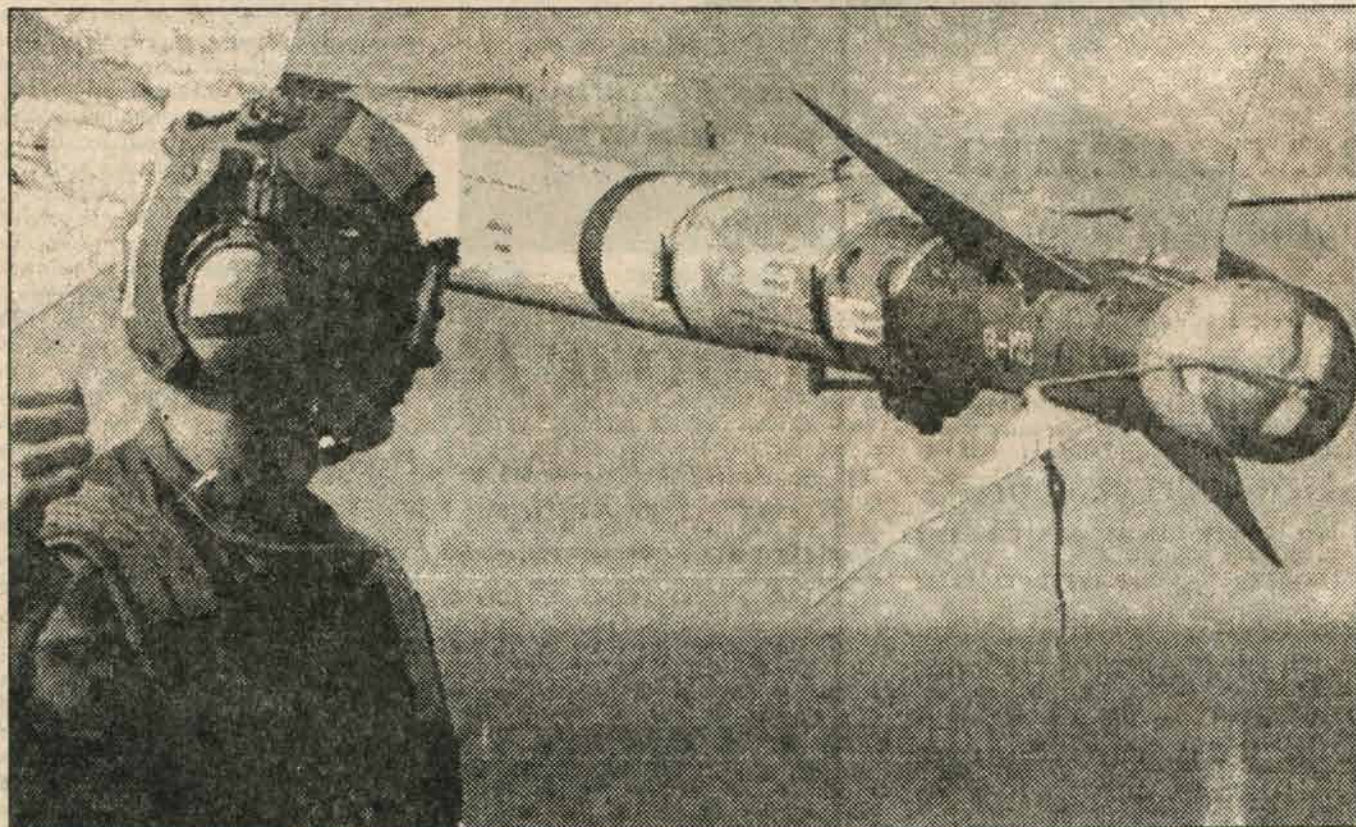
У документацији ЦИА-е постоје веродостојни снимци учинака свих налета америчких борбених авиона током "Пустинске олује" на депое и складишта муниције Ирачке армије, који су начињени из геостационарних сателита. Тимови експерата располажу тракама са снимцима ваздушних операци-

ја, у трајању од око 4.000 часова, који припадају Америчкој војној авијацији (USA Air Force). Снимци су начињени посебним камерама у кокпиту војних летилица или пак камерама смештеним у нишанским справама топова авиона. А сва ова документација доказује да су само два ирачка складишта уништена током налета бомбардера из састава коалиционих снага. То су складишта муниције код Ал Мутана и Мухамалијата.

Упоређењем података из поверљивих обавештајних извора ЦИА-е са налазима до којих је дошла УНСКОМ-ова инспекција у самом Ираку, откривена је, међутим, нова непознаница. Подаци ЦИА демантују сваку могућност да је ваздушним нападима на складишта код Ан Насиријаха погођена муниција, пројектили или мине, са бојним отровима. Али током истраге, маја 1996. године, инспектори УНСКОМ-а региструју изјаве Ирачана да је јануара 1991. године, у депое Ан Насиријаха ускладиштено 6.000 граната 155 мм, пуњених бојним отровом мастардом. Те изјаве се понављају током свих саслушања.

Како је, дакле, могуће да ниједна од бомби не погоди те пројектиле?

Логичан одговор поново доказује да су Ирачани повлачили далеке паметније потезе током рата него што је Централна команда коалиционих снага претпостављала. Одговор, наиме, гласи: муниција са бојним отровима је допремљена у складишта Ан Насиријаха, али је касније отуда пребачена у друге депое. Овакав стални транспорт муниције може се објаснити тактиком избегавања удара из ваздуха, ко-

Ракете са "Нимица": какав ће завршетак имати криза у Заливу?

Мир је фатаморгана: тенкови у пустињи на граници са Ираком

јом се Ирак очигледно успешно служио у време ваздушне офанзиве.

Шта се, међутим, догодило са пројектилним пуњеним биолошким отровима? Сви амерички обавештајни извори и ирачка саопштења, указују да је Багдад много тога учинио да би заштитио своју биолошку муницију од ваздушних напада. Ирачке биолошке боеве главе за "Ал Хусеин пројектиле" скривене су дубоко на северу од бојног поља у Кувајту, углавном у тун-

лима или земљом прекривеним складиштима на отвореном, на локацији близу канала Тигрис. Ирачани признају да су производили биолошко оружје у четири погона близу Багдада, али тврде да су обуставили производњу пред почетак ваздушних напада. Као потврду тога, УНСКОМ није пронашао трагове уништења на овим погонима до којих је дошло бомбардовањем.

По сазнању ЦИА, са изузетком афлатоксина, сви ирачки отрови су имали за циљ да изазову моменталну смрт или да онеспособе непријатељске снаге на бојном пољу. А једино познато дејство афлатоксина на људски организам је настанак рака јетре, у периоду од неколико месеци до годину дана пошто је унесен у организам. Ефекти аеролизације афлатоксином нису познати. УНСКОМ тврди да је Ирак фабриковао афлатоксин знајући за његово дугорочно канцерогено дејство. А знало се да велике концентрације изазивају смрт за пар дана.

Шта се крије иза "кризе инспектора"

Комплетан фијаско УНСКОМ-ове инспекције у Ираку, међутим, само делимично открива еуфорично настојање Вашингтона да стави под контролу или надзор војни програм Багдада, што је довело до актуелне "кризе инспектора". Али, ако се посматра са неопходне историјске и политичке дистанце, читава криза добија сасвим другачије значење.

Два података то најбоље илуструју: прво – Америка је свесрдно подржавала Ирак током рата са Ираном, па није ни чудно што је Америчка армија добро памтила страхоте које су у том рату изазвали хемијски (бојни) отрови. И друго – САД је одобрила 1989. године Ираку кредит (наводно), за куповину америчког жита и технологије, за коју се унапред знало да може имати двоструку намену – у цивилним, али и у војним програмима. Од укупних 4 милијарде долара кредита, свега 500 милиона је отпало на жито. Где су отишле остале паре? Неки каснији покушаји да се та непознаница разјасни, кретали су се самом ивицом опасног скандала (Ирак-гејт). Поготово пошто је откривена мистериозна улога у свему томе америчке филијале једне италијанске државне банке.

Једно је сигурно – тако велики посао није могао да прође без дозволе с врха администрације Џорџа Буша, који ће, ипак, остати упамћен по "херојској" изјави да ће – уколико буде потребно – сам поћи у свети рат против диктаторског режима у Багдаду.

Ових дана Бела кућа поново удара у "ратне бубње" против Багдада, користећи кризу инспектора као изговор. А сва светска медијска магла није довољна да прикрије истину о катастрофалном шестогодишњем фијаску инспектора УНСКОМ-а у Ираку и чињенице да је снагу ударне песнице режима у Багдаду ојачао управо "ујка Сам", да би га употребио за кажњавање Ирана због рушења диктаторског режима бившег шаха Резе Пахлавија.

Вељко Лукић

ПРОГРАМ

ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА, КАНДИДАТА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ

Када ме у другом кругу демократских избора грађани Србије изаберу за председника Републике:

- Обновићу демократску и јединствену српску државу
- Обезбедићу поштовање Устава и закона
- Гарантоваћу сигурност свим грађанима
- Спровешћу праведну приватизацију, која представља основни услов модерне тржишне привреде
- Омогућићу грађанима Србије достојанствен живот и материјалну сигурност
- Вратићу Србији углед и традиционалне пријатеље
- Бићу добар домаћин у земљи вредних људи

Др Војислав Шешељ

СВЕТ У СРБИЈИ

Посета грчког амбасадора

Делегација Државне думе Русије у Савечној скупштини

Детаљи са отварања Олимпијаде

Гост из Словачке - Јан Слога лидер Словачке народне странке

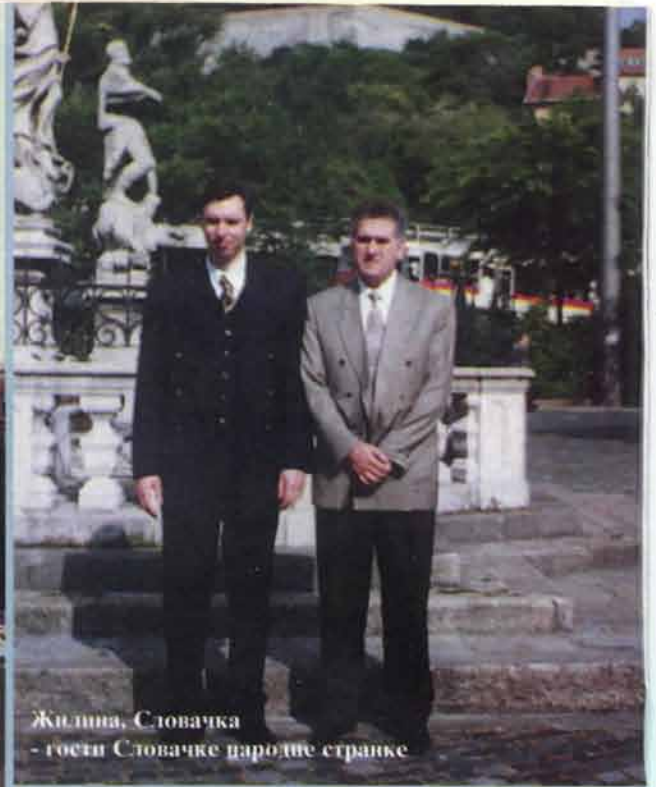
Пријатељски меч

СРПСКИ РАДИКАЛИ У СВЕТУ

Поча зидинамај Кремља

Жилина, Словачка
- гости Словачке партије странке

Словачка - потписивање
Декларације о пријатељству и сарадњи

Посматрач на руским председничким изборима

Српски радикали у Државној думи Русије

ЗА ВЛАСТ ПОШТЕНИХ ЛЈУДИ!